

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Móring József Attila, dr. Simicskó István,*
Szilágyi György, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása	7313
A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2015. február - 2017. február) című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	7313
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7313
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője	7320
Farkas Félix , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	7321
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	7323
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7325
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7328
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7332
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7334
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7339
Dr. László Imre (DK)	7339
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	7340
Csárdi Antal (LMP)	7341
Farkas Félix nemzetiségi szószóló	7341
Hajdu László (DK).....	7342
Szilágyi György (Jobbik).....	7345
Arató Gergely (DK).....	7347
Bencsik János (Jobbik).....	7348
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	7349
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárnak előterjesztői válasza.....	7352
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöknek előterjesztői válasza	7356
A Nemzetközi Beruházási Bank és Magyarország Kormánya között a Nemzetközi Beruházási Bank Magyarországi Székhelyéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7357
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7357
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7359
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7361
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7364
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7366
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	7370
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	7374
Csárdi Antal (LMP)	7375
Varju László (DK).....	7376
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	7376
Csárdi Antal (LMP)	7377
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7378
A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	7379
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7379
Felszólalók:	
Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7380
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7381
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	7382
Az Európai Unió adatvédelmi reformjának végrehajtása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7382
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7383
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7388

Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7389
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7390
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7392
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	7394
A vagyonekezelő alapítványokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7395
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	7395
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7398
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7402
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7405
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7407
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7410
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7413
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	7416
Szilágyi György (Jobbik).....	7419
Szabó Szabolcs (független).....	7423
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7427
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	7428
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	7432
Napirend utáni felszólalások:	
Ander Balázs (Jobbik).....	7434
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7435
Magyar Zoltán (Jobbik).....	7437
Az ülésnap bezárása	7440

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
3. ülésnapja

2019. február 20-án, szerdán

(9.00 óra - Elnök: dr. Hiller István)

Jegyzők: Móring József Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 3. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2015. február - 2017. február)”** című beszámoló, valamint **az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. A kormány-előterjesztés B/2160. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/3606. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Soltész Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a beszámoló előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók és Nemzetiségi Képviselő Úr! Tisztelettel köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik ezt a mostani beszámolót.

A kormány a nemzetiségi törvény rendelkezésének eleget téve két évente áttekinti a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét és arról az Országgyűlésnek beszámol. A mostani beszámoló tárgya a 2015. februárjától 2017. februárjáig tartó időszak. Mivel az új kormányzati struktúrában a nemzetiségpolitikáért felelős szakterület, a nemzetiségeket érintő kapcsolattartási, támogatáspolitikai, kulturális és nemzetközi ügyek a beszámoló elkészítése alatt a Miniszterelnökségre kerültek, a romaügyért felelős terület, illetve a nemzetiségpolitikához kapcsolódó egyéb szakterületek, így az oktatás és a kultúra az Emberi Erőforrások Minisztériumánál maradtak, a jelentés a két szakterület közös munkája, közös előterjesztése.

A jelentés átfogó képet nyújt az adott két év nemzetiségpolitikai folyamatairól, azokról a kormányzati kezdeményezésekről, amelyek a nemzetiségi közösségek minél eredményesebb működésének érdekében születtek. Beszámol a nemzetiségi kultúrában, médiában történetekről, valamint az önkormányzati szinten zajló folyamatokról. Kitér a nemzetiségek vezetőivel, a nagykövetségekkel, a kulturális intézetekkel

folytatott kapcsolattartásra, illetve a kétoldali ki-sebbségi vegyes bizottságok működésére is.

A magyarországi nemzetiségek helyzetéről szóló, 2015-2017 közötti időszakra vonatkozó jelentés kapcsán engedjék meg, hogy expozémban kiemeljem azokat a főbb tényeket és eredményeket, amelyek bemutatják a hazánkban élő őshonos nemzetiségek helyzetét az érintett időszakban.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon tizenhárom őshonos nemzetiség él. Ők egyszerre vallják magukat magyarnak és az adott nemzetiséghez tartozónak. Elfogadják és megbecsülik Magyarország kultúráját, keresztény gyökereit, szokásait, törvényeit, hazánk hasznos polgárai, egyben hűségesen őrzik őseik hagyományait. Helyénvaló, hogy felsoroljam a velünk élő őshonos nemzetiségeket: bolgár, görög, horvát, lengyel, német, örmény, roma, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén és ukrán.

Magyarország Alaptörvénye kimondja, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Ennek megfelelően jelentős előrelépés volt a 2014. évi országgyűlési választásokat követően, hogy a nemzetiségek az Országgyűlés munkájába is bekapcsolódhattak. A Magyar Országgyűlésben tizenhárom nemzetiségi szószóló képviselheti saját nemzetiségét, akik a gyakorlatban is részt vesznek a törvényalkotási munkában. A kormány és az Országgyűlés egyaránt odafigyel szavukra, véleményükre, javaslataikra.

Magyarországon mindenkinek joga van az önzonossága, nemzeti identitása szabad gyakorlásához. Természetes, hogy ezt minden korlátozás nélkül bárki megteheti. A kormány azonban nemcsak elméletben vallja ezt, hanem a gyakorlatban is jelentősen segíti a velünk élő nemzetiségeket identitásuk, nyelvük, kultúrájuk, hitük megőrzésében és továbbadásában. Segítjük kulturális autonómiájuk kiteljesítését, biztosítjuk és támogatjuk a hatékony nemzetiségi képviseletet. Az európai szinten is példaértékű és kimagasló nemzetiségpolitika segíti őket abban, hogy élő, valószínűs nemzetiségi közösségek alakuljanak és működjenek bárhol az országban.

A nemzetiségi szószólókból álló Magyarországi nemzetiségek bizottsága a beszámolási időszakban harmincegy indítványt tárgyalta. A nemzetiségi oktatással, kulturális területekkel összefüggő törvényjavaslatokon túl a bizottság főként az anyanyelv használatának jogával összefüggésben tárgyalta például az anyakönyvi eljárásról, a közigazgatási rendtartásról és perrendtartásról, de még a büntetőeljárásról szóló törvény módosítását is. Megalakulása óta a bizottság együttműködik az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével; a nemzetiségi szószólók kapcsolatban tartanak az országos önkormányzatok elnökeivel, akik állandó meghívottként tanácskozási joggal vehetnek részt a testület ülésein.

A bizottság jó együttműködést alakított ki a minisztérium illetékes államtitkárságával, valamint az alapvető jogok biztosának nemzetiségi jogok védelmét ellátó helyettesével, aki rendszeresen tájékoztatja

az országgyűlési szószólókat a lezárt nemzetiségi tárgyú vizsgálatokról. A bizottság évente meghallgatja a nemzetiségi hatáskörrel rendelkező minisztert is. Az albizottságai is rendszeresen tartanak meghallgatásokat, így a nemzetiségi szószólók közvetlen információkat szerezhetnek a köznevelés, a kultúra, a közszolgálati média, államháztartás, közigazgatás és egyéb területek politikai, valamint szakmai vezetőitől.

A nemzetiségi ügyekért felelős tematikus munkacsoport az Emberi Jogi Kerekasztal tagja, amely elősegíti a nemzetiségi jogok érvényesülését, és módosítási javaslatokat tesz a kormány felé. Ezúttal is köszönöm a Magyarországi nemzetiségek bizottságának múltbéli és jelenlegi munkáját is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A beszámoló összeállításához az információk a minisztériumoktól és háttérintézményeiktől, a fővárosi és megyei kormányhivataloktól, a megyei közgyűlésektől, az országos nemzetiségi önkormányzatoktól, a nemzetiségi szószólóktól, a Médiahatóságtól, az Egyenlő Bánásmód Hatóságtól, a Központi Statisztikai Hivaltaltól és a Magyar Tudományos Akadémiától származnak. Köszönet az érintett szervezetek, intézmények munkatársainak.

Engedjék meg, hogy néhány meghatározó intézkedést kiemeljek a beszámolóból a 2015-17-es időszakra vonatkozóan.

A legszembetűnőbb változás, hogy a beszámolási időszakban kiemelkedő mértékben nőttek a nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik működésére szánt központi források. A támogatások a következő főbb területeket érintik, illetve érintették. Az országos nemzetiségi önkormányzatok működési, kötelező és önként vállalt feladatai ellátására, valamint a nemzetiségi médiához kapcsolódó feladatok ellátására 2016-ban 1,6 milliárd forint, 2017-ben 1,8 milliárd forint állt rendelkezésre. Összehasonlításképpen: 2010-ben ez a szám 953 millió forint volt. 88 százalékos változás történt ebben az időszakban.

(9.10)

A települési és területi önkormányzatok működési és feladatalapú költségvetési támogatása 2016-ban 3,1 milliárd volt, 2017-ben már 3,2 milliárd forint támogatást tudunk nyújtani. Összehasonlításként 2010-ben ez a szám másfél milliárd forint volt, a változás 113 százalékot jelent.

A nyelv és kultúra továbbadásában kimagasló szerep hárul az óvodákra és az iskolákra. Az elmúlt évek során az országos és a települési nemzetiségi önkormányzatok számos köznevelési intézmény fenntartását vehették át. Az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatása közvetlenül a fenntartóhoz érkezik. Míg ez az összeg 2016-ban 932 millió forint volt, 2017-ben ez már 1 milliárd 192,5 millió forintra emelkedett. 2010-ben ez a szám 444,5 millió forint volt; az emelkedés látványos.

A nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézményeknél csak bérkompenzációként 2010-ben

41,2 millió forint került kifizetésre. Az oktatási intézmények finanszírozása mellett a köznevelés területén továbbra is kiemelten fontos szempont az esélyegyenlőség és az esélyteremtés biztosítása. Programok sora segíti ezt a célkitűzést. Az Antiszegregációs Kerekasztal megalakulásával a kormány kiszűr minden olyan elkülönítő nevelést, oktatást, amely akadályozza a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkózását. Az emberierőforrás-fejlesztési operatív programban kiemelt célként jelenik meg az egyéni sajátosságokhoz alkalmazkodó pedagógiai módszerek elterjesztése. A komplex instrukciós program személyi központú nevelési, oktatási módszer, amely a hátrányos helyzetű, halmozottan hátrányosan helyzetű, illetve sajátos nevelési igényű és beilleszkedési, illetve tanulási nehézségekkel küzdő, roma nemzetiséghez tartozó gyermekek iskolai sikerességét segíti elő.

A nemzetiségpolitikára fordított központi források a kulturális és kutatási területen is biztosítottak. A nemzetiségi programokat, ösztöndíjakat támogató költségvetési forrásokból 2016-ban egyedi támogatás keretében 1 milliárd 756 millió forint támogatást tudunk nyújtani, pályázati források formájában 940 millió forint került kifizetésre. Összehasonlításképpen 2010-ben az egyedi támogatások mértéke 381 millió forint volt, 2010-ben a pályázati támogatások forrása 370 millió forint volt.

A kulturális intézmények közül kiemelkedik a nemzetiségi színházak támogatása, az előadó-művészeti szervezetek szerepe. Magyarországi német színház felújításához például 200 millió forint támogatást nyújtott a kormány. A könyvtári szolgáltatást és a nemzetiségidokumentum-ellátást az Országos Idegennyelvű Könyvtár biztosítja, ehhez is támogatást adott a kormány. A nemzetiségek identitásának megőrzésében jelentős szerepet játszanak a tájházak, fejlesztésükhöz állami pályázati úton biztosítottunk forrást.

A nemzetiségi kutatási eredmények a kormányzati munkában a döntés-előkészítés során is használhatóak. A Kisebbségkutató Intézet egyik legfontosabb kutatási területe a romákkal kapcsolatos társadalmi folyamatok vizsgálata. A nemzetiségi média támogatása is folyamatos, a költségvetés az országos önkormányzatokon keresztül biztosít forrást a nemzetiségek anyanyelvű újságjainak megjelenítésére. Közszolgálati műsorszolgáltatók rendszeresen sugároznak anyanyelvű rádió- és televízió-műsorokat.

Fontos megemlíteni a nemzetiségek életében jelentős szerepet játszó, abban aktívan jelen lévő egyházak, egyházi közösségek támogatását is. A költségvetés támogatja az egyházak közfeladatellátó intézményeit is, hiszen több olyan van, amelyben nemzetiségi nyelvű oktatás is folyik. Az egyházak fontos munkát végeznek a nemzetiségi nyelvű pasztoráció, lelkipásztori gondozás területén. A Magyar Katolikus Egyház például német, szlovák, horvát, lengyel és szlovén nyelvű, a magyar Görögkatolikus Metropólia ruszin, ukrán és román nyelvű, a Magyar Evangélikus Egyház német és szlovák nyelvű pasztorációt is végez. A ma-

gyarországi vallási közösségek jelentős szerepet vállalnak cigány, roma emberek felkarolásában és segítésében a cigánypasztoráció, romamisszió által. 2017-ben megalakult a Roma Koordinációs Tanács egyik testülete, a Cigánypasztorációs Szakpolitikai Testület is. A kormány elismeréssel tekint az egyházi közösségek romák felzárkózását segítő munkájára, a romák által lakott településeken működő templomokra, imaházakra, amelyek a közösség mindennapi életének színtereivé váltak.

A beszámoló részletesen bemutatja a társadalmi felzárkózás érdekében tett más kormányzati lépéseket is. A Társadalmi Felzárkózási és Cigányügyi Tárcaközi Bizottság a kormányval együttműködve segíti a tartós rászorultságban élők életkörülményeinek javítását és társadalmi integrációját. A romák társadalmi felzárkózását segítő programok között az oktatás prioritást élvez. Az Országos Roma Önkormányzat komplex intézményhálózat létrehozásán dolgozik, hogy az óvodától a középiskolán keresztül a felsőoktatásig biztosítsa a sikeres teljesítést. A Gandhi Gimnázium, Kollégium és Alapfokú Művészeti Iskola Magyarország és egyben Európa első roma nemzetiségi, érettségig adó intézménye.

A „Biztos kezdet” gyerekházprogram célja, hogy a többségében roma, súlyos szocializációs hiányokkal küzdő kisgyerekek, szülők bevonásával már a korai életszakaszban segítséget kapjanak. A kötelező óvodába iratás esélyt teremt a hátrányos helyzetű kisgyermekeknek a sikeres iskolakezdéshez; a 2015/2016-os tanévben a négyéves korú gyerekek 95 százaléka volt óvodás. A tanodaprogramok az iskolán kívüli oktatást, közösségfejlesztést biztosítják. 2016-tól 7 milliárd 350 millió forint európai uniós forrásból több mint 289 tanodában zajlott 8 ezer tanuló, kisgyermek komplex személyiségfejlesztése.

A „Második esély” program célja a középfokú végzettséggel nem rendelkező, tanköteles koron túli fiatalok középfokú tanulmányokba való visszavezetése, érettségi bizonyítvány, szakképesítés megszerzésének a támogatása. Az Útravaló-ösztöndíjprogram a hátrányos helyzetű, köztük roma tanulók képzésének elősegítésére törekszik. „Út a középiskolába”, „Út az érettséghez”, „Út a szakmához”, „Út a felsőoktatásba”, valamint „Út a diplomához”, ezek a programok azok, amelyek mindezt kiteljesítik. A „Nő az esély” program a roma nők képzését és a szociális és gyermekjóléti rendszerben való foglalkoztatását támogatja. A programban 1700 fő vett részt, ebből 499 fő foglalkoztatása valósult meg; a roma lányok korai iskolaelhagyásának megelőzésére, az iskolai lemorzsolódás csökkentésére koncentrált. A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat pedig, amely Európában is egyedülálló kezdeményezés, a roma értelmiség képzésére fókuszál. A 2015/2016-os tanévben 11 szakkollégiumban 297 fő hallgató tanult, tanulhatott.

A társadalmi felzárkózásban kiemelt szerepe van a roma nemzetiségi kultúra megőrzésének is. A roma nemzetiség legnagyobb aktivitása és sokszínűsége a hagyományörzés és az amatőr művészeti tevékenység területén tapasztalható. Minden évben kiírásra kerül

a „Roma kulturális események” pályázat, amely évente 25-50 ezer embert szólít meg. Szintén a nemzetiségi, etnikai identitás megőrzését szolgálja a „Közös értékeink -sokszínű társadalom” és a „Cigánykerék - Roma Értékek” fesztivál. A roma nemzetiségi multifunkcionális központ és hálózat a zömében roma származású diákok zenetanulását támogatja. A társadalmi felzárkózás megyei szintekre történő kiterjesztését szolgálja a Nemzeti Roma Platform. A program elsősorban a cigány lakosság által legnagyobb számban lakott megyékben indult el, hogy ne csak állami szinten, hanem a területi szereplőket is bevonva szülessenek döntések.

(9.20)

A programot intézményesíti a 18 megyében létrejövő megyei felzárkózási fórumok hálózata. A lakhatási integráció, a komplex telepprogram, az egészséges életkörülmények érdekében a periférikus élethelyzetek felszámolására törekszik az érintettek, a helyi közösségek, az önkormányzatok, a civil és egyházi szervezetek aktív részvételével. A helyi esélyegyenlőségi program ugyanezt a célt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! A kormánybeszámoló az eddigiek mellett jelentést tesz a nemzetiségi politika további feladatairól is. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a nemzetiségi önkormányzatok több módosítási kezdeménnyel éltek a nemzetiségi törvénnyel kapcsolatban, amelyek beépültek a törvénybe. A beszámoló által érintett időszakban már megfogalmazódott, hogy a nemzetiségi pedagógusok képzését át kell tekinteni, hogy az lépést tarthasson a megnövekedett kívánalmakkal. Az akkor elindult folyamat eredményeképpen már nemzetiségi óvodapedagógus-ösztöndíjprogram működik.

Az anyanyelvhasználat alapelveinek biztosításával összefüggésben felmerült, hogy a tolmács- és fordítási költségeket a nemzetiségi nyelv használatára jogosult fél helyett az állam előlegezze meg. Ez szintén megvalósult azóta.

Megfogalmazódott, hogy meg kell teremteni a feltételeket ahhoz is, hogy a nemzetiségi terület szereplői, az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok, civil szervezeteik és intézményeik hozzáférhessenek az európai forrásokhoz.

Szintén felmerült, hogy biztosítani kell annak lehetőségét is, hogy a tankönyvek és pedagógiai segédanyagok kidolgozását szolgáló európai projekteknek legyen folytatása. Az ezekkel kapcsolatos előkészítő tevékenység megkezdődött, sőt a beszámoló által érintett időszakban a nemzetiségek már pályázhattak is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A nemzetiségi önkormányzatok 1994 óta a települések, illetve megyék önkormányzatai mellett a közösség életének legfontosabb kérdéseiben - oktatás, kultúra, nyelvhasználat, vallás - véleményezési, illetve egyetértési joggal rendelkeznek, illetve részt vesznek ezeken a területeken a közös munkában. Az országos nemzetiségi önkormányzatok a központi közigazgatás, a kormány partnerei.

Amennyiben egy településen nemzetiségi önkormányzat nem működik, az országos nemzetiségi önkormányzat látja el az adott nemzetiség érdekképviseletét. A kormányhivataloktól kapott tájékoztatás alapján a jelentés megállapítja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok a jogszabályoknak megfelelően működnek.

A 2014. évi őszi önkormányzati választások során 1523 településen 2146 nemzetiségi önkormányzati választást tartottak. Akkor a 13 magyarországi nemzetiséghez tartozó választópolgárok mintegy 64 százaléka vett részt a voksoláson. 2017. január 1-jén 2052 települési és 60 területi nemzetiségi önkormányzat működött hazánkban. A számok alátámasztják, hogy nagy szükség volt a nemzetiségi önkormányzatok felállítására és működésük támogatására, Magyarországon ugyanis jelentősen megnövekedett a nemzetiségi identitásukat megvallók száma.

A népszámlálás adatai szerint az ország lakosságának közel 6 százaléka, összesen 644 524 fő tartozik valamelyik nemzetiséghez. A nemzetiségi önazonosság felvállalásának növekedése azt igazolja, hogy a kormány által folytatott nemzetiségpolitika hasznos és jó, hiszen Magyarországon senkinek sem kell eltitkolnia a nemzetiségét, sőt azt büszkén és örömmel vállalhatja.

2016. október-november hónapokban a Központi Statisztikai Hivatal a háztartások 10 százalékára kiterjedő mikrocenzust, azaz kisépszámlálást hajtott végre, 2148 településen mintegy 440 ezer címen. Ebben a nemzetiséghez tartozást két kérdés is tudakolta. A népszámlálás adatai azért is fontosak, mert segítik a kormányt a nemzetiségpolitikája finomhangolásában, és például meghatározzák azt, hogy mely településeken lesznek kiírhatók a nemzetiségi önkormányzati választások, illetve a közös önkormányzati hivatalok megalakulásának is az eredményekhez kötött feltételei vannak. 2014-től a települési és területi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatása a népszámlálás adatainak figyelembevételével történik.

Az idei évben ismét önkormányzati választások lesznek Magyarországon. Összhangban az Alaptörvénnyel, a nemzetiségek önkormányzatainak választását a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának napján kell megtartani. A nemzetiségi önkormányzati választásokon azok a polgárok vehetnek részt, akik lakhelyükön szerepelnek a nemzetiségi választói névjegyzékben. Bízom benne, hogy az idei évben minél több valamely nemzetiséghez tartozó honfitársunk vesz részt mindezen a választásokon.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! A 2015-17. évi beszámoló részletes adatai visszaigazolják, hogy Magyarország nemzetiségi politikája európai szinten is példaértékű. 2010 óta soha nem látott mértékben, több mint négyszeresére nőtt a hazánkban élő őshonos nemzetiségek támogatása. A Kárpát-medence magyarok lakta területein megfordulva örömmel hallok és látom, hogy a kormány nagyvonalú nemzetiségpolitikája is hozzájárult a kétoldalú kapcsolatok megerősítéséhez. Valljuk, hogy a

velünk élő őshonos, keresztény kultúrájú nemzetiségek támogatása nem gyengíti a többségi nemzetet, sőt annak közvetve a határon túli magyarság is haszonélvezője. A határainkon túl élő magyarok, például a Felvidéken, Erdélyben, a Partiumban vagy a Vajdaságban a saját bőrükön érzik a kapcsolatok javulását. Bízunk benne, hogy minél több ország követi példánkat.

Biztosíthatom Magyarországnak nemzetiségi polgárait, hogy a kormány a jövőben is következetesen támogatni fogja nyelvük és vallásuk, kultúrájuk megőrzését és továbbadását, a nemzetiségi óvodák, iskolák és kulturális intézmények működését és fejlesztését.

Kérem az Országgyűlést a nemzetiségek helyzetéről szóló 2015-17. évi kormánybeszámoló megvitatására, valamint annak elfogadására. A program megvalósítását, a közös munkát és sikereket köszönöm a nemzetiségi szószólóknak, mindazoknak, akik ennek az adott időszaknak is szószólói voltak, és mindazoknak, akik most is szószólók. Köszönöm a nemzetiségi önkormányzatok elnökeinek és munkatársainak a sok munkát; úgyszintén nagyon köszönöm a nemzetiségi intézményekben dolgozóknak, pedagógusoknak, kulturális területen, egyházi területen dolgozóknak, tevékenykedőknek a mindennapos áldozatos tevékenységüket; és teljesen természetesen köszönöm mindazoknak, akik a nemzetiségi területen, akár az államigazgatásban, akár bármilyen más területen nemzetiségeknek segítenek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kisebbségi Képviselők! Nemzetiségi Képviselő Úr! Tisztelettel és szeretettel köszöntöm önöket. A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 150. § (a) pontja előírja, hogy a kormány két évente tekintse át a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, és arról az Országgyűlésnek számoljon be. A törvényi előírásoknak megfelelően a kormány a 2015. február és 2017. február közötti időszakról szóló beszámolóját - mint ahogy azt államtitkár úr mondta - B/2160. számon 2018. októberében nyújtotta be az Országgyűlésnek, amelyet az Igazságügyi bizottság mint feladat és hatáskör szerint illetékes bizottság a 2018. november 20-i ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra a tényre, hogy Soltész Miklós államtitkár úr az iménti exposéjában már nagyon részletesen elmondta a határozati javaslatban foglaltakat és a kormány előterjesztését e vonatkozásban, ezért én ezt követően már csak a bizottság álláspontjáról kívánom tájékoztatni a tisztelt Házat.

(9.30)

A bizottság álláspontja szerint a beszámoló a jogszabályoknak megfelelően, kellő alapossággal tájékoztatja az Országgyűlést az elmúlt két év nemzetpolitikai folyamatairól, a nemzetiségi oktatásban, kultúrában és médiában történekről, valamint a nemzetiségi önkormányzatokban zajló folyamatokról. Az Igazságügyi bizottság üdvözlözi, hogy 2014 óta mind a 13 nemzetiségi közösség képviseltetheti magát az Országgyűlésben, és 2018. év óta már nemzetiségi képviselő útján is, Ritter Imre német nemzetiségi képviselő által is részt vesz a törvényalkotó munkában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság a beszámoló elfogadását 8 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett támogatta, és elfogadásra javasolja a tisztelt Országgyűlésnek. Kérem, hogy támogassák önök is a H/3606. számú határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által kijelölt előadók felszólására kerül sor, összesen 15 perces időkeretben. Először megadom a szót Farkas Félix úrnak, roma nemzetiségi szószólónak, parancsoljon!

FARKAS FÉLIX, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Szószólótársaim! Hölgyeim és Uraim! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről szóló B/2160. számú beszámoló és az annak elfogadásáról szóló H/3606. számú határozati javaslat tekintetében érintettséget érez a beszámolóban a 2015. február és 2017. februári időszak között a határozati javaslatban megfogalmazottak vonatkozásában.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2018. november 21-ei ülésén napirendre tűzte és megvitatta a B/2160. számon benyújtott beszámolót, tekintettel arra is, hogy a bizottság a kormánynak a nemzetiségek helyzetéről készített beszámolója esetében állásfoglalásának kialakítása érdekében a vitához kapcsolódó bizottságnak minősül.

A bizottságunk az Igazságügyi bizottság határozati javaslatában foglaltakkal egyetért. A beszámoló részletesen és alaposan felölel minden, a nemzetiségek helyzetét érintő kérdéskört. Ebben a néhány percben szinte lehetetlen összefoglalnom a Magyarországon élő őshonos nemzetiségekért és kiemelném, hogy a romákért tett kormányzati intézkedésekkel kapcsolatos gondolataimat, de megkísérlem.

Az első, amiről beszélni szükséges, hogy egyedülálló módon önök teremtették meg a nemzetiségi szószólói intézményrendszert is. A Magyarország területén élő nemzetiségek a 2013. február és 2015. február közötti helyzetéről szóló beszámolóval érintett időszakban a nemzetiségi szószólók intézménye még - ha fogalmazhatok így - gyermekcipőben járt. A most elfogadásra váró beszámoló időpontjában azonban a 13

őshonos nemzetiség szószólóin keresztül már hivatalosan is részt vesz az Országgyűlés munkájában, és ez, ahogy a bizottságunk elnöke, Ritter Imre képviselő úr minden bizonnyal részletesen el is fogja mondani, a sarokszámok emelkedésében is megmutatkozik. De megmutatkozik abban is, hogy más országokban is mintának és követendő példának gondolják a nemzetiségek parlamenti jelenlétét. Ezért köszönettel tartozunk a kormánynak.

A beszámolóval érintett időszakban a nemzetiségeket érintő kérdések megválaszolásának fő bázisa az Emberi Erőforrások Minisztériuma volt, azon belül is az Egyházi, Nemzetiségi és Civil Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság. Úgy gondolom, hogy a nemzetiségek és a kormány között kialakult együttműködés példaértékű. A beszámoló mindhárom fejezete, az általános helyzetleírás, az egyes nemzetiségek helyzetéről szóló fejezet és a további nemzetiségpolitikai feladatokat megfogalmazó fejezet is körültekintő képet ad a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetéről.

A nemzetiségek képviselőinek formáiról szóló rendelkezések között számomra külön öröm, hogy szerepel a Roma Koordinációs Tanácsról és a Társadalmi Felzárkózási és Cigányügyi Tárcaközi Bizottságról is. A nemzetiségi feladatok finanszírozása fejezetcím kellő részletességgel rendelkezik a közvetlen központi támogatásokról.

A beszámoló kitér a nemzetiségi köznevelés és oktatás helyzetére, értve ez alatt a nemzetiségi önkormányzatok intézményfenntartó szerepköréről szóló alfejezetet is. Statisztikai adatokkal szolgál az országos és települési nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekről, bemutatja ezen intézmények működését és finanszírozását, amelyről részletesen a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, szintén a német képviselő úr, Ritter Imre fog szerintem bővebben beszámolni.

A beszámoló külön fejezetet szentel a köznevelés területén rendkívüli érzékenységgel kezelendő esélyegyenlőségnek is. A roma gyermekek, tanulók oktatási esélyeinek javítását célzó intézkedések között részletezi az integrációs felkészítés intézményét és az egyéni előrehaladást segítő programokat. A nemzetiségipédagógus-képzést és az ezzel szorosan összefüggő nemzetiségi oktatási ösztöndíjat tárgyaló fejezet - külön beszámoló - kitér a nemzetiségek közművelődésére, a hagyományörzés kérdéseire, a nemzetiségi kultúrára, a nemzetiségek anyanyelvű hitéletére, a nemzetiségek anyanyelvű médiájára. Továbbá a nemzetiségpolitikai feladatok között teljesen helytállóan kerül meghatározásra többek között a nyelvhasználati jogok minél szélesebb körben történő érvényesülésének biztosítása a jogalkotói szándéknak megfelelően, valamint a kulturális örökség felmérése, digitalizálása és még inkább hozzáférhetővé tétele.

Elmondtam már máshol is, de ezúttal is meg kell ismételnem, hogy a Magyarországon élő 13 nemzetiség a jelenlegi kormánytól nagy összegű nemzetiségi támogatásokat és támogatásemeléseket, erkölcsi

megbecsülést és elfogadottságot kap és kapott a beszámolóval érintett időszakban is.

A bizottság 2018. november 21-ei ülésére meghívást kaptak az országos nemzetiségi önkormányzatok elnökei is, és megismerhették a beszámolót, valamint a Magyarországi nemzetiségek bizottságának álláspontját is. A bizottság a beszámolóban foglaltakról állásfoglalást alakított ki, és az Igazságügyi bizottsághoz hasonlóan 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül, egyhangúlag támogatja a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetéről szóló B/2160. számú beszámoló elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kisebbség, nemzetiség: a két szó között nemcsak stilisztikai, nyelvi különbség van, hanem egy nagyon jelentős tartalmi különbség is. Ránk elsődlegesen nem az a jellemző, hogy kisebbségben vagyunk, kevesen vagyunk, mások vagyunk, hanem az, hogy egy vagy több nemzetiséghez tartozunk, és ez rendkívül fontos számunkra. Ennek a megértése az alapja annak, hogy a nemzetiségekkel kapcsolatban egy együttműködő, érzékeny, tisztességes, demokratikus többségi politizálást lehessen kialakítani.

Az elmúlt parlamenti időszakban a hozzászólásaim jelentős részét azzal kezdtem - például a 2013. és a 2014. évi költségvetési törvényeknél és az ezekre vonatkozó beszámolóknál -, hogy, idézőjelben, szerencsés helyzetben vagyok, mert mindenféle megkötöttség, befolyásoltság nélkül, teljesen őszintén tudom elmondani a szakmai véleményemet, mert ezen törvények előkészítéséhez, elfogadásához, végrehajtásához a Magyarországon élő nemzetiségeknek jószerivel nem sok közük volt.

Most ugyanakkor rendkívül jó érzéssel olvastam ezt a kétéves kormánybeszámolót, hiszen ez az első olyan, parlament elé kerülő kétéves nemzetiségi anyag, amelynek mindkét vizsgált éve már a parlamenti szószóloői mandátum időszakára esett, és alig van olyan része, amelyet ha az ember elolvasott, akkor abban ne érezte volna a korábbiakhoz viszonyított jelentős pozitív változást.

(9.40)

A jelentős előrelépés nemcsak abban történt, hogy milyen mértékben emelkedtek az országos nemzetiségi önkormányzatok, az általuk fenntartott intézmények, a helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatásai, a nemzetiségi pályázati keretek, a nemzetiségi önkormányzatok által átvett nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények száma, hanem ezek a

változások olyan irányúak, olyan mértékűek, olyan léptékűek voltak - a korábbi 6-8-15 évi, több mint fél emberöltőnyi változatlan után -, amelyek méltán felrázták és új jövőképet, lehetőséget biztosítottak a Magyarországon élő nemzetiségeknek.

És itt szeretném kihangsúlyozni azt, hogy ezekben a szerintem történelmi változásokban nem a parlamenti szószólok vagy a nemzetiségi képviselő személye a lényeg, hanem maga a parlamenti nemzetiségi mandátum, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, a parlamenti nemzetiségi munka lehetősége, a rendszerszerű változás.

Egészen biztos vagyok abban, hogy ebben a beszámoló szerinti két évben itt, a magyar parlamentben többet beszélünk, beszéltek önök is a Magyarországon élő nemzetiségekről, mint a megelőző húsz évben összesen. Ennek köszönhetően a magyar politika, a magyar többségi társadalom is lényegesen több tájékoztatást, információt kapott a Magyarországon élő őshonos nemzetiségekről, megismerte a helyzetünket, a lehetőségeinket, a problémáinkat, a céljainkat, az eredményeinket, és kialakulhatott egy olyan intenzív, előreívő tárgyalássorozat, törvényhozási folyamat, amely valóban érdemben, minőségileg javított a magyarországi nemzetiségek helyzetén.

Ha lehet azt mondani, akkor a 2011-es nemzetiségi és a 2013-as választási törvény bevezetésével, a parlamenti nemzetiségi képviselői eredményeként a kisebbségi létből átkerültünk a nemzetiségi létezésbe, és az elmúlt néhány év minden esélyt megadott arra, hogy a nemzetiségi ügyekben számunkra kedvező többségi, sőt egységes vélemény alakulhasson ki a magyar társadalomban, mint ahogy az elmúlt időszakban a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által kezdeményezett törvénymódosításokat is egyhangúlag fogadta el a magyar parlament.

Ezért én minden meglévő probléma és további, részben éppen a kiteljesedő oktatási és kulturális autonómiából adódóan jelentősen megnövekedett feszítő feladatok ellenére is szeretnék egyértelmű köszönetet mondani a korábbi és a jelenlegi kormánynak, a korábbi és a jelenlegi magyar parlamentnek, minden frakciónak, a döntést hozó kormányfrakciónak, a nemzetiségi döntéseket támogató ellenzéki frakcióknak és a független képviselőknak is. Szeretnék köszönetet mondani a szakminisztériumoknak, Balog Zoltán miniszter úrnak, Soltész Miklós államtitkár úrnak, Banai Péter Benő államtitkár úrnak, Fülöp Attila, Berczik Ábel, Maruzsa Zoltán helyettes államtitkár uraknak.

Utólag már el lehet mondani, voltak nagyon komoly, esetenként igen viharos, nehéz tárgyalásaink is. Néha kicsit türelmetlenek voltunk, talán túl emocionálisak is, ezért utólag is elnézést kérek, de mindig tovább tudtuk vinni a közös ügyeinket. És ha talán nem is szokásos, azt gondolom, két évente egyszer meg lehet és kell említeni Tirsi Richárd fősztályvezető urat, dr. Dienes Renáta fősztályvezető-helyettes aszszonyt, mert minden eszközzel és lehetőséggel, elhivatottan segítettek a tárgyalási időszakban; azt hiszem, ez a köszönet részükre mindenképpen jár.

Ügyszintén szeretném személy szerint is megköszönni dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébetnek, a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét előlító biztoshelyettesnek és valamennyi munkatársának a szakszerű és elhivatott munkáját, amellyel jelentős mértékben hozzájárultak és elősegítették a Magyarországi nemzetiségek bizottságának eredményességét.

Zárszóként aláhúznám és kiemelném Soltész Miklós államtitkár úrnak két évvel ezelőtt a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről 2013. február - 2015. február közötti beszámoló tárgyalásakor mondott szavait. Nevezetesen: „mindaz a nemzetiségi politika, amelyet közösen alakítottunk ki és alakítunk ki, mintául szolgál, sőt sok helyen pedig úgy említik ezt szomszédos vagy más országokban, mint a követendő példát sok-sok országban, és ez összességében kihat a Kárpát-medencében élő magyar emberek életére is, tehát sokkal összetettebb egy-egy ilyen nemzetiségi törekvés, nemzetiségi politika, mintsem csak a magyarországi 13 nemzetiségre gondolnánk.” Vagyis a magyarországi nemzetiségek részére biztosított valós jogok a legnagyobb előnyt Magyarországnak és a határon túli magyarságnak fogják hozni. Számunkra rendkívül örömteli, hogy ezt a korábbi és a mostani magyar parlament, a korábbi és a mostani magyar kormány is megértette, vallja, és ez irányítja a magyarországi, őshonos nemzetiségekkel kapcsolatos cselekedeteiket, döntéseiket. Isten tartsa meg jó szókásukat!

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselőként és egyben a bizottság elnökeként tájékoztatom önöket - ahogy alelnök úr már elmondta -, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a kormány által előterjesztett B/2160. számú beszámoló tartalmával, valamint az Igazságügyi bizottság H/3606. számú vonatkozó határozati javaslatával egyetért és azt az Országgyűlésnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces maximális időkeretben. Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Herczeg Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Szószólók! A nemzetiségek jogairól szóló törvényben foglalt kötelezettségeinek eleget téve a kormány elkészítette beszámolóját a hazánkban élő nemzetiségek helyzetére vonatkozóan a 2015-2017 közötti tárgyidőszak adatai alapján. A dokumentum sorra veszi a bolgárok, romák, görögök, horvátok, lengyelek, németek, románok, örmények, ruszinok, szerbek, szlovénok, szlovákok és ukránok magyarországi helyzetét.

2010-ben Magyarország Kormánya úgy döntött, hogy a hazai közeleleti ügyek folyamán aktív, szoros együttműködésre törekszik az országunk területén élő

nemzetiségekkel. Az azóta eltelt éveket szemügyre véve talán joggal kijelenthető, hogy a nemzetiségek helyzete hazánkban fokozatosan javuló tendenciát mutat.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvénye szerint az országban élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalkásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz. Magyarország Alaptörvénye tehát a hazai nemzetiségek egyéni és közösségi jogait alkotmányos szintű védelemben részesíti. E jogok érvényesülését pedig a nemzetiségek jogairól szóló sarkalatos törvény biztosítja.

Mindenképpen érdemes mintegy példaképpen kiemelni néhány igen fontos intézkedést a nemzetiségpolitika területén az elmúlt időszakot illetően. A Német Szövetségi Közigazgatási Hivatal az 1939. szeptember 1-je és 1956. április 1-je között német állampolgárságuk, illetve a nemzetiségük miatt kényszermunkára kötelezett személyek, 2015. november 27-ét követő elhalálozásuk esetén pedig hozzátartozóik részére kárpótlás igénylését tette lehetővé. Magyarországon az igényérvényesítés elősegítéséhez szükséges hatósági bizonyítvány kiállítását és az ügyszívő kapcsolódó segítségnyújtást előbb az Igazságügyi Hivatal, majd 2017. január 1-jét követően a Fővárosi Kormányhivatal mint kárpótlási hatóság végezte el. A magyarországi nemzetiségi önkormányzatok központi forrásból történő támogatását érintően fontos jogszabályi változás, hogy 2017. január 1-jét követően a támogatás feltételrendszerét és részletszabályait az éves központi költségvetésről szóló törvény tartalmazza, felváltva az eddigi kormányrendeleti szintű szabályozást.

A kormány biztosítja a nemzetiségek jogát az információkhoz való szabad hozzáféréshez, továbbá a tájékoztatáshoz és tájékozódáshoz, amelyeket anyanyelvükön működtetett tömegkommunikációs eszközök, médiaszolgáltatások és sajtótermékek támogatásával ér el.

(9.50)

Példaként említendő, hogy 2016. évi központi költségvetési törvény már 1 milliárd 599,7 millió forintnyi kiadási előirányzatról rendelkezett az említett cél támogatása érdekében. Az egyik legfontosabb tényező véleményem szerint, hogy a nemzetiségek az általuk képviselt kulturális autonómia megőrzése érdekében intézményhálózatot tartanak fenn. Ezen országos, valamint regionális szintű kulturális, oktatási és közművelődési intézmények fenntartására előirányzott keretösszeg, tehát az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatása a '16-os 932 millió forint után 2017-ben már elérte az 1 milliárd 192,5 millió forintot, egy év alatt tehát körülbelül 260 millió forint a növekmény.

Tisztelt Képviselőtársaim! A beszámoló által érintett tárgyveket vizsgálva kijelenthető, hogy egyre több pályázat került kiírásra, ezekhez kapcsolódóan pedig egyre több költségvetési forrás került biztosításra a különböző értékmegőrző tevékenységeket folytató nemzetiségi civil szervezetek működésének támogatását, a nyelvi környezetben megvalósuló nemzetiségi táborkok megszervezését, az anyaországokban biztosított pedagógus-továbbképző programok megvalósítását, valamint a nemzetiségi kultúra támogatását érintően is. A felsorolást természetesen még lehetne folytatni.

A nemzetiségi köznevelés és oktatás területén folytatódott a nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjpályázatok meghirdetése, a nemzetiségi hagyományörzés területén pedig a nemzetiségi színjátszás és előadó-művészeti tevékenység, a nemzetiségi kutatás, az anyanyelvű vallásgyakorlás, továbbá a múzeumi, könyvtári és levéltári szakterületek kiemelt támogatása.

A nemzetiségek és kisebbségek védelmének nemzetközi színterén Magyarország továbbra is aktív szerepet vállal. Példaként említendő hazánk és a különböző anyaországok által életre hívott kisebbségi egyes bizottságok folyamatos működése, a határon átnyúló programok megvalósítása, valamint az Európai Unió, illetve egyéb nemzetközi szervezetek által megalkotott kisebbségvédelmi egyezményekhez való magyar csatlakozás. A kétoldalú államközi kapcsolatok viszonylatában pedig elmondható, hogy a magyar kormány képviselői és diplomatáink nemzetiségeink anyaországainak állami vezetőivel folyamatos megbeszéléseket és egyeztetéseket folytattak a hazai nemzetiségek ügyeit érintően.

Tisztelt Plenáris Ülés! Alaptörvényünk azt is kimondja, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre. A helyi nemzetiségi önkormányzatok működését biztosító támogatás pedig automatikusan megilleti a működő települési és területi nemzetiségi önkormányzatokat. Az én városomban, Békéscsabán öt ilyen nemzetiségi önkormányzat működik: a szlovák, a roma, a román, a lengyel és a német. Sokszínű tehát a békési megyeszékhely nemzetiségi közléte, és ezek az önkormányzatok, ismerve munkájukat, elmondhatom, hogy megtalálták helyüket, szerepüket, feladataikat a város életében. Tegnap összegyűjtöttem a tavalyelőtti beszámolóikat, és ezeknek a lényegi pontjai tulajdonképpen éppen azt tartalmazzák, amit az előttem szólók általánosságban elmondtak, ezért ezekre nem térek rá külön-külön.

A kormány a nemzetiségek jogairól szóló törvény 150. §-a a) pontjában előírt beszámolási tevékenységnek tehát eleget tett. Úgy vélem, a beszámoló a jogszabályokban meghatározott tartalommal és formában készült el, továbbá részletesen tájékoztatja az Országgyűlést a magyarországi nemzetiségek helyzetéről. A beszámolóban felvázolt eredmények megnyugtatóak, hiszen bizonyítékul szolgálnak arra vonatkozóan, hogy a hazai nemzetiségek kulturális autonómiája, hagyomány- és értékmegőrző tevékenysége, illetve orszá-

gos és regionális szintű képviselete továbbra is a kormányzat által folytatott politika kiemelt területeként jelenik meg. Bízom benne, hogy a 2010-ben meghirdetett nemzetiségi politika hatékony és eredményes megvalósítása az elkövetkező években is folytatódni fog. Mindezek figyelembevételével a Fidesz képviselőcsoportja a beszámolót elfogadja, kérem tisztelt képviselőtársaimat, tegyék önök is ezt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bencsik János képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Szószóló Asszony! Szószóló Úr! Megtisztelő, hogy mindössze két nappal az eskütelem után az első képviselői felszólalásomat itt, önök előtt mondhatom el vezérszónoki felszólalás formájában, értékelve az elmúlt időszakban elvégzett munkát a nemzetiségek megmaradása érdekében.

Egyesek talán úgy vélik, hogy a szűzbeszéd kevésbé alkalmas egy politikusi krédó megfogalmazására. A magyarországi nemzetiségek helyzete azonban, mint cseppben a tenger, tükrözi a többségi társadalom problémáit is. Lássuk tehát a kormányzat bizonyítványát a 2015-2017-es időszakra vonatkozóan!

Ami az alapvetést illeti, a Jobbik az alapítása óta következetesen kiállt az őshonos hazai nemzetiségek jogainak biztosítása és bővítése, azaz a legszélesebb kulturális autonómia mellett. Szerintünk Magyarországnak minden észszerű eszközzel segítenie kell a hazai nemzetiségek kultúrájának, nyelvének és önazonosságának megmaradását. Mintaállammá válva példát kell mutatnunk a szomszédos államok politikusainak, akik a külhoni magyarságban sok esetben idegen elemet látnak, akit el kell üldözni, vagy ha ez nem megy, akkor be kell olvasztani a többségi nemzetbe. A magyarországi pártok és politikusok közös felelőssége, hogy bebizonyítsuk: az őshonos nemzeti közösségekre nem problémaként és veszélyforrásként tekintünk, hanem olyan értékként, amely többé, jobba és gazdagabbá teszi hazánkat.

A Kárpát-medence kulturális sokszínűségének záloga az itt élő népeknek a megmaradása és gyarapodása. A Jobbik ezért is tekintette nagy sikernek, hogy korábbi javaslataink legalább egy részét megfogadta a kormánytöbbség, például a nemzetiségekről szóló 2011-es törvény vitája során. Így kerülhetett a jogszabályba elődöm, Szávay István több javaslata is a kétnyelvű helység- és utcanévtáblák arányának javítására, a többnyelvű jegyzőkönyv-készítésre, az adott nemzetiség nyelvét beszélő közalkalmazottak kinevezésére, valamint hogy már 20 százalékos küszöbnél kötelező legyen a kétnyelvű ügyintézés.

Azt is kicsit saját ösztönzésünk sikerének és eredményének tartjuk, hogy létrejöhetett a nemzetiségi szószólóknak, illetve a kedvezményes nemzetiségi képviselőknek az intézménye, hiszen ez már 2010-es választási programunkban is szerepelt. Igaz ez akkor

is, ha a mi eredeti elképzeléseink - elsősorban diplomáciai és nemzetpolitikai szempontok alapján - minden nemzetiségnek biztosították volna valamilyen formában a teljes értékű mandátumot; erre most csak a német és a roma nemzetiségnek van lehetősége.

Örülünk annak is, hogy a tavalyi választáson Ritter Imre szószóló úr teljes értékű mandátumot nyert, és nemzetiségi képviselőként van most köztünk és vesz részt ennek a beszámolóban a tárgyalásán. Itt kell azonban megjegyezni, rendkívül szerencsétlennek tartjuk, hogy a 2018-as országgyűlési választást követően a hazai németiség képviselője a kormánypártok kétharmados többségének a biztosítékává vált az Országgyűlésben.

Ennél is szomorúbb Farkas Félix úr esete, aki a hétfői napon, szégyent hozva a szószólóság intézményére, úgy döntött, hogy a legnagyobb ellenzéki párt elnökét támadja nemtelen hazugságokkal, vélhetően a Fidesznek a megrendelésére, ahelyett, hogy mondjuk, szót ejtett volna Farkas Flórián esetéről, akinek másfél milliárdos csalás miatt kell most felelnie, ami egyébként nem vet túl jó fényt a cigány felzárkóztatási pénzek elköltése kapcsán, legalábbis ennek társadalmi megítélésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elmúlt kilencéves nemzetiségpolitikájának vannak pozitívumai is. Soltész államtitkár úr említette itt a támogatások jelentős növelését, illetve feladatalapúvá tételét. Ezt a Jobbik üdvözlí, szintúgy, mint a támogatások intézményi elkülönítését, amely egyébként szintén a Jobbik régi követelése volt. E logika mentén reméljük, hogy a jövőben a magyarországi cigányság helyzetéről is külön beszámoló születik majd.

A jelentésből viszont látványosan kimaradtak a pályázati kérések, az adott évre szánt támogatások kifizetésére ugyanis általában nyárig várni kell, így a nemzetiségi civil szervezetek nagyon nehezen tudnak tervezni.

(10.00)

Reméljük, hogy az átszervezés ezt a problémát orvosolni tudja majd, bár vannak kétségeink, hiszen február közepe van, és a szervezetek jelenleg még a támogatói okiratokat sem kapták meg.

Tisztelt Országgyűlés! Beszélünk kell a hiányságokról is, amelyekben sajnós az előttünk lévő beszámoló bővelkedik. Miközben az összes magyarországi nemzetiség a nyelvvesztést eredményező folyamatok megállításán és megfordításán dolgozik, ebben a beszámolóban mindössze egy helyen olvashatunk erről, és szintén hiányoznak, illetve elhallgatásra kerülnek azok a migrációs folyamatok, amelyek következtében például a hazai német nemzetiségű fiatalokat a nyelvtudásuk miatt mára tömegével szívják fel a kormányzat által agyontámogatott multik elsősorban Ausztriában és Németországban.

A közel egymillió elvándorolt magyar állampolgár között, akik ma külföldön keresik a boldogulásukat, bizony nagyon sok nemzetiségi állampolgárt is találunk. Bizonyára nem szolgálja az ő hazatérésüket az

a rabszolga törvény sem, amelyet önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, decemberben botrányos körülmények között, házsabályellenesen áterősztáltak a parlamenten. Mint ahogy az a vadkeleti tempó sem túl kecsegtető, amelyben mostanra a multinacionális cégek vezetői leszámolnak szakszervezeti vezetőkkel, mint ahogy történt az nemrég Esztergomban. Fogalmazzunk világosan: azért merik ezt megtenni, mert önök fittyet hánynak a munkavállalói jogok látványos lábbal tiprására, pedig túlóra helyett csak tisztességes béreket kéne fizetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a beszámoló nem tesz említést arról, hogy a nemzetiségek számára finanszírozott programok, pályázatok mennyire járulnak hozzá az adott nemzetiségi közösségek gyarapodásához. Ennek kapcsán semmilyen monitoringtevékenységnek nem találjuk nyomát, pedig azt gondolom, hogy egy ilyen elkészítése mindenki számára hasznos lenne.

Ritter képviselő úr is említette, és mi is örömtelien tartjuk azt a folyamatot, hogy a nemzetiségi önkormányzatok egyre több helyen vesznek át köznevelési intézményeket; náluk jobban, azt gondolom, senki sem tudhatja, hogy az adott nemzetiségi közösségnek milyen oktatási tananyagra és milyen módszertanra van szüksége.

Ugyanakkor sajnálattal tapasztaljuk, hogy az átadás-átvétel több helyen akadozik, mivel a helyi önkormányzatok sokszor nem kívánják átengedni ezeket az intézményeket, ahol pedig már átengedték őket, ott fenntartási gondok is vannak. Ennek oka pedig, hogy a kormány arra már nem gondolt, hogy a többletfeladatokhoz többletforrást is biztosítson. Minderről egyébként szintén nem olvashatunk egy sort sem az előttünk lévő jelentésben.

Mint ahogy nem olvashatunk arról sem, hogy az oktatási rendszer minden szintjén óriási a hiány a szakképzett pedagógusokból. Van olyan település az országban, tisztelt képviselőtársaim, ahol nettó félmillió forintért sem találunk olyan szakképzett, német nyelven tudó óvónőt vagy dajkát, aki el tudná látni ezt a munkát. Nagyon kíváncsiak lennénk az ezzel kapcsolatos kormányzati cselekvési tervekre, már ha vannak.

Brenner Koloman képviselőtársam nemrég felhívta a figyelmüket arra, hogy e téren a nemzetiségi pótlék 30 százalékos emelése vélhetően nem fogja megoldani a problémát. Egyébként a probléma hasonló a többségi iskolákban tapasztalható tanárhiányhoz, ami úgy valósul meg, hogy a gyakorlatban sokszor már harmadéves egyetemista hallgatókat örömmel látnak, különösen a nyelvi és a természettudományos szakterületeken, és ez nemcsak a vidéki iskolák problémája, hanem itt a fővárosban is ezzel szembesülnek sok helyen. Ez ügyben tehát fontos volna a párbeszéd, a nemzetiségi önkormányzatokkal való egyeztetés, illetve a csereprogramok kiterjesztése.

Tisztelt Országgyűlés! Szólni kívánok a népszámlálás eredményeiről is. Soltész államtitkár úr említette, és a Jobbik részéről üdvözljük, hogy a 2011-es

adatok alapján szinte minden hazai nemzetiség lélekszámában növekedett, bár már akkor is felhívtuk a figyelmet azokra a furcsaságokra, hogy például a jász-sági románok lélekszáma 10 év alatt 320 százalékos növekedést mutatott, holott vélhetően a valóságban valószínűleg az Erdélyből származó és egyébként románul is tudó magyarok száma gyarapodott. Rétvári Bence államtitkár úr akkor ezt tagadta, ám a 2016-os mikrocenzus adataiból ma már egyértelműen kiderül, hogy igaza volt Szávay István volt képviselőtársunknak, és valóban az történt, hogy a kérdezőbiztosok sok esetben pusztán a nyelvismeret alapján, anélkül, hogy erre külön rákérdeztek volna, megállapították önkényesen a nemzetiségi hovatartozást. Ugyanez történt egyébként a német iskolákban tanuló, a németországi ismerősökkel rendelkező fiatalokkal, akik egyébként nem tartoztak a német nemzetiséghez sem. Ezért is támogatjuk mi, a Jobbik ennek a kérdésnek a kötelező feltételét.

Az Országgyűlés egyébként tavaly év végén fogadta el a 2021-es népszámláláshoz kapcsolódó jogszabályokat. Többen jogosan kritizálták, hogy a nemzetiség megadása esetén nem lesz biztosított a névtelenség, legalábbis itt a törvény nem fogalmaz világosan. A Jobbik részéről mi csak remélni tudjuk, hogy az anonimitás megmarad, hiszen például a hazai németiség fő sorstragédiája, az elűzések és a kitelepítések szintén név szerinti népszámlálási adatok alapján zajlottak, és ez az emlék főleg az idősebb korosztályban ma is élen él, és ez ezt az idősebb korosztályt egyébként félelemmel és szorongással tölti el.

A 2021-es népszámlálás kapcsán ugyanakkor ismét javasoljuk, hogy a 13 elismert hazai nemzetiség mellett mindenkinek legyen lehetősége szabadon megvallani etnikai hovatartozását. Csakis így kaphatnánk valós képet a hazánkban élő egyéb nemzetiségekről, például az itt élő kínaiak, oroszok vagy éppen a közel-keleti népcsoportok valós lélekszámáról. Bár ha jobban belegondolunk abba, hogy az elmúlt években a Fidesz-kormány 64 ezer bevándorlót és kötvényes migránst engedett be az országba szervezeten és nagyrészt titokban, akkor természetesen megértjük, hogy az önk számára ezek a statisztikák kínosak vagy inkább elkerülendők.

Tisztelt Képviselőtársak! Végezetül szeretnék felvetni néhány olyan ügyet is, amelyet az előttünk fekvő beszámoló ugyan nem taglal, ám a jövőben érdemes lenne foglalkozni vele. Ilyen a Minority SafePack kisebbségvédelmi egyezmény is, amely elsősorban a külhoni magyarság számára fontos, de érdemes lenne azt is vizsgálni, hogy nincs-e Magyarországnak ennek kapcsán további teendője.

Nem mehetünk el a határ menti települések ügye mellett sem, ahol évről évre növekszik a szlovák, román, ukrán és ruszin ajkú lakosság száma, illetve aránya is. Érdemes feltenni a kérdést, hogy vajon ad-e ez pluszmunkát a magyar államnak például Rajkán vagy éppen Ártádon. Már csak azért is fontos lenne ezt megvizsgálni, hogy a kölcsönösség elve alapján lehet-e lépni, nyilvánvalóan akkor, ha az adott településeken élő közösség részéről erre igény mutatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Békés megyei, szlovák felmenőkkel rendelkező, evangélikus vallású család leszármazottjaként fontosnak tartom, hogy minden rendelkezésünkre álló eszközzel segítsük a magyarországi nemzeti közösségek gyarapodását és megmaradását. A nemzeti ellenzék képviselőjeként arra kérem önöket, hogy lépjünk túl a XX. századi etnikai gyűlöletkeltésen, temessük be közösen azokat az árkokat, amelyeket két világháború, egy ország több részre szakadása és a megosztásunkra törekvő nagyhatalmi játszmák hagytak maguk után. A XXI. századba az út a jogkiterjesztésen és a meglévő jogok betartatásán és hatékonyabbá tételén keresztül vezet.

Az előttünk fekvő beszámolót ezért, minden hiányossága ellenére, amit felsoroltam, mi a magunk részéről - a Jobbik - támogatni fogjuk, és reméljük, hogy legalább ebben a témában, ha másban nem is, de legalább néha megfogadják a javaslatainkat és az észrevételeinket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szászfalvi László képviselő urat, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezerszónokát illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzetiségi Képviselő Úr! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Kedves Államtitkár Úr! A most ismertetett beszámoló a 2015. február és 2017. február közötti kétéves időtartamra vonatkozóan mutatja be a nemzetiségek helyzetében bekövetkezett változásokat, illetve a kormánynak a nemzetiségek helyzetének javítására, a nemzetiségi törvényben biztosított jogaik széles körű érvényesülése érdekében tett intézkedéseit.

(10.10)

Itt zárójelben köszönöm meg Ritter Imre képviselőtársamnak a fejtegetését és kifejtését a „kisebbség” és a „nemzetiség” fogalmáról; azt gondolom, itt óriási változás valósult meg az elmúlt nyolc évben.

Magyarország nemzetiségpolitikája az Alaptörvényből fakad, amely mind a preambulumban, a Nemzeti hitvallásban, mind a normaszövegében rögzíti, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. A XXIX. cikk szerint minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.

A Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos, illetve megyei önkormányzatokat hozhatnak létre, továbbá a nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat, valamint a helyi és országos

önkormányzataik megválasztásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg, azaz a magyar állam alkotmányosan biztosítja mind az egyéni, mind a közösségi jogok érvényesülését hazánkban.

Tisztelt Ház! A beszámolóból is jól kiténik, hogy az előbb elhangzottak teljes biztosításával és támogatásával mennyire központi helyet foglalnak el nemzetiségeink hazánk életében, és az is látszik, hogy kormányunk nemzetiségpolitikai elképzelései, céljai és a célok végrehajtását elősegítő struktúra a kor követelményeihez alkalmazkodik, és a múltbéli hagyományokhoz hűen került kialakításra. A beszámoló a tárgyalat két év változásaihoz kapcsolódóan szükség szerinti ismerteti az aktuális nemzetpolitikai helyzet kialakulásában szerepet játszó korábbi, illetőleg közel-múltbéli előzményeket is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kiemelendő, hogy a társadalmi párbeszéd hatására tovább fejlődtek a nemzetiségek kultúrájának, anyanyelvének megőrzését és fejlesztését biztosító jogszabályi keretek. A nemzetiségpolitika jogszabályi hátterének felülvizsgálatával párhuzamosan sor került a terület finanszírozásának erősítésére és újragondolására, a stabil és kiszámítható finanszírozás olyan igénye ugyanis a közösségeknek, amit a kormányzat tiszteletben kívánt tartani és tiszteletben kíván tartani a jövőben is. Ennek eredménye, amint ezt hallhattuk, hogy 2010 óta kiemelkedő mértékben nőnek a nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik működésére szánt központi források. A nemzetiségpolitikára fordított központi források a kulturális, a kutatási és a civil területen is biztosítottak.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a nemzetiségi közösségi élet reneszánszát éli Magyarországon. Különleges és szinte példátlan, hogy úgy alakítottuk ki a nemzetiségi közösségek számára a kulturális, esetenként a közigazgatási autonómiát és intézményrendszert, hogy közben a sokrétű nemzetiségi civil tevékenységet is kiszámíthatóan és hathatósan támogatja a kormány.

Személyesen is megtapasztalhattam és megtapasztalhatom ezt a virágzó nemzetiségi tevékenységet a választókerületemben, ahol mind a cigány, mind a horvát nemzetiségi közösségek rendkívül színes, hasznos és jövőépítő munkát, tevékenységet végeznek. Csak az elmúlt négy esztendőben ezen közösségek kormányzati támogatása megduplázódott. Számtalan identitásmegőrző, kulturális, hitéleti, közösségépítő és szakmai programot valósítottak és valósítanak meg, aminek következménye a nemzetiségi identitás megerősítése és a társadalmi integráció megvalósulása. Napi szintű együttműködés alakult ki a többségi és nemzetiségi közösségek között, illetve a különböző nemzetiségi közösségek között, ami, úgy gondolom, a mindennapi együttélést erősíti, segíti és támogatja.

Külön kiemelném, illetve példaként hoznám a „Biztos kezdet” házak programot, illetve a tanoda-programot, amelyek mind-mind hathatósan segítik a cigány nemzetiségi közösségek életét.

Tisztelt Ház! Fontos leszögezni, hogy a hazai nemzetiségi politikánk kezdettől fogva és ma is példát mutat szomszédainknak és a kelet-közép-európai országoknak egyaránt. Kettős céllal és motivációval történik mindez: egyrészt a Kárpát-medence és Magyarország történelmi öröksége miatt országunk etnikai összetétele rendszerint vegyes képet mutatott, így létszükséglet volt a békés, termékeny, közös jövőképpel rendelkező együttélés; másrészt viszont a minket körülvevő országoknak a hazánktól elcsatolt területein élő magyar nemzeti közösségek jövője szempontjából is rendkívül fontos a példamutató nemzetiségítörvény-alkotás és támogatás. Ezért azt gondolom, létkérdés, hogy jó és élhető példával járjunk elől ezen a téren.

Összességében elmondható az, hogy az ismertett anyag jól mutatja be a rendkívül sokrétű intézményesített támogatási rendszerünket, a sokszínű igazgatási, kulturális, oktatási, hitéleti, közösségi és civil intézményrendszert, amelyet az állam, a kormány támogat, fenntart és folyamatosan fejleszt, és bízunk abban, hogy ez a nemzetiségi politika az elkövetkezendő időszakban is tovább fog folytatódni és tovább fog erősödni. Ezúton szeretném megköszönni a nemzetiségi közösségeink vezetőinek, tagjainak, az önkormányzatoknak és a civil szervezeteknek az aktív tevékenységét és lelkesedését.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. A KDNP képviselőcsoportja támogatja és elfogadásra javasolja ezt a beszámolót, és ezt is kéri minden más frakciótól. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A beszámoló általánosságban ismerteti a magyarországi nemzetiségek helyzetét. A beszámoló a demográfiai és nyelvi adatok és tendenciák ismertetésétől kezdve a nemzetiségi jog érvényesítését szolgáló szabályozás ismertetésén és költségvetési támogatásán át a nemzetiségi oktatás és kultúra helyzetének ismertetéséig részletes, számokkal és adatokkal alátámasztott áttekintést ad, és szerintem ennyit is szeretnék mondani a beszámolóról.

Néhány mondatot röviden a kormánypárti politikusok vezérszónoki hozzászólásaiban, bizottsági jelentésében és államtitkár úr expozéjában elhangzottakról hadd mondjak.

Egyetlenegy területet szeretnék kiemelni az államtitkár úrra reagálva. Ő hosszan ecsetelte, hogy a magyarországi roma nemzetiség helyzetének javításáért az oktatáson keresztül mi mindent tett az elmúlt időszakban az Orbán-kormány. Elfelejtette azokat az adatokat megemlíteni, államtitkár úr, hogy több mint ötszáz olyan iskola van ma Magyarországon, ahol szegregált oktatásban részesülnek a gyerekek, és ez

kimondottan a roma gyerekeket érinti. Ez ötszáz oktatási intézmény, drasztikus emelkedésnek lehettünk tanúi az elmúlt időszakban, drasztikusan nőtt Magyarországon azoknak az oktatási intézményeknek, iskoláknak a száma, ahol szegregált oktatásban részesülhetnek a gyerekek. 2016-ban az Európai Bizottság ezért eljárást indított Magyarországgal szemben, és több per zajlik a szegregált oktatás miatt a magyar kormány, Magyarország ellen.

A Magyar Tudományos Akadémia tavaly egy jelentést készített, amelyben megállapította, nemhogy csökkent volna Magyarországon a szegregáció, hanem drasztikusan növekszik évről évre. Azt látjuk, hogy a Magyar Tudományos Akadémia az elmúlt években több olyan jelentést adott ki, amely komolyan bírálta a magyar kormány tevékenységét, ennek meg is lett a következménye, láthatjuk az elmúlt hetekben történt eseményeket.

Ha ezt a beszámolót elolvassuk és meghallgatjuk az önök felszólalásait, akkor azt gondolhatnánk, hogy ma Magyarországon minden rendben van a nemzetiségeket érintő kérdésekben is, de nem beszélünk közben az elvándorlásról, nem beszélünk a lakhatás problémáiról, nem beszélünk a tavaly decemberben botrányos körülmények között elfogadott rabszolgatörvénytől, a 400 óra túlóráról, ami minden magyar állampolgárt és benne a nemzetiségi dolgozókat is érinti.

(10.20)

Nem beszélünk az egészségügy helyzetéről, és pontosan, amikor az egészségügyről beszélünk kellene, akkor nagyon fontos megemlítem, hogy tegnap látott napvilágot az az újabb adat, hogy majdnem százzal nőtt azoknak a háziiorvosi körzeteknek a száma, amely tartósan betöltetlen. Nem tudják ellátni a megüresedett háziiorvosnak azon gondját, hogy nagyon gyorsan lehetne ma Magyarországon. *(Sic!)* És főleg vidékről beszélünk, és ha vidékről beszélünk, akkor itt megint ki kell emelni a hátrányos helyzetű lakosság helyzetét. Körülbelül ma, akkor kimondhatjuk, hogy 600 ezer olyan magyar honfitársunk van, aki napi szinten nem tud alapvető egészségügyi ellátást igénybe venni. Államtitkár úr erről sem beszélt.

Azt gondolom, hogy ma Magyarországon, ha a magyar parlamentbe bejövünk, akkor azt látjuk, hogy felszólalnak a kormánypárti képviselők, minden rendben van, minden nagyon szép, minden nagyon jó, közben meg azt látjuk, hogy Magyarországon az egyik legnagyobb probléma, hogy iszonyúan magas a korrupció, az állami korrupció, a Fidesz-KDNP-kormányhoz köthető korrupció, nem beszélünk az elvándorlásról, nem beszélünk az egészségügy helyzetéről, nem beszélünk a rabszolgatörvényről, vagyis a kormánypárti képviselők nem beszélnek, és lényegében elbeszélés zajlik a magyar Parlament falai között.

Én azt gondolom, hogy erről többet nem is lehet mondani. Addig, amíg ez a magyar parlament szokása, azt gondolom, felesleges vitatkozni bármilyen törvényről. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Arató Gergely képviselő urat, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokát illeti a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, kevés olyan kérdés van ebben a Házban, ahol az elvi alapok tekintetében nincsen vita az ellenzék és a kormány között. Azt hiszem, abban mindannyian egyetértünk, hogy a magyarországi nemzetiségek államalkotók, hogy olyan részesei a magyar nemzeti közösségnek, amelyek gyarapítják, gazdagítják országunkat, és hogy a nemzetiségek által gyakorolt jogok azok jogok és nem adományok, azok olyanok, amelyek nemzetiségi honfitársainkat megilletik, amelyek járnak nekik, és amelyek biztosítása mindannyiunk közös kötelessége. Egyetértünk tehát az alapelvekben, van azonban vitánk jó pár területen a gyakorlatban, a megvalósításban, s azért hadd tegyek egy csöndes megjegyzést az alapelvek kapcsán is.

Mennyire hiteles attól a kormányoldaltól az, hogy a nemzetiségeket valóban partnernek, valóban a nemzet részének tekinti, amelyik egyébként szitkoszóként használja a sokszínűséget, amelyik arról beszél, hogy Magyarország maradjon magyar ország? Ebben hol van a helye a nemzetiségeknek, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Ház?

De tételezzük föl, hogy valóban megvan a jó szándék, tételezzük föl, hogy a kormány valóban tiszteletben kívánja tartani a nemzetiségek jogait. Azt szeretném önöktől kérni, hogy ne tegyenek úgy, mintha ez valamilyen kegy lenne. Úgy beszélt itt államtitkár úr és úgy beszéltek itt a kormánypárti képviselők, mintha a kormány valami hihetetlen jótéteménye lenne az, hogy biztosítják a nemzetiségeknek azt, ami jár nekik.

Tisztelt Ház! Ezek olyan jogok, amelyeknek a gyakorlása megilleti az Alaptörvény és az emberi jogok európai egyezménye alapján a nemzetiségeket, a nemzetiségekhez tartozó honfitársainkat. Most lehet persze játszani a számokkal, és mondjuk, elmondani azt, hogy mennyivel több most a támogatás, merthogy az, ami korábban normatívan járt a nemzetiségeknek, a nemzetiségi iskoláknak, azt most direktben juttatják el nekik, de ez a tényen nem változtat. Helyes és jó, hogyha a jó nemzetiségi feladatok támogatására jut elég forrás, helyes és jó, hogyha a nemzetiségi feladatok, a nemzetiségi intézmények gyarapodnak, ha a nemzetiségek kulturális élete élénk, de ez nem valamilyen kormányzati kegy. Ez olyan dolog, amit nekünk közösen kell biztosítanunk a nemzetiségek számára, olyan mértékben, amilyen mértékben erre lehetőségünkől és erőnkől telik.

Mindig lenyűgöz, különösen egy ilyen műfajában viszonylag száraz beszámoló esetén, ha a kormánynak van humorérzéke, még akkor is, ha ez egyfajta szomorú, keserű feketehumor, mert alig tudom másnak tekinteni azt, mint humornak, amikor Soltész államtitkár úr arról beszél, hogy milyen hihetetlen erőfeszítéseket tesz a kormány a szegregáció, a roma gyerekek szegregációja ellen. Az a kormány, amelyik perben áll

mindenkivel, aki kifogásolja a szegregációt, az a kormány, amelyiknek a minisztere tanúskodott a bíróságon, és elmondta, hogy micsoda szükség van a szerteljes szegregációra; az a kormány, amelyik arra hivatkozva vette kezébe az önkormányzati iskolarendszert, arra hivatkozva vette el az önkormányzatoktól az iskolákat, hogy így most majd mód lesz arra, hogy az esélyegyenlőségi, diszkriminációmentes szempontok érvényesüljenek az oktatásban, majd nem megszüntette vagy csökkentette a szegregációt, hanem éppen ellenkezőleg, megnövelte és kiterjesztette. Erre képviselő asszony mondott számszerű példákat, ezeket nem ismételném meg.

Nagyon áruklodó volt az, amikor államtitkár úr vagy éppen Szászfalvi képviselő úr, mondjuk, az Útravaló-programmal dicsekszik, amikor a tanodákkal dicsekszik, amikor az esélyteremtő intézkedésekkel dicsekszik, csupa olyan intézkedéssel, tisztelt képviselőtársaim, amelyeket az önök által megvetett és támadott Gyurcsány-kormány indított el és a parlament korábbi többsége szavazott meg és támogatott, amelyekre az általunk tervezett uniós költségvetési időszakban jutottak források, és amelyekről önök csak negatívan nyilatkoztak eddig.

Lehet ezekkel persze dicsekedni. Önök leginkább azt tették ezekkel a programokkal, hogy egyrészt kiszorították belőlük a civileket, másrészt folyamatosan lebegtették ezeknek a finanszírozását, és jelentős mértékben tönkretették ezeket a programokat. Nincs okuk tehát arra, hogy ezekkel a programokkal dicsekedjenek, pontosabban van, mert ezek közös eredményeink, hogy vannak, csak akkor említsék meg, hogy ez nem az önök kormányának az ötlete, javaslata és érdeme, hanem önök ellen kellett ezeket megvalósítani.

Tudja, mi az önök programja? Az a program, ha jól emlékszem, az „Út a munkához” program, amelyiknek ügyében öt különböző nyomozás zajlik a roma önkormányzat háza táján. Na, ez az önök programja, ezzel büszkélkedjenek, ezzel számoljanak el a parlamentben, hogy mire költötték azt a pénzt, amit a romák helyzetének javítására és felzárkóztatására kaptak! Azzal dicsekedjenek, hogy hogyan korrumpálták és verték szét a roma önkormányzati rendszert, erről beszéljenek egy ilyen beszámolóban, ne csak a szépről meg a jóról, a valóságról is beszéljenek! Azt kell mondanom, hogy ennek a kormánynak a romapolitikája a lenyúlás politikája, az nem a roma emberekről szól, nem a roma gyerekekről szól, ez a politika csak arról szól, hogy hogyan juttassák el baráti zsebekbe azokat a forrásokat, amelyeket az Európai Uniótól egyébként még az előző időszakban mi harcoltunk ki a roma emberek felzárkóztatására és támogatására.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy miközben kétségkívül vannak nagyon fontos eredmények a nemzetiségek esetében, és mindannyian hálásak lehetünk a nemzetiségi önkormányzatoknak azért a munkáért, amit végeznek, a legnagyobb magyarországi nemzetiségi kisebbség vagy nemzetiség, a romák esetében ez nem érvényes, ez nem igaz. Azt gondolom, hogy itt lenne az ideje,

hogy érdemben szembenézzünk a magyarországi romák helyzetével, hogy beszéljünk róla, hogy folytassunk erről érdemi vitát.

Jól látszik, hogy sok minden, amivel önök próbálkoztak, és sok minden, amivel mi próbálkoztunk korábban, nem hozta meg azokat az eredményeket, amiket vártunk tőle. Naponta halljuk ma is azokat az elképesztő és felháborító diszkriminációs eseteket, amikor például nem engednek be egy szórakozóhelyre roma származású vagy roma származásúnak vélt embereket. Ez ellen a kormány nem tesz semmit, ez nem érdekli a kormányt. De nem érdekli az sem, hogy például az önök elhibázott oktatáspolitikája, a tankötelezettség leszállítása, az érettségit adó középiskolák gyengítése, a szakképzési intézményrendszer szétverése milyen hatással van arra, hogy a magyarországi romák mennyire tudnak sikeresen bekapcsolódni a munkaerőpiacra. Nem érdekli önöket az, hogy a közmunkarendszer, ami szintén sok romát érint, hogyan tartja a szegénység csapdájában ezeket az embereket. Ez mind nem érdekli önöket.

(10.30)

Én azt javaslom, hogy térjünk vissza erre a kérdésre akár itt a parlamentben is. Vitassuk meg azt, hogy mik a tapasztalatai az elmúlt húsz évnek, mit lehetne tenni, mert, értsék meg, nekem sem az a szándékom, hogy ebben a dologban most a kormányt üssem, őszintén szólva adnak önök erre számos remek okot ezen kívül is. Nem az a szándékom, hogy bebizonyítsam azt, hogy önök mennyire inkompetensek és sokszor tisztességtelenek ebben az ügyben. Van számos alkalom, amikor ezt be tudom bizonyítani más témákban is. Majdnem azt mondom, hogy ez túl fontos dolog ahhoz, hogy kormány-ellenzék szemüvegen keresztül szemléljük.

Én azt javaslom, hogy folytassunk erről érdemi vitát a társadalomban, és vonjuk be például azokat a roma szereplőket, akik szerint a roma önkormányzati rendszer ebben a formájában nem váltotta be a hozzáfűződő reményeket, és más intézményrendszerre van szükség a magyarországi romák képviseletében. Vonjuk be a civil társadalmat, vonjuk be azokat a kutatókat, akik ezzel a területtel foglalkoznak, és akik például otthagyták az önök antiszegregációs kerekasztalát, amikor kiderült, hogy ennek a célja nem az antiszegregáció, hanem csak az, hogy el lehessen dicsekedni néha vele a parlamentben.

Én azt javaslom, hogy keressünk ebben közös megoldást, találjuk meg azokat a formákat, ahol meghallgatják, meghallgatjuk nemcsak az egyetértő, hanem a kritikus véleményeket is, ahol végre egyszer a kormány szembenéz azzal, hogy micsoda szégyent jelent Magyarországnak az, hogy az Európai Unió kénytelen kötelezettségsgzési eljárást folytatni Magyarországgal ellen azért, mert az oktatás területén nem tiszteli a roma gyerekek jogait. Beszéljük meg ezeket a dolgokat, keressünk ezekben a dolgokban megoldásokat! Ez túl komoly dolog ahhoz, hogy ilyen sima kormányzati sikerpropagandával le lehessen rendezni.

S hadd mondjak még egy dolgot a nemzetiségek jogairól, és arról, hogy mennyire érezhetik magukat biztonságban. Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk azt, hogy Magyarországon van egy egyébként szerintünk is jó minőségűnek tekinthető, több ciklus, több kormányzat munkájaként kialakult jogi szabályozás a nemzetiségek tekintetében. Van egy olyan jogi szabályozás, ami valóban, ahogy megy előre az idő, egyre inkább megtelek tartalommal, és azt kell mondanom, hogy ezen a területen nincs okunk a bírálatra és nincs okunk a kritikára, halad előre a nemzetiségi autonómia, az ehhez tartozó kulturális intézményrendszer kiépülése. Ezt mindenképpen pozitívumként értékelem.

De mennyire érezhetik biztonságban a nemzetiségek a jogaikat, ha Magyarországon négy milliós munkavállaló jogait egy képviselői indítvánnyal, érdemi vita nélkül, a parlamenti vitát megakadályozva el lehet venni? Ha ki lehet hagyni a szakszervezeteket a munkáltatók jogairól szóló vitában, akkor mennyire érezhetik biztonságban a nemzetiségek a jogaikat? Mennyire kell arra számítaniuk, hogy ha majd az lesz az üzleti érdek vagy az lesz a politika szándék, akkor újra lesz majd egy-két fideszes képviselő, aki be fogja terjeszteni törvényjavaslat formájában az ő jogfosztásukat is, és lesz egy fideszes és KDNP-s többség, amely ezt a parlamenti szabályokon keresztül gázolva is meg fogja szavazni, ha ez a megrendelés? Ha egy országban nincs jogállam, akkor mindenkinek a jogait megsérthetik. Ha egy országban nincs jogbiztonság, akkor senkinek a jogai nincsenek biztonságban.

Mi azt követeljük, hogy töröljék el a rabszolgatörvényt, szüntessék be azt a fajta jogalkotást, amely bármely társadalmi csoportot bármikor egy-két hét alatt megfoszthat a jogaitól. Ezt követeljük, mert ez az érdeke minden magyar embernek, ez az érdeke minden európai hazafinak, ez az érdeke az országnak és ez az érdeke a nemzetiségeknek is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Ezzel kíván élni először a DK képviselője, László Imre képviselő úr. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tisztelt Hölgyem és Uraim! Mintegy másfél hónappal ezelőtt Bajkai képviselőtársammal egyetemben Brüsszelben egy konferencián vettem részt, ami a roma lakosság integrációjával, annak a problémakörével foglalkozott. Nem arról akarok most beszámolni, hogy túlzott optimizmusra nincs lehetőségem, hogy ennek a konferenciának a tanulságairól beszámoljak, hanem volt egy olyan adat, ami orvosként nagyon megütött. Ez egészen pontosan úgy szólt, hogy a roma lakosság átlagéletkora a nem roma lakosságénál 12 évvel alacsonyabb. Tudom, ennek nagyon bonyolult a háttere. Nem is kívánok ebbe belemenni, csak az egészségügy vonatkozásában, és szabad legyen itt két tényezőt is megemlíteni.

Az, hogy saját magunk mennyire érzünk felelősséget annak érdekében, hogy orvoshoz forduljunk, tudjuk, ez meglehetősen alacsony. Azt is tudjuk, hogy a roma lakosság esetében még alacsonyabb. De elhangzott az MSZP vezérszónoka részéről, hogy bizony 400 fölé emelkedett, 422 a betöltetlen háziorvosi praxisok száma, ami egészen pontosan 630 ezer ember alapellátását teszi bizonytalanná. Ez az egyik dolog. Ha ezt nem oldjuk meg, akkor gyakorlatilag nagyon komoly problémák lesznek.

A másik. Nemzetközi kutatások egyértelműen bizonyítják, hogy a különböző terhelések hatására a szervezet ellenállóképessége csökken. Ez a fizikai terhelésre is vonatkozik. Itt a 400 órától van szó, a túlóratörvényről, ami egyértelműen ezt fogja kiváltani, hogy ez a 12 év, nem tudom, még mennyivel meg fog fejlődni.

A kettő percem sajnos letelt, úgyhogy köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Ritter Imre szószóló, képviselő úr, parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm szépen. Nem kívánom államtitkár úr kenyerét elvenni a válaszadással, de három dologra röviden hadd válaszoljak.

Egyrészt Bencsik János képviselő úrnak arra vonatkozóan, hogy a kétharmados többség biztosítékát adom. Amikor a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata 2017 áprilisában eldöntötte, hogy stratégiai kérdés, hogy parlamenti képviselőnk legyen a parlamentben, a legélesebb dolog nyilván az volt, hogy hogy fogunk a leendő képviselői szavazati jogunkkal élni. Az országos önkormányzat közgyűlésével többször átbeszéltük, majd valamennyi parlamenti frakcióval még 2017 nyarán, a '18-as választás előtt egy évvel, hogy a parlamenti képviselői mandátummal járó szavazati joggal főszabályként a nemzetiségi kérdésekben nyilvánvalóan a nemzetiségek érdekei szerint, a nem nemzetiségi kérdésekben pedig, amennyiben a leendő és mindenkori magyar kormány olyan nemzetiségpolitikát csinál, amelyről mi, magyarországi nemzetiségek úgy ítéljük meg, hogy ez számunkra jó és ezzel előre tudunk lépni, úgy a mindenkori kormány mellett fogunk szavazni, főszabályként. Ezt egy évvel a választás előtt mondtuk, és ezt akkor is tartottuk volna, ha bármilyen végeredménye van a választásnak, mert a lényeg utána az, hogy milyen nemzetiségpolitikát csinál az adott kormány. Ezt szeretném leszögezni.

Tudom, képviselő úr újonnan van a parlamentben, és a Jobbik részéről, akikkel ezt tavaly végigbeszéltük, a Jobbik vezetői, illetve a nemzetiségi referensei, az Staudt Gábor és Szávay István volt, nincsenek már a Jobbikban és nincsenek is a parlamentben, de ezt szeretném mindenki előtt, aki erről nem tudott volna, világossá tenni. Tehát ez nem az én személyes döntésem, ez a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata közgyűlésének másfél évvel, két évvel

ezelőtti döntése. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd kérdezzem meg szószóló urat, hogy jól értem-e: akkor, ha a kormány egy helyes és szimpatikus kormányzást folytat a nemzetiségek érdekei mentén, akkor meg lehet szavazni egy rabszolgatörvényt? Nem látom az összefüggést, és csak egy ilyen tiszteletteljes kérdésem lenne, egy költői, hogy vajon mennyiben függenek össze az egyéb döntések a nemzetiségi döntésekkel, illetve lehet-e ezt egyben kezelni vagy sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Farkas Félix szószóló úr, parancsoljon!

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon örülök neki, hogy így a vitában mindenkinek nagyon fontos a romakérdés. Akkor kellett volna, és az MSZP-s képviselőhöz beszélek, amikor önök kormányoztak. Akkor a romák nagy többsége nem dolgozott, mert nem volt munkájuk. *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)* A mostani időszakban, tisztelt képviselő úr, a romák nagyon nagy hányada munkából él.

Nagyon sok roma vállalkozó elmeget otthonról, hogy munkát végezzenek bárhol az országban. Képesek autóba ülni, elmenni, és dolgoznak, azért, hogy a családjukat el tudják tartani. Akkor is így lett volna, ha önök biztosítanak nekik lehetőséget.

A jobbikos képviselőnek is nagyon fontos most a sokszínűség, a nemzetiségek sokszínűsége, azzal az ideológiával, amit önök éppen képviselnek? *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Az számomra nem valós *(Dr. Varga-Damm Andrea: Szerencsére a romák nem úgy gondolkodnak, mint ön! - Szászfalvi László: Hallgassuk meg a másikat!)*, mert akkor, amikor 1991-ben, amit elmondtam hétfőn a parlamentben, az önök pártjából valaki *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: 1991?)* elment és bántalmazott egy mozgássérültet... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Akik ebből élnek?)* Nem, nem, önök élnek ebből! *(Az elnök csenget. - Bencsik János, Jobbik: Mozgássérült-bűnöző!)* Ezért feljelentelek! *(Moraj a Jobbik sorában. - Z. Kárpát Dániel: Mióta tegezik egymást?)* Legyen szerényebb a képviselő úr, jó?! Legyen szerényebb! *(Z. Kárpát Dániel: Azt hiszi, hogy önnek mindent lehet, amikor...)* Amit önök csináltak, az felháborító! *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mit csináltunk?)* Már nemcsak a romákban keltettek félelmet, hanem *(Közbeszólás: Mindenki! - Az elnök csenget.)* mindenki, így van. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Na, kérem szépen, ezt a vitát természetesen lehet folytatni, csak nem ebben az időkeretben, mert a kétperces attól kétperces, hogy két percig tart. Nagyon szépen köszönöm. De bárkinek, aki szólni kíván, a vita teret és lehetőséget biztosít.

(10.40)

Kétperces felszólalásra más most nem tart igényt. Így aztán normál szót kérő képviselői felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Ezen képviselők sorában Hajdu László képviselő úr az első, bármilyen meglepő is a képviselő úr számára. Akkor mindjárt be is jelentem, hogy utána Szilágyi képviselő úr jöhet. Parancsoljon, képviselő úr!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Szószóló Urak! A gyakorlatból vett tapasztalataim alapján szeretnék szólni a beszámolóhoz és talán a határozati javaslatához, de elsősorban a beszámolóhoz.

Nem nagyon hangzott el az, hogy 1994-ben, amikor a kisebbségi önkormányzatokról szóló törvény létrejött és az első kisebbségi önkormányzatokat megválasztottuk, annak már 24 éve. Tehát 24 éves tapasztalatunk és gyakorlatunk van abban - időközben a nevet kicseréltük, a kisebbséget nemzetiségre váltottuk, de gyakorlatilag nagyon nagy tapasztalattal rendelkező jogintézményről és élő gyakorlatról van szó.

Az én választókerületemben '94-ben nyolc úgynevezett kisebbségi önkormányzat volt, most pedig nyolc nemzetiségi önkormányzat működik, és azért fordulok elsősorban a szószólók irányába, mert hihetetlen nagy differenciák vannak a nemzetiségi önkormányzatoknak mind a létszáma, leginkább pedig az aktivitása között, és az a finanszírozás, amiről az államtitkár úr a beszámolójában említést tett, ezt nem tükrözi. Az is igaz, hogy a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó létrejöttével az önkormányzatok, amelyek nem nagyon lettek ebben a beszámolóban megemlítve, de ha mondhatom, a nemzetiségi önkormányzatok feladataikat 85 százalékban a helyi települési önkormányzatok segítségével látják el. Ha egy nemzetiségi önkormányzat valahol jól működik, ott nagyon jó együttműködés van a települési önkormányzattal. Önkormányzat nélkül nincs nemzetiségi önkormányzat, kivétel ott, mint Tótszentmárton, ahol az egész önkormányzatban többségben van a nemzetiség, és horvát nyelven folyik a testületi ülés, az a ritka eset. Ilyen van néhány. De valójában az önkormányzatoknak nagyon fontos feladata, fontos érdeke is, hogy jól működjenek együtt.

A beszámolóban az államtitkár úr egy kicsit elhanyagolta az önkormányzatok szerepét, mert az önkormányzatok pénzbeli támogatást adnak, némelyik önkormányzat jelenetős pénzbeli támogatással segíti a helyi nemzetiségeket; nem pénzbeli támogatást ad, tehát művelődési házakat biztosít, különböző hangosításokat biztosít, a rendezvényeket megszervezi, az önkormányzatok rendezvénytervében szerepel a nemzetiségi önkormányzat, már úgy hagyományként, hogy minden évben a nemzetiségeknek megvan a nemzetiségi napja, vagy bontásban, ahol ilyen sok van, mint az én választókerületemben, ahol nyolc is van, ott két-három nemzetiségi önkormányzati rendezvényt csinálunk egy-egy évben, és mindig valaki más a gesztora, és vannak profi szervezők.

Fontosnak tartom azt, hogy amíg az önkormányzatokhoz tartozott a közoktatás, addig jelentősen ráláttunk arra, hogy hogyan folyik a nemzetiségi oktatás. Ebben a német nemzetiség már a kezdetektől élen állt. Amikor a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó elvitte az iskolákat tőlünk, akkor nyolc önálló nemzetiségi osztály volt, úgy tudom, hogy most 12 nemzetiségi önálló osztály van. Ezek a gyerekek olyan szinten, anyanyelvi szinten tanulnak, hogy az általános iskolát értékorientálttá teszi, mindenki abba az iskolába akar bejutni, ahol pluszanyagként a német nemzetiségi nyelvet mint egy két tanítási nyelvű iskolában, úgy tanítják. A végeredmény - egyébként jobbikos képviselőtársammal ez megegyezik -, hogy ezek a gyerekek németből érettségiznek, és ha nem tudnak felvételt nyerni, akkor mindjárt azt követően egyből tudnak a német nyelvterületen munkát vállalni, és igen jelentős közöttük az eltávozó. De ez az érték, amit ők kaptak - ugye, itt nem arról van szó, hogy csak német nemzetiségiek tanulnak, hanem bárki magyar anyanyelvű, akinek rokona sem létezik a német nyelvterületen, tanulhat nemzetiségi oktatásban.

Ugyanakkor nem tudjuk megvalósítani - és, államtitkár úr, itt az előbb már elhangzott a romakérdés -, hogy ugyanez megvalósuljon a roma nyelv oktatásában is. Ez sokat jelentene a roma kultúra tolmácsolásában, a roma hagyományok ápolásában, mert hiszen a legfontosabb része, ha a kultúráját ápolni akarja, hogy a nyelvét tudja beszélni. És a roma nyelvénél nem tudjuk ezt megoldani.

Szeretnék néhány gondot is megemlíteni, ami itt nem hangzott el, de valóságos, élő, mindennapi gond. Az egyik az úgynevezett előítélet, két értelemben. Az egyik az, hogy a nemzetiségi önkormányzatok között... - most önök szépen egy sorban ülnek, de mi nemzetiségi házat szerettünk volna évek óta megvalósítani. Nemzetiségi ház azért nincs a XV. kerületben - arról beszélek -, mert a nemzetiségek azt mondták, amennyiben a romák ott vannak, akkor nincs nemzetiségi ház, mi abban nem veszünk részt, nekünk adjanak külön és a romáknak külön. Az egyik előítélet már a nemzetiségeknél kezdődik.

A másik előítélet, ami a munkahelyeken történik. Az én kerületemben nem tartunk ilyet számon, de a szociológiai felmérések becslései adatai szerint körülbelül ötezer roma él a választókerületben. Ez azt jelenti, hogy jelentős számú munkanélküli van. Itt azt halljuk persze folyamatosan, hogy megszűnik lassan, nincs munkanélküliség, mi is hozunk be munkaerőt, mert nincs munkaerő, de nagyon nagy munkanélküliség van, különösen a romák esetében. Elhangzott az, hogy elsősorban a szakképzés súlyosan a roma nemzetiséget érinti, hiszen egyszerű építőipari és sok minden egyéb manuális szakmát képesek voltak megtanulni, és ez a mostani képzés tulajdonképpen kidobja ezeket a gyerekeket, nem tudnak szakmát se szerezni, szakképzetlenül pedig a munkahelyek nem veszik fel őket. De a fő ok az, hogy itt is megjelenik egy előítélet.

Egy konkrét példa, nem túl régi: egy fogadóórára megérkezett egy elegáns lány, aki azt mondta, hogy ő érettségizett, de azóta nem bír elhelyezkedni. Tavaly

érettségizett, és egy tavalyi fogadóórán jelent meg karácsony előtt. Azt kérte, segítsék, hogy el tudjon helyezkedni. Érettségije van. Kérdeztem, hogy mit tudsz elvállalni. Azt mondta, hogy konyhai munkát, takarítómunkát, mindent. Előtte voltam az egyik vállalatnál, ahol mondták, hogy takarító feladatra keresnek elsősorban hölgyeket. Ez olyan hely, ahova hölgyek mehetnek be. Ajánlottam neki, megadtam a telefonszámot, mindent, és bement oda. Örültem, hogy ezt megoldottuk. Egy nappal előtte lévő információ volt. A cégvezető nevét adtam meg. Másnap felhívott a cég vezetője és azt mondta, Laci, idefigyelj, egyet nem mondtál, hogy ez cigány. Hát, nálunk cigány nem fog dolgozni. Érettségizettről van szó. Ez az előítélet is nehezíti a probléma megoldását, úgy gondolom.

(10.50)

Nagyon fontosnak tartom, hogy a nemzetiségi önkormányzatnak legyen feladata az, hogy ebben a tekintetben harcosabb legyen. Mert abban harcos volt, hallottam tegnap a Jobbikkal szemben, a Farkas Félix úr, de még egyszer sem hallottam, hogy az előítélettel szemben mondtott volna itt egy hatalmas nagy beszédet. Lehetne egy hatalmas nagy beszédet mondani. Farkas Flórián úr meg be se jött a beszámolót meghallgatni, gondolom, hogy ez őt nem nagyon érdekli.

Végezetül a finanszírozási részről is szeretnék szólni. Említettem, hogy az önkormányzatok adnak pénzbeli és nem pénzbeli támogatást, ami forintostíva sokkal jelentősebb egy választókerületi szinten, mint amit az államtitkár úr beszámolójában itt elmondott, amit kapnak helyi szinten a nemzetiségek. Sokkal jelentősebb! Ki is írtam magamnak, hogy melyik nemzetiség mennyit kap, ki kapja a legkevesebbet. A romák kapják a legkevesebbet. Ők vannak ötezren, és ők kapták legkevesebbet. Van működésre és van feladatra, s van az úgynevezett egyéni elbírálás, na, ebben rosszak ők, az egyéni elbírálásban. Lehet, hogy rossz a kerületünk színe, és az is egy előítélet, hogy rossz a kerület színe, és emiatt nem kaphatnak pénzt. De ha figyelembe veszem, hogy amikor kisebbségi önkormányzatok voltak és normatív módon kaptak, tehát kötelez volt az önkormányzat ugyanannyi pénzt adni minden kisebbségnek, mint amennyit normatív módon az állami költségvetésből meghatároztak, nos ahhoz képest most nem jobb a helyzet. Ha az inflációt is figyelembe veszem, az eltelt 24 évben semmit nem változott a helyzet, ugyanannyi a pénz. Semmi nem változott, ugyanannyi pénzt kapnak a nemzetiségek.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy akik a nemzetiségi önkormányzatoknál helyben, kerületi szinten végzik ezt a munkát, azok nagyon lelkes lokálpatriótái az adott nemzetiségnek. Kiemelkedők is vannak közöttük, a horvátok, a németek ilyen körbe tartoznak, és ilyenek a roma nemzetiségiek is. De a mi esetünkben az örmények és a görögök is kiemelkedőt nyújtanak.

Tehát szerencsére vannak nagyon jó nemzetiségi aktivisták, választott tisztségviselők. E beszámoló keretében róluk se feledkezzünk meg, köszönjük meg az

ő munkájukat is. Én köszönöm az önök munkáját, de muszáj arról beszélni, hogy nagyon sok gonddal működik ez a nemzetiségi kisebbségi önkormányzati világ. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr következik, az Országgyűlés jegyzője, Jobbik-képviselő. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos napirendi pontról tárgyalunk most, hiszen a nemzetiségek jogállásáról szóló törvénynek megfelelően a kormány, ahogy önök is írják, két évente áttekinti a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, és arról az Országgyűlésnek beszámol. Erről vitatkozunk most.

Azt mondják a bevezetésben önök, hogy a jelen beszámoló átfogó képet kíván nyújtani mindarról, ami a hazai nemzetiségpolitika területén az elmúlt két év során történt. Valóban fontos, hogy áttekintsünk két évet, áttekintsük a különböző szakaszokat, hogy amikor a kormány meghatározza, hogy különböző törvényekkel, különböző rendeletekkel milyen célokat kíván elérni, ezek a célok megvalósulnak-e, valóban jó irányban haladnak-e a dolgok, hogy azok a nemzetiségek, amelyek magyarként itt élnek az országban minél jobban érezzék magukat, minél jobban meg tudják őrizni az identitásukat, kultúrájukat, és minden egyebet, ami ehhez tartozik. Az is fontos nagyon, hogy a mindenkorai kormány és a társadalom forrásokat biztosítson arra, hogy ezek a célok minél inkább megvalósuljanak. Ezekkel teljes mértékben egyetértünk. És az is nagyon fontos, hogy ha valamilyen nemzetiség segítségre szorul, akkor azt a kormány és a magyar társadalom folyamatosan segítse.

Itt van az én problémám azzal kapcsolatban, hogy önök azt mondják, hogy „átfogó képet”. Az átfogó képhez hozzátartozik a magyarországi nemzetiségi kisebbség, a roma kisebbség is, akiknek az egyik legfontosabb és elég nagy vihart kavart programja a „Híd a munka világába” program volt. Beütöttem a keresőbe, hogy hátha kiadja a „híd a munka világába” kereset. De nem adta ki. Önök egyetlenegy fél mondatot sem írtak ezzel kapcsolatban. Az átfogó képet árnyalva egyetlenegy fél mondatot sem említették meg, hogy mi történt ezzel a programmal.

Ha megengedik, itt rögtön foglalkoznék is ezzel, és reagálnék is arra, hogy Farkas Félix szószóló úr miket mondott az előbb, s akkor tényleg menjünk is ebbe egy kicsit bele; visszament 1991-ig. Csak két dolgot említenék ezzel kapcsolatban, ami valótlan volt az ön szájából. Az az úriember, akiről beszélt, egyáltalán nem volt mozgássérült, egy bűnöző életvitelt folytató úriember volt. Ha utánanéztünk, meglátja, hogy arra a tárgyalásra, amit említett, ezt az úriembert a börtönből hozták oda, és éppen ott mondta el a dolgokat.

De ha már bűnözőkről beszélünk és börtönről, akkor nekem az a legnagyobb problémám, hogy ön még egyszer sem állt fel ebben a Házban, és egyszer sem mondta el és nem kérte a kormányon számon,

hogy ha a valóban nehéz helyzetben lévő romáknak kíván nyújtani a kormány segítséget komoly anyagi áldozatokkal, akkor ezek a pénzek nagyrészt miért nem jutnak el soha oda, ahova kellene, hogy hol lopják el ezeket a pénzeket. Ön soha nem tette szóvá, hogy azoknak a pénzeknek, amiket valóban szükséges a romák felzárkóztatására, integrációjára és hasonlóra költeni, azoknak egy jelentős része hova tűnik el. Ön nem állt fel egyszer sem ebben a Házban - s akkor bűnözőkről beszélünk -, hogy megkérte volna a kormányt, mondják már meg önnek, vajon miért egy bűnözőre bízzák a romák felzárkóztatását. Nyugodtan mondhatom, hogy bűnözőre, hiszen Farkas Flórián köztörvényes bűnöző. Ezt ön is tudja: a hetvenes években börtönben is ült. Háromszor ítélte el a bíróság Farkas Flórián, mint bűnözőt, és börtönben is ült.

S ha már a kilencvenes éveket említette, akkor fölemlégethette volna, bármikor felállhatott volna és megkérdezhetette volna a kormánytól, vajon miért az a miniszteri biztosa a romák ügyének, akít a kilencvenes években szintén elítéltek volna hűtlen kezelésért és sikkasztásért, csak a köztársasági elnökhöz fordult, kegyelmet kapott a kilencvenes évek közepén, amit harminc évre titkosítottak. Hát miért nem kérdezte meg? Vagy miért nem kérdezte meg most, hogy hol van az a Farkas Flórián, aki ebben az időszakban is felelt ezekért a dolgokért? Miért nem kérdezi meg, hogy ő, mint országgyűlési képviselő, miért nincs bent a parlamentben? Miért nem hallgatja meg ezeket a vitákat és szól hozzá? És miért nem mondja el, hogy hova tüntette azt az 1,6 milliárdot, 1600 millió forintot, amit a „Híd a munka világába” programként kellett volna felhasználni arra, hogy minél több, a roma kisebbséghez tartozó embert vezessenek vissza a munka világába, ami nagyon fontos lenne a magyar társadalom számára?!

Miért nem kérdezi meg ezeket?! Nem teljesíteni kellene különböző kéréseket, hogy hogyan tudja ön esetleg a Jobbikot kellemetlen helyzetbe hozni, hanem azért ül itt szószólóként, hogy a romák érdekeit képviselje. Amit én elmondtam, az mind a romák érdekeit szolgálná. A romák érdekeit szolgálná az, ha az 1600 millió forint odakerült volna, arra a célra fordítódott volna, amire szánták. És a többségi társadalom érdekét is képviselte volna, hiszen az EMMI állapította meg ezeket a súlyos visszaéléseket.

(11.00)

Az EMMI követelte vissza ettől a szövetkezettől az 1600 millió forintot. És utána hogy fizették vissza az EMMI-nek? Úgy, hogy kaptak egy ajándékot szintén a kormánytól, a többségi társadalomtól, aki még ki is fizette ezt a pénzt, tehát egyik zsebükből tették a másikba. Tehát eltűnt 1600 millió forint, amit a roma kisebbségre kellett volna fordítani, ez volt meghatározva célként. Miért nem áll fel és miért nem kéri ezeket számon? Ez lenne a feladata. Ez lenne a feladata, ezt kívánná meg, hogy Magyarországon minél jobb élete legyen például a romáknak. Mert nemcsak ez az 1600 millió tűnt ám el az elmúlt 30 évben, hanem

sok-sok 1600 millió! Sok-sok pénz tűnt el. Amiket mind arra kellett volna fordítani, amit meghatározott az akkori kormány, és az akkori célnak megfelelően kellett volna ezeket felhasználni. Tehát itt jönnek a problémák!

Itt jönnek a problémák, amikor önök felszínesen képviselik azt a társadalmi réteget, amelyet önöknek harcosan kellene itt képviselni. Amikor ön egyszer megkérdezi, hogy miért nincs itt Farkas Flórián, megkérdezi, hogy hova tűntek ezek a pénzek, vagy hogy a kormány miért egy ilyen emberre bízta rá ezeknek a pénzeknek a kezelését, akkor lesz joga, úgy gondolom, bármikor is magát szószólónak nevezni. Addig, amíg ezeket nem teszi meg, ön csak itt ül a parlamentben, és bizonyos kéréseknek megfelelően néha elmond egy-két mondatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Jegyző úr felszólalásába nem kívántam beleszólni, mert amit mondok, nem neki, illetve nem csak neki szól. Ez a napirendi pont a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről szól, nem egyről és nem egy személyről. Ezért tisztelettel kérem a később felszólalándókat, hogy ehhez a napirendi ponthoz szólva mondják el véleményüket.

Na, most akkor Arató Gergely képviselő úr jön. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Akkor meg sem említem szószóló urat *(Dr. Varga-Damm Andrea nevet.)*, de mégiscsak, mivel a jelentés érinti a magyarországi romák helyzetét is, engedje meg, elnök úr, hogy erről azért pár szót szóljak.

Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy természetesen lehet olyanokat mondani, hogy korábban a romák nem dolgoztak, de bezzeg most mennyire jó nekik és mennyire sokan dolgozhatnak közülük. Csak hát mindannyian tudjuk, hogy mi a valóságos helyzet. Tudniillik az, hogy a magyarországi romáknak egy jó része közmunkaprogramokban dolgozhat, olyan közmunkaprogramokban, amelyek a semmiből a semmibe vezetnek, amelyek nem biztosítanak belépést a munkaerőpiac piaci szegmensébe, és amelyek ráadásul kiszolgáltatottá teszik ezt a réteget, ezeket az embereket attól, hogy éppen a magasságos kormány mennyi közmunkáshelyet biztosít egy-egy önkormányzatnak vagy most már vállalkozónak is, és hogy éppen az adott önkormányzat kinek ad munkát ebből a keretből.

Ez nem a felszabadítás, az emancipáció, az egyenlő esélyek, hanem a függés, a leszakadás és a nyomor tartósítása irányába vezető út. Azt gondolom, hogy ha beszélünk a romák munkaerőpiaci helyzetéről, akkor erről kell beszélnünk. Arról kell beszélnünk, hogy a romáknál is jellemző az a folyamat, amely a magyar társadalom egészére, hogy azok, akik piacképes, versenyképes tudással vagy megfelelő szakképzettséggel rendelkeznek, vagy csak kellően kalandvágyók, azok elindulnak ebből az országból. Ez a romákra ugyanúgy jellemző, mint a nem romákra.

Elvesztjük a romák esetében is a legtehetségesebb fiatalokat, a végre kiépülő roma értelmiség utánpótlását azért, mert elmennek olyan országba, ahol nem vágják az arcukba, hogy Magyarország a magyaroké, és elmennek olyan országba, ahol egyébként tisztességesen meg lehet élni a tisztességes munkából.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha valaki - és nem nevesítem szószóló urat - esetleg veszi a fáradságot magának, és beszélget azokkal a romákkal, akik a versenyszférában dolgoznak, akkor hallhatja tőlük azt, hogy mennyi nehézséggel, diszkriminációval néznek szembe a munkaerőpiacon. Ezek azok az ügyek, amikről itt beszélni kellene, ha a romák helyzetéről beszélünk. Hajdu László képviselő úr is mondott erre példát. Azt gondolom, hogy annak, hogy a homokba dugjuk a fejünket, és együtt énekeljük itt körbe-körbe, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, nem sok értelme van, mert ez nem segít a magyarországi romákon és nem segít ezen az országon. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik normál időkeretben Bencsik János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Reflektálnék Ritter és Farkas urak felszólalására.

Ritter úr azt mondta, hogy ők a mindenkori magyar kormány nemzetiségi politikája miatt támogató állásponton vannak, és ez a támogató álláspont nem öntől ered, hanem a magyarországi német nemzetiség felhatalmazása alapján vannak ezen az állásponton. Amikor úgy fogalmaztam, hogy ön a kétharmados kormánytöbbség biztosítéka, akkor nem a saját értéketemet közvetítettem, hanem azt, hogy ön és sajnos ön által a hazai német közösség is ebben a színben tűnik fel a közvélemény előtt. Hogy ennek mi az oka? Elsősorban az, hogy ön megszavaz olyan törvényeket is, amelyek egyébként nem nemzetiségi ügyekben kerülnek elő. Például megszavazta a közigazgatási bíróságok bevezetését, amely gyakorlatilag a független magyar igazságszolgáltatás és a bíróság szétverésének, pártállamosításának első lépcsőfoka, megszavazta a lakás-takarékpénztárak bezárását. Tehát ilyen szavazások után nehéz az embernek magát úgy pozicionálni, hogy nem akar, nem vesz részt a belpolitikában, hanem csupán nemzetiségi ügyeket képvisel.

De egyébként, ha már a nemzetiségi ügyeknél vagyunk, akkor megkérdezem Ritter képviselő urat, hogy például a népszámlálások kapcsán a nemzetiségek anonimitásának megszüntetése kérdésében, amely napirenden volt, például miért tartózkodott, és miért nem nyomott egy nem gombot. Tényleg őszintén kíváncsi vagyok a véleményére, hogy mondjuk, a

hazai német nemzetiségi közösségnek miért érdeke az anonimitás megszüntetése.

Farkas úrra reagálva pedig szeretnék egy félreértést tisztázni. Képviselő úr, nem önt neveztem bűnözőnek. Lehet, hogy akkor ezt félrehallotta. Én azt mondtam, hogy akiről ön beszélt - amint a fideszes propaganda nyomja még a csapon is, mindenhol, ahol kifér, hogy a Jobbik elnöke 1991-ben összeverekedett egy *(Kezével mutatja az idézőjelet.)* „mozgáskorlátozott” férfival -, ez a mozgáskorlátozott férfi egy bűnöző volt, azért ezt mondjuk már el! Egy bűnöző volt, aki a konfliktus előtt és utána is börtönben ült. Tehát ne tegyünk már úgy, mintha egy ártatlan, magatehetetlen emberről beszélnénk! Egy bűnözőről beszélünk, Szilágyi képviselőtársam ezt tisztázta. Azt gondolom, ezt fontos lenne hangsúlyozni.

Ami pedig azt illeti, hogy ön hálás a kormánynak - azt hiszem, így fogalmazott -, hogy a cigányok el tudnak menni dolgozni; nem tudom, hogy a roma kisebbség képviselőjeként esetleg miért nem emeli fel a szavát az ellen, ön ezt jó eljárásnak tartja-e, hogy Magyarországon a cigányság többsége ma éhbérért dolgozik, hogy közmunkára kényszerítik, hogy az elvégzett közmunkáért sokszor megalázó fizetést kap, és ebből a fizetésből egyébként ma Magyarországon normális módon nem lehet megélni. Miért nem szólal fel például azért, hogy kapjanak a romák is tisztességes bért az elvégzett munkáért, amit ne túlóra vállalásával kelljen elérniük, ha egyáltalán álláshoz jutnak, és nem közmunkát végeznek, hanem rendes állásuk van, akkor miért nem tisztességes bért kapnak az elvégzett munkáért, miért kényszerítik őket túlmunkára.

Vagy amit például Szilágyi képviselőtársam elmondott, hogy miért nem szólalnak fel az intézményesített korrupció ellen, amely egyébként a roma vezetők segédletével működik, de ugyanúgy ennek a kárvallottja és az elszenvetője maga a roma közösség, mert ezekhez a felzárkóztatásra szánt pénzekhez egyébként ők maguk nem jutnak hozzá. Azt gondolom, hogy ha komolyan veszi a képviselői munkáját, akkor a jobbikos politikusok megbélyegzése és az ellenük intézett kirohanások helyett esetleg, mondjuk, ilyen témákkal is foglalkozhatna.

Egyébként pedig általánosságban ön adott nekem egy jó tanácsot mint elsőként felszólaló képviselőnek. Én azt a tanácsot tudom adni önnek, hogy a nácizás és a kollektív megbélyegzés nagyon rossz útra visz, a gyűlölet rossz tanácsadó, és ha ön számonkéri a többi képviselőn, hogy ne éljenek a kollektív megbélyegzéssel, akkor ugyanezt kérjük és várjuk el öntől. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Ritter Imre képviselő úr, normál időkeretben. Öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm szépen. Bencsik János képviselő úrnak mondom, hogy valóban nem ez a napirend, én csak mint tény közöltem önnek, hogy miért így szavazok mint

német képviselő. Ennek a háttérét és az indoklását nagyon szívesen, akár most ülés után is leülhetünk és elmagyarázom, mert ez az egyedüli lehetséges módja annak, hogy egy nemzetiség és egy nemzetiségi képviselő a szavazati jogával hogyan él. Ezt nagyon szívesen utána megteszem, és ez válasz Csárdi úrnak is.

(11.10)

Három dologra még hadd reagáljak, ami abszolút szakmai kérdés! Ez egy kétéves összefoglaló, ahol még egyszer megerősítem - azt gondolom, ezt majd a későbbiekben visszaigazolhatják mások is -, hogy történelmi léptékű változások voltak a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetében, megítélésében. Függetlenül attól, ahogy jeleztem is, hogy ettől még nagyon komoly, feszítő feladatok vannak. Ha az elmúlt öt év parlamenti hozzászólásait visszanezi, akkor például a támogatások hamarabbi kiírásában, elbírálásában, kifizetésében négy évig küzdöttünk azért, hogy adventi kifizetés, augusztusi döntés és a rákövetkező évi kifizetés helyett szeptemberben kiírásra kerüljenek, év végéig megszülessen a döntés, és év elején kifizessék teljesen. Ebben a tavalyi átszervezés miatt - ugye, a Bethlen Gáborhoz került -, azt hittem, hogy megint csúszás lesz, szerencsére nem olyan mértékű. Nagyon bízom benne, hogy a jövőben is időben megtörténnek az elbírálások, kifizetések.

A külföldre távozással kapcsolatban az egyik legégetőbb problémánk, ezért is vezettük be szeptember 1-gyel visszamenőleg most már a nemzetiségióvodapedagógus-képzés tanulmányi ösztöndíját, amire el tudom mondani, hogy most biztosan tudjuk, hogy legalább 86 szerb, horvát, német, roma, szlovák nemzetiségi pedagógus 2020 vagy 2021 szeptember 1-jén biztos, hogy magyarországi nemzetiségi óvodában kezd el a munkáját. Ezt korábban sose tudtuk elmondani, függetlenül attól, hogy hányan vettek részt a képzésben.

Ugyanígy a másik kérdés, a nemzetiségipedagógus-pótlék emelésével kapcsolatban is mindig elmondtuk, hogy természetesen nyilván ezzel nem fogunk megoldani mindent, de azért egy jelentős lépést tettünk a 10-ről 30 százalékra emelésre, és nagyon jól emlékszem, a köznevelési törvény módosításánál Bangóné Borbély Ildikó, illetve Arató Gergely is kérte és felvetette, hogy miért nem csinálunk differenciálást. Bízom benne, hogy idén további 10 százalék emelést tudunk csinálni, kibővítjük a jogosultsági kört, hogy mindenki belekerüljön, akinek bele kellene kerülnie, és egy differenciálást szeretnénk bevezetni. De hangsúlyozom, ez is csak egy nagyon fontos lépés ahhoz, hogy a végcélt elérjük.

Ugyanígy abszolút egyetértek azzal is, hogy a nemzetiségi intézményhálózat fejlesztése, elsősorban a köznevelési intézményeké egy alapvető kérdés, és amit Hajdu úr mondott, hogy járnak ebbe nem nemzetiségi gyerekek is. Természetesen nem az a célunk, hogy a nemzetiségi intézményekbe, nemzetiségi oktatás-nevelésbe döntően nem nemzetiségi gyerekek járnak, de ezek az intézmények nyitottak.

Természetesen, aki vállalja a nemzetiségi képzést, és egyetért azokkal az értékekkel, mindenki számára elvileg és gyakorlatban is nyitottak, és ezen nem is kívánunk változtatni a későbbiekben sem.

Végül még egy szakmai megjegyzés, ha úgy tetszik, amit Arató Gergely mondott, én maximálisan egyetértek azzal, hogy a nemzetiségek részére biztosított támogatások nem adományok, hanem az jog. Sőt, épp például a nemzetiségi köznevelési intézményeknél, ahol a nemzetiségi önkormányzatok átvették a helyi önkormányzatoktól vagy az államtól az intézményfenntartó jogait és a vagyongazdálkodó jogait is, és mivel a helyi nemzetiségi önkormányzatoknak nincsen saját bevételük, nyilvánvalóan az állam kötelessége, hogy ezen intézmények fenntartásához, felújításához, beruházásához, szükség szerinti bővítéséhez a szükséges anyagi forrást biztosítsa. Ez elemi kötelessége és érdeke a magyar államnak a gyermekek érdekében is, és most már több mint 15 ezer gyerek jár olyan nemzetiségi óvodába, bölcsődébe, ahol a fenntartó nemzetiségi önkormányzat, és az intézmény vagyongazdálkodója is nemzetiségi önkormányzat.

Azt gondolom, hogy pont a pedagógusellátottsággal kapcsolatban is, ha visszanezünk, a '19-es, illetve '18-as költségvetési vitában volt, hogy több napon keresztül, 40-50 percen keresztül részletesen elmondtam, hogy például a nemzetiségióvodapedagógusképzésben milyen tragikus, több mint 40 százalékos felletti hiány van. Ezért léptük meg az ösztöndíjrendszert, a nemzetiségipótlék-emelést és a többi. És ez egy hosszú folyamat, hiszen azok, akik most elkezdtek szeptember 1-jével az óvodapedagógusképzést, azok majd 3 év múlva jönnek ki az egyetemről, az általuk nevelt gyerekek majd 7 év múlva jönnek ki az óvodából, majd 15 év múlva jönnek ki az általános iskolából, 19 év múlva a középiskolából, majd 20 év múlva fog az első olyan gyerek egyetemre menni, aki az óvodától kezdve valódi nemzetiségi nevelést és oktatást kapott. Tehát ez egy hosszú távú folyamat, ennek az első lépésénél vagyunk, de végre ott vagyunk, mert még két évvel ezelőtt azt se tudta senki megmondani, hogy egyáltalán mennyi nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik. Most már pontosan tudjuk, és ennek megfelelően próbálunk tenni intézkedéseket.

De még egyszer visszatérek arra, hogy ez egy kétéves beszámoló, minden egyes olyan probléma, ami feszít bennünket, és aminek továbbra is néhol csak az első lépcsőt léptük meg, a köznevelési törvénynél, a költségvetési törvénynél és a többi, mindenhol, azt gondolom, maximális tényszerű feltárást és a felmérések alapján tényszerű tájékoztatást próbálunk adni, és ennek alapján próbáljuk kikövetelni, felgyorsítani azokat a lépéseket, akár szervezeti, törvényi változásokat, anyagi és egyéb támogatást, ami ahhoz szükséges, hogy minél gyorsabban tudjunk lépni, mert nagyon sok mindenben a 24. órában vagyunk. De a kétéves, nemzetiségekre vonatkozó kormánybeszámoló kapcsán azt gondolom, hogy ha egy mondatban meg lehet fogalmazni, aki követel és aki kér, és aki kap, még ha jogosan is kapja, az köszönje meg. Én ezt így tanultam, és én ezt is fogom tenni. Ez nem jelenti azt,

hogy éppen néhány hét múlva a 2020-as költségvetési törvény vitájánál természetesen tételeken, részletesen a problémáinkat nem vetjük fel, és azok megoldását ne kezdeményeznénk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még további felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Soltész Miklós államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni Ritter Imre képviselő úrnak a hozzászólását, és utána pedig az abszolút tisztességes és tárgyra törő újabb jelentkezését, illetve hozzászólását. Éreztük azt, láttuk azt, hogy önöket provokálják. Nem értem, miért volt erre szükség. Egy kétéves beszámoló után vagyunk, és annak a beszámolóhoz az időszaka 2015-2017. Persze tudom, hogy az általános vita műfajába sok minden belefér, ennek megfelelően fogok én is válaszolni önöknek.

Mindemellett teljesen természetesen köszönöm Farkas Félix szószóló úrnak - nem más, mint ahogy jegyző úr és jobbkios képviselő úr is jelezte -, szószóló úrnak köszönöm a munkáját, és köszönöm az eddigi tevékenységét, amit a roma, a cigány nemzetiségért megtesz *(Bencsik János, Jobbik: Szállítja a szavazatokat!)*, a jövőben is tegye meg mindazt, amit tud. Köszönöm Herczeg Tamásnak és Szászfalvi Lászlónak hozzászólását, akik mind-mind támogatólag nyilatkoztak erről a kétéves beszámolóról, abszolút a realitás talaján.

(11.20)

És ha az ellenzékre térhetek rá, akkor kezdem a Jobbikkal. A Jobbik nemzetiségi és romapolitikájáról, azt hiszem, túlzottan nem kell sokat beszélni. Azt a rasszista gyakorlatot, amit mindig is, életben is, itt a parlamentben is, médián keresztül is *(Dr. Varga-Damm Andrea: És az önök politikájában nincs rasszizmus? - Z. Kárpát Dániel: Miért nem a vita alatt álltál fel? - Szászfalvi László közbeszól.)*, a gyakorlatban is megvalósítanak, abból ismét izelítőt kapunk. *(Az elnök csenget.)*

Vezérszónokuk, Bencsik János friss képviselőként újabb támadást indított, először a roma szószóló úr ellen, amit visszautasítottunk *(Z. Kárpát Dániel: Miért nem akkor utasítottad vissza? Miért üldögéltél?)*, majd Ritter Imre képviselő úr ellen. Érdekes módon ön egy percig sem tiltakozott az ellen a döntés ellen, amiről Ritter Imre szószóló úr beszámolt, miszerint a német nemzetiségi önkormányzat már a választások előtt jóval bejelentette azt a jövőbeni törekvését, amit most a gyakorlatban is megvalósít.

Önök akkor kormányra törekedtek, mindenhol azt mondták, hogy úgymint önök lesznek kormányon, önök a többség. Tudjuk, hogy mennyit kaptak, és hogy sikerült ez az időszak az elmúlt hónapokban önöknek, hogy sülyyed lefelé a Jobbik. *(Dr. Varga-Damm Andrea: A választási csalásokról nem is beszélve! - Z. Kárpát Dániel: Magatokért aggódj!)* De akkor nem tiltakozott ön sem, sem a Jobbik, sem egyik ellenzéki párt sem, hogy a német nemzetiségi önkormányzat ezt már előre határozatban eldöntötte, és teljesen mindegy lett volna számukra, hogy most a Fidesz-KDNP-kormányt avagy pedig az ellenzék pártjait támogatta volna kormányon azokban a döntésekben, amelyekben ha lehetőséget kap egy nem szószóló most már, hanem képviselő, hogy szavazhasson. Tehát érdekes az önök gyakorlata: abszolút nem következetes.

Hozzáteszem még azt is, hogy Varga-Damm Andrea fenyegető bekiabálása elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan az, amit a szószóló *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tessék elmondani, mit fenyegettem! Tessék elmondani, mit fenyegettem! Mit fenyegettem? Ne tessék hazudni!)* úrral, a roma szószóló úrral szemben tesz. Ezzel csak azt igazolja, hogy az az összefogás, ami...

ELNÖK: Képviselő asszony, a vitát lezártam! Most a válasz hangzik el. Kérem, ezt vegye tudomásul! Lezártam a vitát. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Visszaél vele! Visszaél vele! Az államtitkár hazudik! - Z. Kárpát Dániel: Bátor harcos! Ti vagytok a többség! - Bencsik János, Jobbik: Nem elégáns! - Az elnök csenget.)*

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: ...az az összefogás, ami a Jobbik és a DK között létrejött, csak bizonyította, hogy ezen a területen is megvalósul, azok a hozzászólások, amelyek egyébként nem az összes DK-képviselőtől, de leginkább Arató Gergelytől elhangzottak, semmiben sem különböznek a Jobbik fölszólalásaitól. *(Arató Gergely közbeszól. - Dr. Varga-Damm Andrea: Hazudik! Hazudik! Folyamatosan hazudik! - Arató Gergely: Ne sértegetse a Jobbikot, államtitkár úr!)* Az, amit önök tesznek itt a parlamentben, egyértelműen visszaigazolja azt a sok-sok felmérést, miszerint a Jobbik a legrosszabb párt *(Dr. Varga-Damm Andrea: Kivált a Fidesz után!)*, és egy ilyen témában is tudták bizonyítani mindennek a valóságtartalmát. Tulajdonképpen köszönjük önöknek ezt az igazolást. Másik oldalról meg nagyon szomorú, hogy a tizenhárom magyarországi nemzetiségnek nagyon komoly munkáját, nagyon komoly jelenlétét és a Magyarországon való, a magyar többségi társadalommal való együttélését ilyen mértékben csúfolták meg, mint ahogy most viselkedtek. *(Z. Kárpát-Dániel: Hol a másfél milliárd forint? Hol a másfél milliárd? - Dr. Varga-Damm Andrea: Hol a többi szószóló? Őket sem érdeklí!)*

Bár csak részben tartozik ide, megint csak Bencsik János képviselő úr említette a határon túli magyarokat. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy önök

a legkevésbé emlegessék őket! Önök voltak azok, akik a választási kampányban őket is súlyosan megsértették *(Dr. Varga-Damm Andrea: Maguk meg megveszik a helyi janicsárokat!)*, és hozzáteszem, hogy a kisebbségvédelmi európai uniós kezdeményezést a Jobbik, mint sok minden mást, elsunnyogott. Tehát most ne jöjjön nekem azzal, képviselő úr, hogy ezt mennyire kéne támogatni! *(Z. Kárpát Dániel: Szánalmas! Gyáva vagy! - Dr. Varga-Damm Andrea: Majd ha nem lesz hatalmon, meglátjuk, mekkora szája lesz! - Az elnök csenget.)*

Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s képviselő asszony hozzászólásából igazából szerintem semmit nem kell kiemelni. Képviselő asszony, én azt javaslom, folytassa csak tovább azt a padlóra fekvő, spon-tán gyakorlatát, amit eddig is kitalált és csinált *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ennyi az érve? Ennyi az érve! Ezért fizetik az adófizetők? - Z. Kárpát Dániel: Ilyen egy úriember!)*, mert amit hozzátett itt, ehhez a vitához, azt kell mondani, siralmas és szánalmas volt. *(Z. Kárpát-Dániel közbeszól.)*

Arató Gergely képviselő úr nagyon sok mindent elmondott. Bár az én beszámolómon bent sem volt, bizonyára a tévén keresztül nézte *(Arató Gergely: Van olyan, hogy internet, államtitkár úr!)*, de nem figyelte az elmondottakat, nem figyelte azt és nem vette észre, hogy az önök kormányzásához képest mekkora mértékben változott a nemzetiségek támogatása. *(Arató Gergely: Válaszoltam is rá!)* Nem figyelte, nem vette észre és nem is akarja észrevenni, hogy az önök kormányzásához képest a nemzetiségek intézményfenntartása, a nemzetiségeknek - akiknek megvan - az anyaországgal való kapcsolata és sok minden más, például a civil szervezeteik támogatása milyen mértékben nőtt. Mint ahogy azt is el akarja ön tagadni teljes mértékben, ami az önök romapolitikáját és a mi romapolitikánkat megkülönbözteti egymástól.

Az egyik, a legfontosabb és legsúlyosabb, az nem más, mint hogy önök szegénységben akarták és akarják továbbra is tartani a romákat. *(Arató Gergely: Azt kell mondjam, hazudsz! Konkrétan hazudsz! - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök csenget. - Dr. Varga-Damm Andrea: Felhasználják ezt a szerencsétlen társadalmat!)* Segélyezésre rendezték be őket. *(Az elnök ismét csenget.)*

És csak úgy jelzem, hogy amikor önök rasszizmusról beszélnek, önök megvádolnak bárkit is akár ebben a kormányban vagy akár ebben a politikai közösségben, akkor szeretném csak jelezni önnek, hogy a romagyilkosságok szörnyű időszaka pont az önök kormányzása alatt történt, és a leggyalázatosabb, hogy mindennek a földerítéséért szinte semmit nem tettek önök sem politikai, sem más tekintetben *(Arató Gergely: El is fogtuk a gyilkosokat! - Dr. Varga-Damm Andrea: El is fogták!)*, és ez elég szomorú.

Azt, hogy a „Biztos kezdet” program és a tanoda-program az önök idejében indult el, senki nem vitatja. Egyetlenegy böki, egyetlenegy hiba van ebben, tisztelt képviselő úr, hogy 2010-ben az az európai uniós pénz,

amit arra fordítottak, egyébként nagyon helyesen, elfogyott. Mert arról önkök nem gondoskodtak, hogy hogyan lehetne továbbfolytatni egy egyébként tényleg jónak induló programot. *(Bangóné Borbély Ildikó: Tí tettétek tönkre! - Dr. Varga-Damm Andra: Maguk meg ellopták! Ellopták a pénzt! - Z. Kárpát Dániel: Próbálj már meg férfiként viselkedni!)* Varga-Damm Andrea igyon egy kis vizet, legyen szíves, mert most nem éppen önhöz beszélek, és egy olyan témában, amiről nem is szólt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Milyen gyáva ember! - Bangóné Borbély Ildikó: Elnök úr! Állandóan személyeskedik!)*

Tisztelt Képviselő Úr! 2010-ben azt tudtuk megtenni ezzel a két, egyébként még egyszer hangsúlyozom, fontos és jó programmal, hogy teljesen fix és kiszámítható finanszírozást adtunk mögé, aminek eredményeképpen sokkal jobban működnek, sokkal több gyerekhez jutnak el, sokkal több embernek segítenek az életében. *(Arató Gergely: Éveket vártak a pénzükre! Ne viccelj már! - Szászfalvi László: Hazai forrásból!)* Életében segítik, tehát legyen szíves egy kicsit erre is gondolni!

Arra meg már végképp én MSZP-s, DK-s meg volt liberális képviselőként nem szólnék egy szót sem *(Arató Gergely: DK-s biztos nem voltál!)*, hogy mi volt a romafoglalkoztatás. Romafoglalkoztatás az önkök idejében *(Bangóné Borbély Ildikó: Az Igazgyöngy Alapítványt miért csináltatok?)* szinte semmi nem volt, közmunkában aki volt, annak 5 százaléka tudott átmenni a munkaerőpiacra. Most pedig több mint 20 százalék megy át a roma emberek közül. *(Szászfalvi László: Igaz, igaz! Így van!)* Ez a valódi felzárkóztatás, tisztelt képviselő úr, nem az, hogy segélyeket osztunk, adunk, és annak az eredménye - látuk jól, hogy mi lett a következménye.

Tisztelt Képviselőtársaim! László Imre képviselő úr felszólalásának egy részét azért megköszönöm mindenképp, hiszen a nemzetiségi szószólók munkáját, a nemzetiségi képviselők munkáját, a nemzetiségi önkormányzatok munkáját többnyire méltatta, és pozitívan beszélt róluk.

És köszönöm szépen azt az észrevételt, amit a roma származású honfitársaink egészségügyi helyzetével kapcsolatban mondott. Valóban nagyon fontos kérdés. Ön is tudja, hogy ez nem csak Magyarországon kérdés. Ön is tudja, hogy ez szerte Közép-európában, Kelet-európában, sőt hozzáteszem, nyugat-európai roma közösségekben is külön kérdés. És én azt vallom ebben a tekintetben, hogy minden, ami a többségi társadalomnak jó, az jó a cigányságnak is.

Ha az egészségügyi fejlesztések megvalósulnak, ha az egészségügyi források növekednek, sokkal nagyobb ütemben, mint az előző, szociálliberális kormány alatt, akkor igenis az segíti a roma emberek életét és az egészségügyi helyzetét is. *(Bangóné Borbély Ildikó: Láttad a számokat? - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Hajdu László képviselő úrnak pedig valóban józanul, kiegyensúlyozottan elmondott, de inkább parlamenti fogadóóra és beszámoló műfajának tekinthető hozzászólását köszönöm. Gyakorlatból mondott

dolgokat, csak mondjuk, nem teljesen voltak pontosak azok az észrevételek, amiket mondott. *(Arató Gergely: Azt is megsérted, aki kedves veled! - Bangóné Borbély Ildikó: Miért kell személyeskedni?)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmüket, bár a beszámoló, még egyszer hangsúlyozom, a 2015-17-es évekről szólt, és ehhez az ellenzék sok mindent nem tett hozzá, hiszen annak idején sem a költségvetést, amivel a nemzetiségeket támogattuk, nem szavazta meg *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem azért, hanem azért, mert ott volt a költségvetésben. Azért! - Arató Gergely közbeszól.)*, sem a cigányság fölzárlatát nem szavazták meg, ennek ellenére ez a beszámoló nagyon fontos esemény volt, nagyon fontos pontja a nemzetiségek életének, és jó lenne, ha a jövőben az ellenzék nemcsak bekiabálni tudna, nemcsak mindent kritizálni tudna, hanem például megszavazná azt a költségvetést, amely a nemzetiségekre vonatkozni fog. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nincs külön költségvetés a nemzetiségekre!)*

Jó lenne, ha a Jobbik a tetteiben is és a szavaiban is nem fenyegetné tovább a nemzetiségeket. Most jelen esetben például, ahogy próbálták provokálni mind a nemzetiségi szószólók közül a roma nemzetiségi szószóló urat, és mint ahogy próbálták provokálni a nemzetiségi képviselő urat, Ritter Imrét *(Z. Kárpát Dániel: Te meg lehetnél bátrabb egy kicsit!)*, jobb lenne, ha ez nem valósulna meg a jövőben.

(11.30)

Mindemellett pedig a kormány továbbra is támogatja a nemzetiségek oktatási, kulturális, vallási és egyéb törekvéseit, amely az össznemzetiségek megmaradását fogja szolgálni. Köszönöm szépen a munkájukat, köszönöm szépen az együttműködésüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Vejkey Imre urat, az Igazságügyi bizottság elnökét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában nagyon sok minden elhangzott, többnyire olyan, ami nem a vitához tartozott volna. Itt valóban egy kétéves programnak a megvalósításáról van szó. Én úgy gondolom, hogy azok, akik elolvasták valójában a kormány beszámolóját, azok, akik elolvasták az Igazságügyi bizottság e vonatkozású határozatát és azok, akik a tényleges érintetteket ebben a vitában meghallgatták, akár a szószólókat, különösen a roma kisebbségi szószóló urat, akár Ritter Imre német kisebbségi képviselő urat, akkor azok le tudják vonni a megfelelő következtetést a mai vitából, és meg tudják állapítani azt, hogy valóban helytálló a kormánynak az előterjesztése és valóban helytálló az Igazságügyi bizottságnak a határozata. Kérem ezért képviselőtársaimat,

hogyan szavazzák meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Nemzetközi Beruházási Bank és Magyarország Kormánya között a Nemzetközi Beruházási Bank Magyarországi Székhelyéről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4476. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gion Gábor úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat célja, hogy biztosítsa a Nemzetközi Beruházási Bank székhelyének Magyarországra telepítéséről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerését. A továbbiakban, ha megengedik, a Nemzetközi Beruházási Bankra NBB-ként hivatkoznék. A javaslat egyidejűleg rendelkezik a bank alapokmányát és alapszabályát kihirdető 2015. évi XLI. törvény szövegének módosításáról és annak hatálybalépéséről is. Ez a rendelkezés az új székhelynek megfelelően módosítja a bank alapszabályának a szövegét.

Tisztelt Képviselők! Négy évvel ezelőtt, amikor az NBB-tagságunk megújításáról szóló törvényjavaslatot benyújtottuk, akkor elmondtuk, hogy a bank egy gyökeres átalakulás, modernizálás közepén járt, amelyhez Magyarország kölcsönösen előnyös feltételek mellett tudott csatlakozni. Az azóta eltelt időszakban a bank újraindítását, megújítását célzó stratégiai ciklus sikeresen lezárult. Mostanra a pénzügyi mérlegfőösszege a másfélszeresére, a fejlesztési hitelportfólió pedig több mint a duplájára nőtt. Működése megfelel a legmagasabb szintű nemzetközi szintű előírásoknak, amelyet a nemzetközi hitelminősítők is rendszeresen elismernek.

Az NBB által újracsatlakozásunk óta a magyar vállalatok javára nyújtott források összértéke megközelíti a 100 millió eurót. A banknak nemcsak a működése vált teljes mértékben nemzetközivé, hanem a csatlakozásunkkal a bank részvényesi szerkezete is megváltozott. A közép-európai országoknak befizetett tőkében viselt együttes részesedése már meghaladja az 50 százalékot. A modernizációs kitaljesítéseként 2018-ban életbe lépett a bank új alapokmánya, amely a vonatkozó nemzetközi gyakorlatnak megfelelően a tulajdonosoknak a stratégiai döntéshozó szervezetben viselt szavazati súlyát a tulajdoni részesedésekhez köti, azaz a közép-európai országoknak a szavazati joga is meghaladja az 50 százalékot.

Az NBB döntéshozatalában ezért megkerülhetetlen tényezőt jelentenek a közép-európai EU-tagországok. A bank operatív vezetésében is többségben

vannak az EU-s állampolgárok, a közép- és hosszú távú stratégiája, valamint mindennapi működése is az uniós fókuszhoz igazodik. Úgy gondoljuk, hogy a székhely Budapestre történő áthelyezésével ez a folyamat tovább fog erősödni.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kijelenthetjük, hogy mindezen folyamat a magyar kormány nem is titkolt céljával megegyezik, hiszen Budapestet nemzetközi pénzügyi központtá szükséges fejleszteni a régiókon belül. A bank tulajdonosai és a bank részéről már évekkal ezelőtt megfogalmazódott a szándék, hogy a globális gazdasági, pénzügyi kockázatoknak kevésbé kitétt, a nemzetközi pénzügyi forrásokhoz kedvezőbb hozzáférést lehetővé tevő országokba telepítsék a bankot.

A stratégiai irányításban magyar részről az újracsatlakozásunk óta aktív, meghatározó szerepre törekedtünk. A székhely Magyarországra költözésének lehetősége a bank részvényeseivel zajló stratégiai tárgyalások során került napirendre. A magyar kezdeményezés támogatást nyert, az elég intenzív előkészítő munkát követően pedig az NBB kormányzó tanácsa 2008 decemberében egyhangúlag hagyta jóvá a székhely Budapestre költöztetését, és felhatalmazta a bank elnökét az erről szóló székhely-megállapodás megírására. A budapesti helyszín várhatóan jelentősen emelni fogja egyébként az intézményen belüli magyar munkaerő arányát, jelenleg a bankban 120 fős állomány dolgozik, a bank tevékenységének a bővülésével várhatóan ez is növekedni fog.

Az általános várakozások szerint a bankra gyakorolt magyar befolyáson túl a bank versenyképessége és nemzetközi megítélése is javulni fog. Ezt egyébként a Moody's és a Fitch nemzetközi hitelminősítő külön is megerősítette, aki reagált magára a költözésnek a bejelentésére, és kiemelte ennek a pozitív hatását, ami közvetve nyilvánvalóan Magyarországnak is dicséretet jelent.

A banknak egy EU-tagországba való költözése várhatóan csökkenteni fogja az NBB forrásbevonási és működési költségeit. Ezzel párhuzamosan javítani fogja más európai szupranacionális állami és kereskedelmi bankokkal való együttműködési lehetőségeit és az általános megítélését is. Mindezek által várhatóan tovább nő a bank által kihelyezhető hitelek mennyisége, és azok árázása is kedvezőbb lehet, amely végső soron a magyar vállalatok részére kínált hitelekben is jelentkezni tud kedvező feltételek formájában.

A bank Magyarországra költözése révén egy fontos multilaterális intézmény gazdagítja majd a magyar pénzügyi palettát, amely elősegítheti a hazai vállalatok nemzetközi piacra jutását is. Az itthoni cégek könnyebben értesülhetnek az NBB által finanszírozott vagy látókörükbe került nemzetközi beruházásokról és a részvétel feltételeiről.

A bank továbbá a magyar állam számára, amely immár a harmadik legnagyobb részvényese a banknak, az eredményes működés révén teremt többlet vagyoni értéket. Ennek megfelelően a megállapodás mindenki számára nyereséget hoz, jól jár a bank üzleti szempontból, és jól járnak a részvényesek, köztük

Magyarország is, és végül, de nem utolsósorban jól járnak a magyar vállalkozások is.

Tisztelt Képviselők! A 2019. február 5-én aláírt székhely-megállapodás kiegyensúlyozott, minden fél érdekeit arányosan figyelembe vevő dokumentum. A benne foglalt jogok és kötelezettségek, a bankot megillető kiváltságok és mentességek az NBB alapokmányán és a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961-es bécsi egyezményen alapulnak.

A szerződés kitér arra, hogy Magyarország támogatást nyújt a bank székhelyéül szolgáló épület biztosításához. Ennek pontos mértéke egyelőre nem ismert, jelenleg is zajlanak a székhely ideiglenes és végleges elhelyezéséről szóló tárgyalások. Mindazonáltal a kormányzati hozzájárulás formájának meghatározásakor az a célunk, hogy a hozzájárulásért cserébe Magyarország befizetett tőkében viselt részesedése növekedjen, és így a stratégiai döntéshozatalra nagyobb befolyásunk legyen.

(11.40)

A pontos mértéket észszerűen, a költségvetés által biztosított mozgásteret is figyelembe véve fogjuk meghatározni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával, az abban szereplő székhely-megállapodás hatálybalépésével a Nemzetközi Beruházási Bank székhelye megkezdheti magyarországi működését.

Még egy fontos észrevétel: ezzel Magyarország egy nagyon korlátozott számú klub tagja lesz, az Európai Unió területén ugyanis jelenleg öt szupranacionális fejlesztési banknak van székhelye, ezek közül egyik sincs Közép-európában. Az NBB budapesti székhelye révén mi leszünk az elsők a régióban, aki otthont ad egy nemzetközi pénzügyi intézménynek. A Magyarországra költözés tehát elismerés a magyar pénzügyi kormányzat számára is, az elmúlt 8 évben követett gazdaságpolitika, ezen belül a pénzügypolitika sikereinek is az elismerése és egyben a bank és a bank tulajdonosai általi visszaigazolása.

Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A jelenleg 10 taggal rendelkező Nemzetközi Beruházási Bankot 1970-ben hozták létre, és az alapító országok közé tartozik Magyarország is. Egy multinacionális fejlesztési bankról van szó, amely a szociális és gazdasági fejlődést, a prosperitást és a tagállamok közötti gazdasági együttműködést kívánja erősíteni.

Fő tevékenységéhez tartozik - ahogy ez elhangzott - a kis- és közepes vállalkozások támogatása, valamint a szociális és pénzügyileg fontos infrastrukturális projektekben való részvétel. Eddig Moszkva volt ennek a szervezetnek a székhelye, 2018 őszén viszont a kormány javaslatot tett a Nemzetközi Beruházási Bank tagállamainak és ügyvezető igazgatóságának, hogy helyezték át a szervezet székhelyét Budapestre.

Jelenleg több nagy fejlesztési bank székhelye található Európában, mint például a Black Sea Trade and Development Bank vagy a Council of Europe Development Bank, a kelet-közép-európai régióban viszont egy sem található. Mivel a bank éppen terjesztendő szakaszban van, ezért érhető, hogy új székhelyet választ magának, ott, ahol erős a gazdasági növekedés, és ahol megfelel a működési-gazdasági környezet. Ezért esett a választás Magyarország fővárosára, Budapestre. E javaslat az összes tag érdekeit szolgálja, jól bizonyítja ezt, hogy a tagság egyhangúlag fogadta el a javaslatot.

2019. január 5-én Varga Mihály pénzügyminiszter úr és Nyikolaj Koszov, a Nemzetközi Beruházási Bank elnöke alá is írta azt a megállapodást, amely alapján a szervezet székhelye átköltözne Moszkvából Budapestre. Európai székhellyel a bank jobban be tud kapcsolódni az európai pénzügyi életbe, és hatékony kapcsolatrendszerrel tud kiépíteni európai és nemzetközi fejlesztési bankokkal, ennek köszönhetően pedig jelentős szerepet vállalhat a kelet-európai és közép-európai vállalkozások erőteljesebb megsegítésében. Nyikolaj Koszov történelmi lépésnek nevezte a székhely áthelyezését.

E megállapodás stratégiai fontossággal bír a bank jövőbeni fejlődését illetően, és megerősíti a bank kiemelt nemzetközi státuszát. Több vezető nemzetközi hitelminősítő kiemelte a jövőbeni pozitív hatásokat, illetve a forrásbevonási költségek várható csökkenését. A megállapodás stratégiai fontossággal bír Magyarország és Budapest további fejlődését illetően is.

A kihirdetendő megállapodás részletesen szabályozza egyebek mellett - ahogy ez elhangzott - a bank jogállását, az irodaépület és a létesítmények pontos definícióját, a bank mentességeit, az irodaépület védelmét és az adó- és vámmentességét, felsorolja a bank által végezhető műveleteket. A megállapodás megfelel mind a bank 2015. évi XLI. törvényben kihirdetett alapokmányában, mind az 1961-es, a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezményben foglalt elveknek. A célnak megfelelően, kiegyensúlyozottan rögzíti a bank és Magyarország jogait és kötelezettségeit.

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, támogassák az egyezmény kihirdetését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár előttünk egy látszólag szigorúan szakmai javaslat fekszik, és a felvezetőből is mintha az derült volna ki, hogy kormánypárti képviselőtársaim, államtitkár úr szigorúan pénzügyi-gazdasági-szakmai jellegű javaslatként kezelik, azért engedjék meg, hogy a vita kerekeit egy kicsit szélesebb tárjam a tekintetben, hogy azért mégiscsak 2012-ben Vlagyimir Putyin orosz elnök élesztette újra az egykori KGST-banknak is nevezett, most Nemzetközi Beruházási Bank néven futó intézményt, amiről egyébként beszélünk, és amivel önmagában egy pozíció felvétele lehetne a kapcsolódási pont, tehát az, hogy Magyarország, a magyar kormány meghatározza saját pozícióját a pénzügypolitika tekintetében, akár a gazdasági beidegződései tekintetében, hiszen adott egy uniós tagság, adott, mondjuk, az Európai Fejlesztési Bank és hálózata, és itt adott egy másik hálózat.

Nyilvánvaló módon egy találkozási pont jön létre; ez nem feltétlen töréspont. Én el tudom fogadni azt, hogy adott esetben diverzifikálni kell a portfóliót, vagy több lábbon kell állni, ezzel a világon semmi probléma nincsen. De pusztán szakmai és pénzügypolitikai kérdésként kezelni azt, ami előttünk fekszik, úgy gondolom, hogy felelőtlenség lenne, és nem is felel meg teljes mértékben a valóságnak.

Magyarország 2015-ben - a dátum fontos - csatlakozott az orosz dominanciával működő bankhoz, és látjuk, hogy ez az intézmény még mindig kisebb szereplőnek számít a nemzetközi piacon, tehát nem mérhető még uniós, idézőjeles riválisai súlyához, azért mindenképpen politikai üzenetet hordoz az, hogy Magyarországra kerülhet, kerül a székhelye, itt végül is egy utolsó megerősítő gesztusról, egy utolsó simításról van szó.

Azt is el szeretném mondani, hogy amikor államtitkár úr indokol, vagy fideszes képviselőtársam vezérszónokit mond, akkor bizony itt nagyon fontos dolgokra hívják fel a figyelmet. Egyrészt említette államtitkár úr, hogy mindez egy elismerés Magyarország, a magyar pénzpiac számára, képviselőtársam pedig arra utalt, hogy olyan helyre helyeznek egy ilyen székhelyet, ahol feltételezése szerint erős a gazdasági növekedés. Nyilván nem szeretném egy makrogazdasági vita irányába eltolni ezt a nagyon rövid és technikainak tűnő diskurzust, de azért azt szeretném megjegyezni, hogy ha ez lett volna az elsődleges szempont - már a gazdasági növekedés fenntartható mivolta, alátámasztott volta vagy akár valós jellege -, akkor nem feltétlen Budapestre esett volna a választás. Hiszen a makroszámok egy része jó - én ennek örülök, tehát nehogy azt higgyék, hogy ellendrukker vagyok, mert nem -, de azt is látom, hogy itt bizony három forrásra támaszkodik ez a növekedés: voltak korábról, akár 2010 előtről áthúzódó hatások, vannak előre felhasználott, mondjuk, uniós forráslehetőségek, amelyekkel él is Orbán-kormány, és vannak a saját forrásai, amelyeket jól vagy rosszul, de felhasználta a saját, utóbbi két kormányzása és a mostani csonka, kevesebb mint egy év alatt.

S azt látjuk, hogy ezen pótlólagos, nagyságrendileg 8-10 százaléknyi forrásbevonásból egy átlagosan 2,5-3 százalékos gazdasági növekedést tudott produkálni. Tehát beszélhetünk impozáns makroszámokról, mert bizonyos területeken vannak, más területeken nincsenek, de az egészen biztos, hogy a forrásbevonás arányához képest ez a bizonyítvány nem példás, ez a bizonyítvány nem jeles. Lehetne. Lehetett volna sokkal jobban csinálni, és ezt el is várjuk önkéntől.

Ami viszont az egész dolog lényege: lényegében alternatív forrásokhoz szeretne hozzáférni az Orbán-kormány ezzel az előttünk fekvő lépéssel, hiszen látja azt, hogy az uniós forrástömeg vagy szűkül, vagy nem válik elérhetővé a korábbihoz hasonló szinten, sőt jelenleg bizonyos esetekben a fideszes oligarchaműveletek kapcsán most már nem is lehet támaszkodni ezekre a forrásokra, hiszen a magyar adófizetőkkel fizettetik ki azokat a számlákat, amelyeket nem lehetett igazolni az Unió felé.

S azt is láthatjuk, hogy itt lényegében olyan projektekhez szeretnének támogatáshoz jutni, forrásokat szerezni, amelyek irányába uniós forrástömeg nem érhető el vagy nem feltétlenül lenne elérhető. Különböző vasúti beruházások, infrastrukturális beruházások kapcsán ilyen szándékot már tetten értünk, amikor évtizedek alatt sem megtérülő közlekedési beruházást igyekeztek foganatosítani egyáltalán nem európai uniós tőke bevonásával. A mai napig nem tudjuk, hogy ezt miért szeretnék, miért szerették volna, és kinek éri meg mindez, de valakinek egészen bizonyosan. Jelen pillanatban pedig arról beszélünk, hogy még egy irányból kívánnának forrástömegre szert tenni. Szeretném hangsúlyozni, ez önmagában nem baj, viszont akkor egyértelműen artikulálniuk kell a mögöttes húzó politikai szándékot, az Unióhoz való viszonyukat, a távol-keleti tőkéhez való viszonyukat, adott esetben Oroszországhoz való viszonyukat, és így ez egy őszinte játékká tud válni, amiről az ellenzéki képviselő, az egyszeri, el tudja dönteni, hogy támogatja ezt a folyamatot vagy nem tudja támogatni. Ugyanakkor az a tiszteletteljes kérésem, hogy ne állítsák be az előttünk fekvő csomagot egy pusztán pénzügypolitikai, szigorúan száraz szakmai kérdésnek, mert egyáltalán nem az.

Még egy momentumra szeretném felhívni a figyelmüket. Az érintett bank, amelynek székhelyátvételéről most szó van, több esetben is olyan vállalatokkal kötött szerződést Magyarországon, amelyek feltételezhető vagy pedig direkt módon a kormányzathoz kötődnek, és/vagy jelen vannak az orosz piacon is; nyilván ez is szempontként merülhetett fel.

(11.50)

De engem leginkább az érdekel, hogy ez a forrásbővülés vagy pótlólagos forrásbevonás kormányközi jóbarátok cégeinek lesz-e jó, tehát ez az esetleges nyereség az ő frontjukon jelenik-e meg, vagy pedig a magyar nemzetgazdaság egészét képes gazdagítani. Azt kell hogy mondjam, ezt a kérdést nem lehet leszorítani pusztán a későbbi társaságiadó-befizetésekre,

hiszen ha megvizsgáljuk a költségvetést, azt látjuk, hogy Magyarországon a fogyasztási típusú adóformákból rengeteg folyik be. Tehát a magyar lakosság áfaterhelése például brutális, a társaságiadó-bevételi várakozásoknál meg egy ilyen egészen szűk kis sávot látunk, ahol a különböző kedvezmények, multik számára biztosított kényeztető lépések következtében lényegében alig jelenik meg bevétel, tehát nyilván egy hasonló csatlakozás, székhelyáthelyezés, ebből adódó pénzügyi plusz nem a magyar költségvetésben fog feltétlenül lecsapódni. Érdemes ilyenkor megvizsgálni, hogy ezek a pluszjelek akkor milyen dimenzióban, milyen szférában jelennek meg.

Hogy mennyire van szükség minderre, itt előttem van a Magyar Nemzet, egy nagyon szép reményű napilap. A kedvenc napilapom volt nagyon-nagyon sokáig; most a Magyar Időkkel történő összevonás után a jelene egy kicsit, nem akarok negatív jelzőket találni, de másfajta, mint a múltja. Azt kell hogy mondjuk, itt a gazdasági rovat vezető cikkében azt olvasom, hogy a magasabb adóbesorolással kedvezőbb feltételekkel tud a nemzetközi piacokról forráshoz jutni az állam. A pénzügyminiszter úr megerősítette: 2019-ben továbbra is a múlt év végén kiadott finanszírozási tervet követik, nincs tervbe véve devizakötvény kibocsátása. Egyébként általam támogatott módon a rekordalacsony kamatszintet próbáljuk tartani, és tartuk is minél tovább, hiszen mondjuk, a devizahitel-károsultak számára egyáltalán nem mindegy, hogy mikor nyúlnak hozzá ehhez a rendszerhez, de egy ilyen idillinek lefestett kép mellett adódik a kérdés, hogy mi szükség van az előttünk fekvő csomag egészére.

Értem, hogy most ez egy utolsó simítás, de használjuk ki a vitát arra, beszéljünk arról, hogy Magyarországnak mi szüksége erre az egészre. Ha azt mondják, hogy alternatív forrásbevonási módokat kívánnak kimunkálni, akkor azt mondom, hogy ez egy legitim vitaalap, minden nemzetgazdaságnak szüksége van és szüksége lehet ilyenekre, csak nem ez hangzott el az indoklásban. Az hangzott el, hogy Magyarország számára ez mekkora elismerés, mennyire tartós és stabil a gazdasági növekedés.

Nem akarok belekötni ennek számos pontjába, hiszen mondjuk, a munkaerőpiaci változásokba nagyon is bele tudnék kötni: több százezerre, 600 ezer fölé tehető azon statisztikailag szó szerint manipulált adatok és a mögöttük álló dolgozók száma, akik most szerepelnek foglalkoztatottként, a valóságban viszont semmi különbség nincs a korábbi helyzethez képest; idesorolom a diákmunkásokat, idesorolom a közfoglalkoztatottak egy jó részét, és idesorolom a külföldre vándorolt magyarok egy részét, akik a hazai munkaerőpiaci statisztikában szerepelnek részben. Tehát nagyon széles körű vitákat lehetne folytatni minderről.

Leszűkítve ezt a vitát, de mégis azért az önök által megfogalmazott kereteit egy kicsit tágítva arra kérem önöket, hogy Magyarország és a magyar kormány pozícióját tegyék egyértelművé, mert egyáltalán nem

mindegy, hogy milyen üzenetet küldünk azon irányokba, akikkel szövetségi együttműködésünk fennáll. Magam mindig a magyar szuverenitás pártján álltam és annak a pártján, hogy a lehető legtöbb beruházást saját lábra állva, a saját gazdaságunkat erősítve, idézőjelben, kövessük el. Nem nagyon bízom abban, hogy Magyarország három-négyféle nagyhatalomnak kiszolgáltatva tudná megtalálni a pozícióit, sőt erősek a kétségeim e tekintetben.

Most a porfólió diverzifikálása folytán egy újabb lábat erősítenek, jelesül az orosz lábat. Adódik a kérdés tehát, hogy mik Magyarország Kormányának szándékai ezen világpiacon folyamatokat illetően, és mennyiben vehető komolyan az, hogy saját lábra szeretnék állítani a magyar gazdaságot. Ennek halvány nyomait észleltük, ugyanakkor a hatékonyságát legalábbis meg kell kérdőjelezni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Tizenöt perces időkeret van, de nagyjából nyolc perc is elég lesz arra, hogy kiderüljön, itt valami nagyon bűzlik.

Szovjet tankok helyett most orosz bankok szállják meg az országot. Az előttem felszólaló államtitkár úr sajnos a gyanúmat nem eloszlatta, hanem erősítette. Nevetséges, hogy Orbán Viktor állandóan a magyar érdekekről szónokol, és a nemzeti függetlenséget félti, miközben szélesre tárja Magyarország kapuját az orosz érdekek előtt: behozzák Putyin trójai falovát.

Mert nem lehet máshogy értékelni azt, hogy az orosz befolyás alatt álló Nemzetközi Beruházási Bank budapesti székhelyéhez még irodaépületet is adunk az adómentesség és más mentességek mellé. Ez a bank ugyanis egyáltalán nem olyan nagy, hogy ekkora kedvezményeket lenne érdemes adni neki. Ennek a banknak mindössze 380 milliárd forint a mérlegfőösszege, ez mindössze 2,5, azaz kettő és fél százaléka az OTP Bank mérlegfőösszegének. Ezzel a mérlegfőösszeggel ez a nemzetközi bank mindössze a 17., vagyis a tizenhetedik lenne a magyarországi bankok sorában. És ennek a pénznek csak a töredéke fog a magyar gazdaságba kerülni, ugyanis nem elég, hogy ilyen kicsi ez a bank, még csak az sem látszik, hogy komoly partnernek tekintené Magyarországot. Magyarországnak 12 százalékos tulajdonrésze van, mégis a bank által kihelyezett hitelek mindössze 8 százaléka érkezik hazánkba. Akkor miért is olyan fontos ez a bank a magyar kormány számára? Esetleg tulajdonrészt emelünk, államtitkár úr?

A választ, meglepő módon egyébként, a bank honlapján megtalálhatjuk: itt a projektek közül egyetlen magyar projektet emelnek ki, a MET-csoportot finanszírozzák, hogy megvehesse a Tigázt. A Vidi tulaj-

donosa, Garancsi István jól jár, de kérdés, hogy ez teremtett-e munkahelyeket, hiszen nem egy fejlesztést finanszíroztak, hanem egy oligarchához kötődő cégcsoport terjeszkedését. Szóval, az látszik, hogy a bank azt finanszírozza majd a fideszes oligarcháknak, amit nem tudnak uniós pénzből megoldani, és úgy tűnik, egyre inkább szükség lesz ilyen forrásokra. A Tíborcz-féle Elios lámpabotránya azt mutatja, hogy az EU-nak elege lett a lopásból, onnan tehát nem jön pénz az ilyesmire. Aztán ha fideszes oligarchákat finanszíroz majd a bank, akkor úgy tesznek, mintha majd ehhez nem lenne köze a magyar kormány. Láttunk már ilyet! A letelepedési kötvényeken rengeteg pénzt bukkant a magyar kormány, a magyar állam, de a fideszes offshore oligarchák gazdagodtak, így a Fidesz a hangozó migránsok közepette jó pénzért húszezer külföldi telepített Magyarországra a letelepedési kötvényekkel. Azok között a külföldiek között szép számmal voltak körözött személyek és alvilági figurák, akik egyszerűen megvásárolták, hogy szabadon élhessenek és utazhassanak az Európai Unióban.

Önök egyszer már eladták Magyarország biztonságát. Most is erre készülnek? Tudják garantálni, hogy a bank székhelyéhez kapcsolódó mentességek miatt nem jönnek ide olyan zűrös alakok, mint Aszad szír diktátor pénzembere, aki a karácsonyi szünet ellenére mindössze tíz nap alatt tartózkodási engedélyt kapott? Mi a garancia, hogy most nem ilyen alakokat hoznak ide? Mi a garancia, hogy ez a bank nem arról szól, hogy Putyin pénzemberei trükkösen megkerülhessék az Oroszország elleni gazdasági szankciókat? Mi a garancia, hogy ez nem fogja sérteni az európai uniós együttműködéseinket? Önök is tudják a választ: semmi, abszolút semmi.

És magában a törvényjavaslatban is lenne tisztázni való. A törvényjavaslatban szereplő szerződés szerint, idézem, „a kormány biztosít egy irodaépületet”, tehát egy irodaépületet, később viszont a definíciókban azt írják, idézem, hogy „irodaépület, főépületek, épületrészek, ideértve a megközelítést szolgáló létesítményeket, amelyeket a bank hivatalos tevékenységére használnak, valamint az elnök hivatalos rezidenciája”. Tehát az irodaépület itt már több épületből állhat, és hozzáértendő, idézem megint, „az elnök hivatalos rezidenciája” is. Tehát az irodaépület itt már több épületből áll, ahogy ezt mondtam. Kérdezném államtitkár urat, ez hogy van. Később azt olvassuk, hogy „a kormány megfelelő támogatást nyújt az elnök rezidenciájának és egyéb, a bank működéséhez szükséges létesítményeknek a megtalálásához”. Kérem szépen a kormány képviselőit, tegyék egyértelművé, hogy az elnök rezidenciáját is a magyar kormány fogja-e biztosítani. Az elnöki rezidencia rendőri biztosítását is a magyar adófizetőknek kell fizetniük? Megéri ez nekünk, magyar adófizetőknek?

Egyvalami biztos: önök néhány tízmilliárdnyi hitelért cserébe vörös szőnyeget adnak Putyin embereinek. Ez azért is figyelemre méltó, mert közben a Magyarországnak több ezer milliárd forint támogatást adó Európai Unió vezetőjét közpénzből fizetett kampánnyal támadják.

(12.00)

Vajon azért van ez, mert az Európai Unió próbálja ellenőrizni, hogy mire megy a fejlesztésre adott pénz? Önöknek nyilván jobban tetszik, ha valaki kérdés nélkül finanszírozza a fideszes oligarchák bizniszeit.

Önök lefeküdtek Putyinnak a pénzért, és kilóra eladják Magyarországot az idegen érdekeknek. Ugyanígy lefeküdtek a multiknak is, amikor a rabszolgatörvényben megszavazták, hogy a magyar melósok évi 400 órát túlórázzanak úgy, hogy mindezt elég csak három év múlva kifizetni nekik. A Fidesznek nem számít a magyar emberek érdeke, csak azt nézik, hogy mindig legyen valaki, aki az önök zsebébe tömi a pénzt; ha orosz, akkor orosz, ha kínai, akkor kínai. Az Európai Unió is csak addig fontos a Fidesznek, amíg el lehet lopni az onnan érkező támogatásokat.

És most, hogy szinte mindent elloptak, már a magyar emberek munkaerejét akarják ellopni. Önök azt mondják a külföldi multiknak: gyertek hozzánk, a mi munkásainkkal mindent megtehettek. A Fidesz azt mondja: dolgoztathatjátok a magyar munkásokat hetente hat napot úgy, hogy a túlórárt csak három év múlva kell nekik kifizetni, vagy még akkor sem. Orbán azt mondja: rúgjátok ki nyugodtan azt, aki szakszervezetet akar építeni, a Fidesz-kormány nem fog senkit megvédeni. A Fidesz azt mondja az oroszoknak: hozzatok ide a bankotokat, és csináljon itt, amit akar, mentességet adunk neki a törvények alól.

Ugyanígy, törvényen felül álló volt a szovjet tank, mint amilyen most az orosz bank. A Fidesz kiárusítja és el akarja adni Magyarországot, de mi, magyar szocialisták ezt nem fogjuk hagyni. Az emberek már látják, hogy mi a Fidesz igazi célja. Mert ami önöknek csak egy szabadon kifosztható terület, az nekünk a hazánk, és ezt a hazát mi a dolgozó emberekkel együtt meg fogjuk védeni a Fidesz hiénáitól. El fogjuk érni, hogy eltöröljék a rabszolgatörvényt. El fogjuk érni, hogy a Fidesz megbukjon. És el fogjuk érni, hogy minden, amit a magyar néptől elloptak, visszakerüljön jogos tulajdonosához, a magyar államhoz.

A törvényjavaslatot természetesen nem támogatjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Csárdi Antal tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Megérdemelnék, hogy ezt a törvényjavaslatot, amit ide beterveztetek, felolvassuk önöknek betűről betűre, mert akkor, mondjuk úgy, hogy legalább valamennyire a nyilvánosság előtt ott lenne, hogy mindaz, amit önök ide elénk hoztak, ugye, aláírás után, mert a megállapodást önök már aláírták, és vélhetően akkor az abban szereplőknek megfelelően törvényerőre kell emelni, mert ez jelenti azt a garanciát, amit egyébként ennek keretében a magyar emberekről le akarnak

húzni, vagy egyébként a mi jogainkat, a mi lehetőségeinket felkínálták itt olyan üzletembereknek, akik Moszkvából jöttek.

Na de, hát nézzük meg ezt a történetet, hogy pontosan miről is szól, hiszen ön is említette, hogy 1970-ben alakult ez a bank, és mindenki nagyon büszke lehet rá, hogy a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa, KGST néven ez megalakult. Egyébként a Fidesz 2000-ben kilépni akart akkor ebből a bankból. Azóta ugyan a helyzet sokat nem változott, már legalábbis a tekintetben, hogy a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Mongol Népköztársaság mint alapítók tudom csak önnek említeni, és ez a bank egyébként ma is érvényesen azzal a céllal rendelkezik, hogy az alapításról szóló ma is hatályos törvényerejű rendelet szerint a bank alapvető feladata a nemzetközi szocialista munkamegosztáson alapuló tervgazdaság támogatása. Tehát ez ma szó szerint benne van annak a banknak az alapító okiratában, amiről most éppen beszélünk.

Mondjuk, a nemzetgazdasági tárca szerint ez a bank az elmúlt két évben modern nemzetközi normákhoz igazodva gyökeresen átalakult - hát amennyire sikerült, annyira sikerült -, és a magyar nemzetgazdaság fejlesztésére kidolgozott elképzelésekkel érkezett. Hála istennek, ez jól illeszkedik ahhoz a keletinyitás-politikához, amit önök olyan sokat emlegettek.

Nem tudom pontosan, hogy ez milyen viszonyban van azzal, hogy a gazdasági miniszter úr korábban inkább arról beszélt és abban reménykedett, hogy a brexit utáni állapotban majd onnét érkeznek olyan pénzügyi intézetek vagy akár a bankfelügyelet, amely idetelepedve Magyarországra jelentheti ezt. Hát, most akkor, ha ló nincs, számár is jó, jön egy másik, igaz, hogy másik irányból, egész más szándékokkal vagy ismeretlen szándékokkal, de az a lényeg, hogy megérkezett. Így aztán most önök ennek biztosan nagyon örülnek.

Nem szeretnék azonban csak pikírt lenni ebben a témában, mert tulajdonképpen tekinthetnénk úgy is erre, hogy ez egy örvendetes esemény, és tulajdonképpen ezen az egy ügyön keresztül teljesen látható és átlátható az önök gondolkodása, mert ha mégiscsak kezembe veszem a törvényjavaslatot újra, itt három olyan kulcsmondatot vagy kulcsszót teszek hozzá, hogy meg is találjam, hogyha majd elmentem, akkor az a gondoskodás, a biztonság és a mentesség, nyugodtan érdemes ezeket a kulcsszavakat mellé tenni, mert ha ilyet akarok keresni, akkor majd ennek a törvényjavaslatnak az alapító okirata, illetve az, amiben önök megállapodtak, mindenképpen jöjjön elő.

Tehát ezért is ajánlom mindenkinek figyelmébe, és hangsúlyozom még egyszer, ez egy bankról szól, nem az emberekről szól, nem a nemzetiségekről szól, hanem egy olyan pénzügyi intézetről szól, amelyeket általában önök egyébként kárhozzáttnak, aztán konkrétan, amikor pedig ide törvényjavaslatot kell benyújtani, akkor pedig jönnek ezzel a történettel.

Hadd emlékeztessem önöket vagy önt, államtitkár úr, arra, hogy mi az, amit ön itt véd; őszintén szólva, válaszolni nagyon nem kell rá, hiszen ide bele

van írva. Az egy fontos elem egyébként, amit említett, most így már ennek azért mindenképpen örülnöm kell, hogy akkor, amikor az irodaépület létesítményekre önök azt írják: „A kormány biztosít egy megfelelő irodaépületet, amely a bank irodaépületeként fog működni. Az irodaépületnek, amelyben a bank működik, meg kell felelnie a bank igényeinek, amelynek részleteit a bank a kormánnyal egyeztetve határozza meg.” - hát, ilyen kiszolgálást, azért ez így nem semmi!

Még ezt lehet folytatni is: „Ha a bank a számára megfelelő irodát egy harmadik féltől bérlő, a kormány a bank felmerülő költségeit és kiadásait ennek megfelelően megtéríti.” Nagyon jó, örülünk ennek a dolognak. Most már csak egy olyan magyar vállalatot mondjanak még, amelynél egyébként ezt még hajlandók felvállalni, vagy egyetlen... Bocsánat, egyetlen magyar embert biztosan fognak tudni találni ebben az országban, van itt olyan fideszes vezető, akinek bérelnék, és ilyen módon ellátják, róla is gondoskodnak és figyelnek rá.

De az időmbe még belefér biztosan, hogy azért még néhány ilyen kellemes döntésre - legalábbis, ami a banknak mindenképpen kellemes - érdemes mindenkinek a figyelmét felhívni. Melyiket említsem önöknek? Például azt, hogy „a bank tagjainak és tagállamai területén működő szervezeteinek beruházási projektjeihez és programjaihoz” kíván hozzájárulni. Ezt a későbbiekben egyébként még részletesebben is kifejtik, amelyben „a bank tagjai, a bank tagállamainak szervezetei és egyéb szervezetek által alapított különleges célú és befektetési alapok vagyongazdálkodóként jár el”. Nana, akkor mi lesz ebből, kedves államtitkár úr, melyek lesznek azok az alapok, amelyeknek itt a gazdálkodóivá válnak?

Ha hozzávesszük azokat a mentességeket egyébként, amiket itt felsorolnak, ilyen módon biztonságba helyezik önök ezt az egész intézményt, amely úgy szól, hogy „a bank, annak tulajdona és eszközei, a bank archívuma, bárhol is helyezkednek el és bárkinek a tulajdonában vannak, valamint a bank műveletei mentességet élveznek mindenféle jogi eljárás, közigazgatási vagy bírósági eljárás alól”, azon esetek kivételével, amikor a bank lemond a mentességéről. Hány eset lesz ilyen, kedves államtitkár úr, amikor a bank lemond az ilyen mentességről, és nem él ezzel a lehetőséggel?

(12.10)

Még egy-két mondatot azért mindenképpen engedjen meg, mert a kormány biztosítja az irodaépület biztonságát és nyugalma is. Mi lenne, ha az állampolgárok nyugalma egyszer biztosítaná már ez a fideszes kormány, ahelyett, hogy állandó háborús életben élne, és legalább ilyen módon viszonyulna az állampolgáraihoz, mint ehhez a bankhoz? Ezenkívül egyébként, hogy ne legyen senkinek kétsége, még biztosítják a rezsiköltségeket is, azt is - most nem akarom itt részletezni -, bár ebben kétségtelenül azt mondják, hogy olyan szinten, amely a kormányzati közegeben a

legmagasabb szintű szolgáltatást jelenti; árban is, gondolom, ezt beleértve.

A bank jogosult - megint hogy mihez lehet hozzáférfni, mit lehet ellenőrizni; bizonyára minden banknál így van és minden nemzetközi szerződésben így van, lehet, hogy államtitkár úr erre majd tud válaszolni mégiscsak -, ugye, a bank jogosult kódok használatára, futár útján és zárt táskában leveleket és egyéb hivatalos anyagokat kiküldeni, fogadni, amelyek ugyanolyan kiváltságokat és mentességet élveznek, mint amit a diplomáciai futárok vagy a poggyász. Hát, kedves államtitkár úr, akkor most már csak azt a kérdést kell feltennem, hogy melyik pillanat lesz, amikor a Gruevszki úr és még néhányan, mivel itt a személyekre is kiterjed egyébként a mentesség, majd ezekben az autókban és ezekben a táskákban őrzött iratokkal bármikor közlekednek majd itt, egy európai tagállamban. És ezeken az ilyen módon biztosított körülményeken kívül önök még azt is garantálják, hogy mentes minden adófizetési, adóvisszatartási vagy adóbeszedési kötelezettségtől. Hát, gratulálunk hozzá!

Hosszan folytathatnám még ezt, hogy milyen kedvezményeket biztosítanak a pénzügyi tranzakciókhoz, magának a bank kormányzóinak a mentességéről és kiváltságairól hosszan értekeznek, a bank igazgatóságának, igazgatóinak mentességéről és kiváltságairól. És akkor így folytathatnám, még arra is kitérnek, hogy az autók rendszámában mit lehet feltüntetni, és ennek megfelelően hogyan közlekedhetnek, és mennyire nem állíthatják meg, mert a bank jogosult a hivatali gépjárművére felszerelni a megfelelő rendszámablát, ezek a hivatalos szállító eszközök mentesülnek az átkutatás, a kisajátítás, a lefoglalás vagy a kötelező jellegű elidegenítés alól. A kormány meggyorsítja és egyszerűsíti a bank ilyen jellegű hivatalos szállító eszközeinek forgalomba helyezését is. Tehát ebből a törvényből, kedves államtitkár úr, az következik, hogy önök ennek a banknak a gondoskodás, a biztonság és a mentesség mellett igazán kellemes körülményeket biztosítanak, és bizonyára meg is érdemlik, ha ezt önök így látják, ez egészen biztos.

Bár hozzáteszem, hogy ez nem túl nagy eredmény abban az esetben, ha visszatérek arra, hogy egyébként azok a pénzintézetek, akik tulajdonképpen a brexit veszélyétől fenyegetve egybilliárd dollár, még egyszer mondom, egybilliárd dollárnyi tőkét helyeztek át, ezek a pénzintézetek nem találták meg Budapestet. De miért nem? Mert egy megbízhatatlan vezetéssel állnak szemben, mert egy olyan helyre senki nem fog odamenni, kedves államtitkár úr, ahol azt tapasztalják, hogy önök a bankokkal ellentétben a magyar embereknek, a dolgozóknak, a munkavállalóknak nem adnak érdemi lehetőséget, sőt inkább olyan gazdasági körülményeket teremtenek, amik a bankoknak kedveznek, illetve bocsánat, ennek a banknak kedvez, mert nem érdemes általánosítani. Én nem teszem meg ezt, hanem azt mondom, hogy az önök haverjai közé beiratkozik stratégiai partnerként ebben a formában, és ehelyett az embereket viszont magukra hagyják, sőt még azt is megteszik, hogy ha kell, akkor

rabszolgává teszik őket. Valószínűleg ebben a bankban a 400 óra túlórárt ön szerint fogják majd alkalmazni? Ott szükség lesz erre? Vagy lesz elég dolgozó ahhoz, hogy egyébként is elég jól megfizetett, kiváltságokkal rendelkező dolgozók lesznek, akik itt túlóra nélkül fognak majd dolgozni?

Tisztelt Államtitkár Úr! Nekünk hazafias kötelességünk az, hogy mindenre felhívjuk a figyelmet. Mindaz, amit önök csinálnak, azok az önök pártjának, az önök haverjainak kedvezményez, és ha ezen keresztül, ezen a bankon keresztül nem csinálnak mást, csak a haverjaikat szolgálják ki, mint ahogy erre már példát is láttunk, akkor önök csak szégyelljék magukat. Mi nem vagyunk az önök rabszolgái, ne csináljanak ilyet! Ha egy kis tisztesség lenne magukban, akkor átlátható gazdálkodás keretében tennék ezt.

Egyébként pedig ezzel a törvénnyel együtt, amit nem támogathatunk, nyugodtan vonják vissza a rabszolgatörvényt is, mert méltatlanok arra, hogy a magyar dolgozók munkakörülményeinek eddigi alakításával érdemben foglalkozzanak, legalább ne rontsanak ezen a helyzeten. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Gurmai Zita és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. A törvényjavaslat kapcsán az első mondat, ami eszembe jut: „Fel, fel, ti rabjai a földnek”, és közben ezután megjelenik egy kép előttem, ahogy egy május 1-jei felvonuláson a felvonuló tömeg hálás köszönetet rebeg a „fiatal szocialista munkáspárt” bölcs vezetőjének, hogy 30 évvel a rendszerváltás után visszahozta a KGST-bankot.

Azt már pontosan tudjuk és ismert számunkra, hogy a magyar kormány hogyan viszonyul a Szovjetunióhoz, bocsánat, Oroszországhoz, illetve azokhoz az országokhoz, amelyek jó kapcsolatot ápolnak a szovjet elnökkel, Vlagyimir Putyinnal, bocsánat, az orosz elnökkel, Vlagyimir Putyinnal; milyen megkülönböztetett figyelem kíséri, ha a török vagy az orosz elnök Magyarországra látogat. Utóbbiról az elmúlt időszakban már azt is el lehet mondani, hogy gyakorlatilag hazajár, már az is bejelentésre került, hogy ebben az évben is tiszteletét teszi elnök úr nálunk. Az LMP álláspontja szerint ez az irány nem jó, sőt kifejezetten káros, és ennek a kapcsolatnak a további mélyítése hosszú távú sérüléseket okoz Magyarország számára, sőt szélsőséges esetben akár az Uniótól való elszakadást is eredményezheti.

Ennek a törvényjavaslatnak az előkészítése már a tavalyi évben elkezdődött, amelyet Varga Mihály sikerként könyvelt el, hogy oroszok finanszíroznak meg majd magyar vállalatokat. Ez a javaslat szövegéből egyáltalán nem ilyen rózsás, inkább diktátumnak megfelelő pontokat és előírásokat tartalmaz, amit a magyar kormánynak be kell tartania, és úgy tűnik, hogy ők ezt örömmel meg is teszik. De nézzük csak

meg röviden, hogy mi is a története ennek a nagyszerű megállapodásnak!

A Nemzetközi Beruházási Bank 1970-ben került megalapításra, amelynek Magyarország is alapítója volt, de milyen érdekes, hogy nem átlátható működése és hatékonytalansága miatt 2000-ben hazánk kilépett a szervezetből. Bizonyára emlékeznek, hogy 2000-ben Magyarország miniszterelnöke Orbán Viktor volt. De menjünk tovább a történetben! 2014-ben - hú, tényleg, akkor is Orbán Viktornak hívták a miniszterelnököt... - megújítottuk a tagságunkat, és én azt gondolom, ez önmagában egy jelzésértékű döntés volt.

Érdemes megnézni, hogy ennek a Nemzetközi Befektetési Banknak, pontosan tudjuk, hogy a legnagyobb részvényese 48 százalékban Oroszország. Ezt követően olyan gazdasági nagyhatalmak tagjai még ennek a banktulajdonosi körnek, mint Bulgária, mint Magyarország, vagy folytathatom tovább a gazdasági nagyhatalmak felsorolását, akik tagok ebben a vállalkozásban: Kuba, Csehország, Mongólia, Románia, Szlovákia és Vietnam. Varga Mihály pénzügyminiszter úr júniusban írta alá az egyetértési nyilatkozatot Nyikolaj Koszov bankelnökkel arról, hogy a bank irodát nyit Budapesten, később pedig arról döntött a bank kormányzó tanácsa, hogy a regionális székhelyüket Budapestre teszik át. A Pénzügyminisztérium közleményében örömet fejezte ki, idézem: „A Nemzetközi Beruházási Bank székhelyének Magyarországra helyezése tovább erősíti Magyarország és Budapest nemzetközi pénzügyi központi szerepét.”

(12.20)

Varga korábban azt nyilatkozta, hogy a székhely Budapestre való költöztetésétől a bank versenyképességének és fejlesztési lehetőségeinek nagymértékű javulását várják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akárhogy is gondolják önök és próbálják szépíteni a helyzetet, vagy úgy beállítani, mintha nagyon kedvező és pozitív dologban vennének részt, semmi más nem csinálnak ezzel a javaslatlaltal, már ha elfogadják, mint hogy növelik a kiszolgáltatottságunkat Oroszország számára, és fokozzák az orosz jelenlétet és befolyást hazánkban. Az orosz elnök persze majd diadalittasan kacag az irodájában, hogy Európa kapujában, Budapesten hozta létre a pénzügyi központját, és annak működésére teljes diktátumként megfogalmazott pontokat adhat meg. A következő lépés valóban az lesz, hogy Magyarország újra be fog lépni a moszkvai központú Nemzetközi Gazdasági Együttműködési Bankba, azzal az indokkal, hogy tovább növeljék a bevonható nemzetközi forrásokat. Álláspontunk szerint az ilyen típusú nemzetközi források bevonására nincs szükség.

És itt a legújabb bizonyíték, ez a törvényjavaslat, hogy az EU-s források elapadásával a Fidesz moszkvai hitelekkel szeretné finanszírozni a haverokat, hogy a kormány az orosz hátterű Nemzetközi Fejlesztési Bank hitelein keresztül finanszírozhatja az önök ha-

verjait. De ezt már elkezdték, hiszen 2017-ben, amikor egy víziszárnyas-feldolgozó üzemre adott 7 milliárdot a szovjet IMF... - hát, máig nem tudjuk, milyen feltételekkel. Mert mit is kell látnunk? Hogy az uniós források jogszabálysértő, korrupt felhasználására, bármilyen hatékonytalan is, azért ott az OLAF. Ezt megtanulhattuk egyrészt a 4-es metró, másrészt pedig az önök haverjait is, mondjuk úgy, hogy több mint kritikával illető jelentéseik kapcsán. Ettől nem kell félni ennek a banknak a hitelezése során. Itt nem fog belekötyni a nagy magyar érdekbe egy darab OLAF sem, semmilyen nemzetközi ügyészség és semmilyen jogszabály nem tudja majd őket, többek között ennek a törvénynek köszönhetően, háttérbe szorítani.

Engedjék meg, hogy még azt is hozzátegyem, hogy az hagyján, hogy ezt nem tudják megcsinálni, de ki kell mondanunk, hogy ez az átláthatatlan finanszírozás olyan függőséget okoz Magyarország számára, aminek a következménye egyértelműen az lesz, hogy az Európai Uniónak a legszomorúbb barakkjai leszünk - ameddig tagok vagyunk. Mert az önök politikája elkezdte kivezetni ezt az országot az Európai Unióból. Azt gondolom, minden ellenzéki képviselőtársam nevében mondhatom, hogy mi ezt minden erőnkkel meg fogjuk akadályozni.

De vegyük sorra az önök és a pénzügyminiszter által támogatott javaslat pontjait! A jogállás. A kormány elismeri, hogy a bank nemzetközi jogi személyiséggel és teljes körű személyiséggel rendelkezik Magyarországon. A kormány garantálja a banknak azt az autonómiát és cselekvési szabadságot, amelyre nemzetközi szervezatként jogosult. A bank jogosult zászlajának, emblémájának használatára. A bank jogképessége kiterjed szerződés-kötésekre, ingatlan és ingó vagyon tulajdonjogának megszerzésére és elidegenítésére.

Azt gondolom, itt az első és legfontosabb kérdés, hogy miért nem akar beleszólni Magyarország ennek a banknak a működésébe. Miért fekszenek le diktátumoknak és egyéb átlátszó követelményrendszereknek? Ez a rész semmi másról nem szól, mint hogy megalapozzák, hogy egy bázist tudjanak létrehozni itt Oroszország részéről, amihez egyébként Magyarországnak semmi köze, mindösszesen annyi, hogy kiszolgálja az orosz érdekeket. És miért jó ez nekünk? Miért kell ezt nekünk elfogadni?

Szeretném az emlékezetükbe vésni, hogy Magyarország tagja egy katonai szövetségi rendszernek. Ezt a katonai szövetségi rendszert NATO-nak hívják. Nem tudom, önök hogyan közelítik meg azt a szövetségest, aki a legnagyobb ellenféllel kezd el lepaktálni, de ennek a megfogalmazását önökre fogom bízni. Azt gondolom, bele kellene tudni nézni a tükörbe, és egy ilyen döntés után bele kell tudni majd nézni az állampolgárok szemébe is.

S itt van a következő: a kormány biztosít egy megfelelő irodaépületet, ahol a bank működni tud. Ahogy már a többi vezérszónoktársam elmondta, ezt oly módon, hogy ennek a költségeit a magyar állampolgárok, a magyar adófizetők fogják viselni, egy

olyan beruházás, ahol gyakorlatilag a dologi költségeknek egy jelentős hányadát a magyar adófizetők állják. Mit kapnak ezért cserébe? Igazából semmit. Mert amit cserébe kapnak, az az a kockázat, hogy ezen a bankon keresztül meg lehet majd kerülni az Oroszországgal szemben fennálló gazdasági embargót. Amit egyébként ezért kapnak a magyar állampolgárok, hogy a kormányzathoz közel álló gazdasági vállalkozások átláthatatlan módon finanszírozást kapjanak most, hogy elfogyóban van az uniós forrás. Azt gondolom, hogy ez sem az adófizetőknek, sem Magyarországnak nem érdeke. Ez maximum a kormánynak lehet érdeke.

Nem utolsósorban a pénzügyi tranzakciókra vonatkozó szabályok az egyik leghajmeresztőbb, ami pénzügyi intézményre vonatkozhat. Ebben a pontban konkrétan leírásra kerül, hogy az NBB mindenféle szabályozás és moratórium nélkül bármit csinálhat. Azt pontosan tudjuk, hogy Matolcsy György úgy gondolkodik, hogy a Magyar Nemzeti Bank vezetőjeként mindent megcsinálhat, és ezt a rendszert tartja normálisnak. Ez az LMP számára teljes mértékben elfogadhatatlan. Az orosz fejlesztési bank Magyarországon mindenféle ellenőrzés nélkül szabadon hajthat végre bármilyen pénzügyi tranzakciót. Ennek bizony sok veszélyes következménye lehet. Egyébként pont emiatt lehet majd megkerülni az orosz embargót, amit, pontosan tudjuk, hogy Magyarország nem is támogatott. Csak ne felejtsük el, hogy Magyarország ma még tagja az Európai Uniónak, és ez nemcsak jogokkal, hanem kötelezettségekkel is jár. Talán a gazdasági és pénzügyi spekuláció szempontjából is ez a legveszélyesebb pont úgy, hogy a kormány egyik legnagyobb ellenségei a pénzügyi spekulánsok és tőkés befektetők. Ha Budapesten akarnak irodát, ne kapjanak szabad kezet, ha a cél, hogy mindkét fél jól járjon, akkor nem diktátumokat kell elfogadni.

Amiről még szükséges beszélni, az a Paks II. beruházáshoz kapcsolódó, mert valószínűsíthető szintén, hogy a Nemzetközi Beruházási Bank Budapestre költözése összefügg a paksi beruházással is. Az LMP egyik fő álláspontja, hogy Paks II. helyett a megújuló energiákra és energiahatékonyságra kellene alapozni a fejlesztést. Paks II. egy közzgazdasági képtelenség, az évszázad legrosszabb üzlete, ráadásul a technológiai forradalom előrehaladása miatt ma már nem is időszzerű. A kérdés az, hogy mikor szabadulunk meg tőle. Minél később, annál drágább lesz ez a kaland a magyar adófizetők számára. A Paks II.-szerződés felmondását kellene ezért hát sürgetni, s nem az orosz fejlesztési bank hazánkba költözését. A korszerű energetikai technológiák alkalmazása már ma is olcsóbb, mint a Paks II.-ben előállított áram várható ára, még úgy is, hogy nem tudja ma senki, hogy mennyiért lehet fölépíteni ezt az eróművet.

Az atomenergiára szánt közpénzeket ezért az energiarendszerünk átalakítására, lakossági napenergia-fejlesztésekre, illetve a szegénységben élő családok lakásainak korszerűsítésére kellene használni. A megújulóakra és az energiahatékonyságra költött források a fogyasztóknál megtérülnek, hiszen állandó

költségcsökkenést eredményeznek, sőt adott esetben akár bevételt is hozhatnának.

Ha támogatási rendszerről beszélünk, mint például a Fejlesztési Bank támogatása, akkor az LMP egyszerű és átlátható támogatási rendszert hozna létre a lakossági energetikai beruházások számára. Azt gondolom, hogy azok a beruházások, amiket ezek a cégek kapnának, szemben az ilyen KGST-bankokkal, valóban megtérülnek a társadalom számára. A fejlesztési forrásokat a jövőképes ágazatok felé kell terelni. A magas színvonalú hozzáértés és a kedvező természeti adottságok ma jelentős részben kihasználatlanok, az okosgazdaság e kettőre, a humán tőkére és a természeti erőforrások fenntartható használatára épül. A zöldágazatok megerősítése kellene hogy adja a gazdaság gerincét, mert akkor fenntartható, a jövőben is fenntartható lenne Magyarország gazdasági teljesítménye.

Azt gondolom, nagyon fontos elmondani a végén, hogy legyen végre következetes és kiszámítható a magyar külpolitika.

(12.30)

Külpolitikánk ma láthatóan két irányba próbál meg egyszerre játszani, és azt gondolom, hogy nem áldozhatsz egyszerre két istennek. Van egy szövetségi partnerünk, tagjai vagyunk egy politikai közösségnek, amit Európai Uniónak hívunk, és azt gondolom, hogy - és persze csak általánosságban, félreértés ne essék - aki a szövetségei ellen paktál le a legnagyobb ellenféllel, azt sok helyen árulónak hívják. Azt gondolom, ez ránk is kötelező kell legyen, mert ha nem kötelez minket ez az alapelv, akkor nagyon gyorsan perifériára szorulhatunk az Európai Unión belül. Azt gondolom, hogy ami a legnagyobb tragédia lenne ennek a társadalomnak, ha szélsőséges esetben, adott esetben ki is kerülnénk az Európai Unióból.

Összességében ez a javaslat az LMP szerint egy diktátum, ami csak az orosz befolyást erősíti, ezért semmiképpen nem szabad támogatni. Ennek elfogadásával szemben szeretnék sürgetni a Paks II. szerződés felmondását, mert ez hazánk egyértelmű érdeke. Zárószóképpen, azt gondolom, nem is lehet kérdés az, hogy a rabszolgatörvényt vissza kell vonni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselője nincs jelen, tehát vezérszónoki felszólalását nem tudja most elmondani. A vezérszónoki felszólalások végére értünk ezáltal.

Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a kettőperces felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nagyon röviden jellemezném az önök felszólalását. Ez egy szakmai előterjesztés, ez egy

nemzetközi egyezmény kihirdetéséről szóló előterjesztés. Egy nemzetközi bank jön ide, Magyarországra. Sajnálatos az, hogy politikai lözongokat hallottunk az önök részéről. Talán ennek is köszönhető, hogy önök ilyen népszerűtlenek az állampolgárok szemében, hiszen félrebeszélnek, mellébeszélnek, nem a lényegről beszélnek. Orosz bankról beszélnek, ez egy nemzetközi bank, amelynek kilenc állam a tagja. A testületeknek is kilenc állam a tagja, a tulajdonosi jogok is megoszlanak kilenc állam között. Van ennek a banknak egy székhelye egyébként már most Pozsonyban. Ennek a banknak négy NATO-tagállam a tagja, négy európai uniós tagállam a tagja, tehát ez egy nemzetközi együttműködés.

A mentesség vonatkozásában sokan nem értik, hogy miről van szó, ez egy nemzetközi jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi bank, értelemszerűen ilyenkor járnak azok a nemzetközi jogosítványok, amelyek szokásosak nemzetközi intézményeknél, ezekre vonatkoznak ezek a mentességek.

Tehát ismételtén: ez a magyar gazdasági teljesítménynek, Budapestnek egy nagy elismerése, hogy idekerül egy nemzetközi bank. Ez erősíti a magyar emberek jövőbe vetett hitét, és mindenképpen Budapest számára kiemelt fontossággal bír, a magyar gazdaság számára kiemelt fontossággal bír. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Képviselőtársam, hogy mennyire tisztában vagyunk azzal, hogy önök ezt ennek szeretnék eladni, amit ön elmondott, elmondom: a bank legnagyobb részvényese 48 százalékkal Oroszország. Őt követi Bulgária 13 százalékos aránnyal, ezután következik Magyarország kicsivel több mint 12 százalékkal, és pontosan tudjuk, hogy kik még ennek a klubnak a tagjai. Na de egy pillanatra álljunk meg! Önök úgy mondják ezt, mintha egy örületesen nagy méretű cég került volna ide. Ennek a cégnek a mérlegfőösszege az OTP mérlegfőösszegének 2,5 százaléka. 2,5 százaléka! Tehát ez azt jelenti, hogy az OTP ötvenszer nagyobb ennél a cégnél.

Azt gondolom, arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy ha letagadják, ha nem, ennek vannak külpolitikai hozadécai is. Az, hogy egy olyan bankot, egy olyan kapcsolatrendszerrel párosítva, ami Orbán Viktor és Vlagyimir Putyin között létrejött, behívunk egy ilyen törpebankot, tökmagbankot, hogy így fogalmazzak... - ez a bank konkrétan a magyar belső fogyasztásra kicsi lenne, ott nem tudna versenyképes lenni. Nem a Sberbankról beszélünk, tehát ne akarják nekünk azt eladni, hogy ez egy szakmai előterjesztés.

Itt egy bankot hoznak be, amelyik egészen különleges jogosítványokkal rendelkezik, ami alkalmas arra, hogy adott esetben az embargó megkerülését is

el tudja takarni. Erről beszélünk. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Varju László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! A félrebeszéléshez tegyünk hozzá azért néhány gondolatot, és kezdjük azzal, hogy az önök által megbízott Magyar Nemzeti Bank elnöke mondta azt, hogy meg kell építeni a barátság és az együttműködés hidját - igaz, hogy ezt a kínai területre. Ezt önök most átkonvertálták ide, az orosz kapcsolatokra. Merthogy folytatva ezt a gondolatmenetet, igen, vannak olyan helyzetek, amikor vannak gazdasági partnerek, tudja, akivel bizniszelnek, adnak-vesznek. Vannak viszont szövetségesek, akik egymással leülnek és megállapodnak valamiben, és ennek megfelelően dolgoznak ott, ahol barátsági és együttműködési szerződéseket kötnek, ezt tekinthetjük nyugodtan ilyennek. Önök sokkal többet tesznek azért, hogy egyébként magukhoz édesgessenek egy orosz államot képviselő bankot Budapesten, mint egyébként annak az Európai Uniónak, akikkel nagyon hosszú időre, bízva abban, hogy nagyon hosszú időre, de mindenképpen egy sok száz éves, mondhatnám, ezeréves álmot megvalósító módon mi együttműködünk. Önök egyébként ezt köpik le, akkor amikor ilyet csinálnak, Paks II.-vel, és ezt teszik, amikor ilyen előterjesztést hoznak ide.

Éppen ezért elfogadhatatlan az, amit tesznek, hiszen nemcsak hazai, hanem egyetértek képviselőtársammal, ennek nemzetközi következményei vannak. Még akkor is így van, ha egyébként önök ezt itt személyesen nem így gondolják, de mivel a haverjaik erre fogják felhasználni, ezért ugyan nehezen lesz követhető, de a következmény ez. Elárulják a magyar embereket, mint ahogy a rabszolgotörvénnyel tették *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ezért azt is meg ezt is vonják vissza! Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretnék optimista lenni és az államtitkár úrtól minden kérdésemre választ kapni. Megismételném a szakmai érveket, jó? Arról beszéltem, hogy ennek a banknak a mérlegfőösszege 380 milliárd forint, és ez az OTP mérlegfőösszegének 2,5 százaléka. Tehát szeretnék arról meggyőződni, hogy ez a pénz valóban a magyar gazdaságba fog bekerülni és nem pedig csak a töredéke.

A másik dolog, amiről beszéltünk, hogy hány százalékos a tulajdonrésze Magyarországnak ebben a bankban. Ez is egy nagyon világos szám, 12 százalék. Szeretném megtudni akkor most újra, hogy a kihelyezett hiteleknek mindössze 8 százaléka érkezett ha-

zánkba, pontos-e ez a szám. Ezenkívül pedig szeretném azt is megtudni, hogy valóban csak a Vidi tulajdonosa, Garancsi István járt-e jól. Tehát ez egy kérdés, hiszen a bank honlapján, ahogy ezt jeleztem, semmilyen más adat egyébként ez ügyben nem látszott.

Egyébként föltettem még néhány kérdést, garanciákat szeretnék kapni, de természetesen akkor ezt is meg fogom ismételni. Az irodaépülettel kapcsolatosan is pontatlan, hogy milyen épületről beszélünk, lesz-e elnöki rezidencia vagy sem, és természetesen azt is szeretném tudni, hogy az elnöki rezidencia rendőri biztosítását ki fogja biztosítani: mi, adófizetők vagy sem. Azt is szeretném tudni, hogy ez valóban megéri-e az adófizetőknek. Tehát mindenféleképpen úgy gondolom, hogy ez egy esély most a magyar kormány számára természetesen, hogy egy ilyen bank idekerüljön, de azt is szeretnénk, ha a választópolgárok pontosan értenék, hogy ez nekik miért jó, nem csak Putyinnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kettőperces felszólalások végére értünk. Normál időkeretben további felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Elnézést, hogy kívártam az utolsó pillanatig, csak arra számítottam volna, hogy államtitkár úr vagy valamelyik kormánypárti képviselő megtisztelti azzal a képviselőtársammal és válaszol az ő kérdéseire.

(12.40)

De úgy látom, hogy erre a válasza nem számíthatunk, mert nem akarnak válaszolni, csak úgy, hogy majd arra reagálni persze már ne lehessen. Ismerjük ezt a módszert.

De akkor azért egy mondatot még elmondanék, hogy túl azon, hogy egyébként az elhangzott kérdésekre a válaszok nagyon fontosak lennének, azért egy dolgot mindenféleképpen el kell mondani, mert nagyon fontos, hogy jegyzőkönyvben legyen. A szabadságharcra oly büszke Orbán-kormány nagyon büszkén mindig elmondja, hogy ő kizavarta innen az IMF-et, és ezzel megvédték az ország gazdasági szuverenitását. De ma már nincs szó a szabadságharcról, ma már jöhet ide a KGST bankja, merthogy egyetlenegy dolog számít: a mi érdekünket - értsd ez alatt a Fidesz holdudvarának gazdasági érdekét - képviselje adott pénzügyi intézet, vagy nem. Mert ha a Fidesz holdudvarának az érdekeit képviseli az adott pénzügyi intézet, akkor föl lehet mondani a gazdasági szuverenitásunkat.

Itt vannak kinyomtatva előttem azok a tételek a szerződésből, amelyek egyértelműen és tökéletesen bemutatják azt, hogy Magyarország ezzel a szerződéssel feladta az ország gazdasági szuverenitását, csak azért, mert egy átláthatatlan finanszírozási rendszerben majd kényelmesebben tudnak úszkálni a Fidesz-közeli vállalkozások. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Gion Gábor jelzésére:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy röviden reagáljak a szakmai felvetésekre, szeretnék megmaradni a szakmai előterjesztés szintjén. A látszatnak megfelelően ez egy szakmai előterjesztés.

A bank, ahogy a nevében is benne van - Nemzetközi Beruházási Bank -, egy szupranacionális pénzügyi intézmény, amiből öt darab van eddig az Európai Unióban. Tehát nem hasonlítható össze kereskedelmi bankkal vagy egyéb vállalkozásokkal. *(Csárdi Antal: A mérete.)*

Ami jogokat a szerződésben, a székhelyegyezményben ez a bank megkap, azok pontosan ugyanazok a jogok, amit az öt másik bank is megkap itt az Európai Unióban. Tehát semmiféle egyéb kivételezés nincsen.

A tulajdoni arányok. Tartok tőle, hogy nem a legfrissebb információk birtokában van a tisztelt képviselő úr, ugyanis az öt EU-s tagállam, Bulgária, Csehország, Szlovákia, Románia és Magyarország együttes részesedése 50,16 százalék, azaz ez többségi részesedés. Az orosz tulajdonrész 40,03 százalék. A magyar részesedés valójában 12 százalék, ez így igaz. Ennek a növelését egyébként tervezzük a továbbiakban. *(Dr. Gurmai Zita: Mekkora összeg?)*

És akkor rátérnék a költségek megtérülésére. Ugyan említettem, de lehet, hogy nem hangsúlyoztam ki kellőképpen, tehát a jelenlegi tárgyalási álláspontunk a bankkal szemben, hogy a költségtérítésért cserébe további részesedést szeretnénk a bankkal. Tehát nem ingyen kapná a bank most akár a székházat, akár a bérleti díjat. Ez még mindig függőben van, hogy ezt hogyan tervezzük. Amilyen jelenlegi kihelyezési vannak: a MOL-nak van egy általános célú, 20 milliós euró hitele, a Hunent Zrt.-nek 37 millió eurós és a MET-csoportnak 25 millió. Ez valóban a bank portfóliójának csak a 8 százaléka, de legyen figyelembe, hogy 2015-ben csatlakoztunk vissza a bankhoz, tehát ez a portfólió folyamatosan épül föl.

Versenyképtelen a bank: tartok tőle, hogy ez megint nem helytálló vagy hála istennek, nem helytálló, mert mind a három nagy nemzetközi hitelminősítő befektetői kategóriában tartja a bankot. Tehát ez ilyen tekintetben rendben van.

Az elnöki rezidenciát fizetjük-e, biztosítjuk-e? Nem - ez a válasz.

A szocialista tervgazdaságon alapuló alapokmány. Itt szerintem a régi alapokmányt olvasta képviselő úr, ugyanis az új alapokmány 2018 augusztusában lépett hatályba, és ez természetesen egy nemzetközi pénzügyi vagy egy beruházási banknak megfelelő, azoknak a normáknak megfelelő dokumentum.

Még annyit tennék hozzá, hogy a bank működésébe magyar részről a beleszólás: ahogy említettem,

az operatív irányítás többsége már most is EU-tagállam, tehát az operatív ügyvezető igazgatóságban többségben vannak az EU-s tagállamok, és nyilvánvalóan mi tulajdonosként a bankirányításban ilyen szempontból részt veszünk.

En ennyit szántam hozzá, az egyéb ide- vagy ide nem tartozó implikációit, annak a vitáját én egy más alkalomra meghagynám. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr korrekt válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4481. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés által most tárgyalni kezdett törvényjavaslat a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint a halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, azaz eljárási törvény módosítását tartalmazza.

A jelenleg tárgyalásra kerülő törvényjavaslat előzménye a 2014-ben elkezdett azon bürokrácia-csökkentést célzó közigazgatásireform-intézkedés, amelynek eredményeként az Országgyűlés elfogadta az új közigazgatási eljárási kódexet, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényt. Az új általános eljárási kódex hatálybalépésével párhuzamosan ugyanis szükség volt egy olyan különleges, kizárólag az agrártámogatási jogviszonyra vonatkozó eljárási rend megalkotására, amely maximálisan épít a végrehajtásban kialakított évtizedes jó gyakorlatra, az intézményrendszer már meglévő és az uniós jog alapján akkreditált folyamataira. Az eljárási törvény sui generis eljárási renddé történő módosítására vonatkozó javaslatok 2018. január 2-án hatályba léptek, azonban az azóta eltelt időszakban a Magyar Államkincstár mint mezőgazdasági, vidékfejlesztési támogatási szerv, olyan jogalkalmazásban jelentkező technikai problémákkal szembesült, amelyek alapján indokolt a jelenlegi törvényjavaslatban szereplő módosítások hatályba léptetése.

A törvényjavaslat szerinti módosítási javaslatok elsődleges célja a Magyar Államkincstár és a mezőgazdasági termelők közötti agrártámogatási jogviszony zavartalan működésének az elősegítése, valamint az

egy-egy eljárási részfeladatok egyszerűsítése és gördülékenyebb végrehajtása.

A módosító rendelkezések különösen az alábbi eljárási területeket érintik: az ügyfél-nyilvántartás tartalma, a végrehajtásban közreműködő szerv, szakhatóság és a Magyar Államkincstár közötti eljárási cselekmények határidejének meghatározása, a tanúvallomás, kizárási okok felsorolása, helyszíni ellenőrzési cselekmények pontosítása, a fellebbezések felterjesztése és tartalmára vonatkozó elírások, a döntések semmisségi okainak kibővítése, a közigazgatási perre vonatkozó hivatkozás beépítése az eljárási törvénybe, valamint a kamatfizetési kötelezettség.

(12.50)

A törvényjavaslat módosítási javaslatai közül kiemelendő a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer, amit mi a szakmában MePAR-nak hívunk, bejelentett változásvezetési eljárásokra vonatkozó javaslat, amely a gyorsabb, gördülékenyebb végrehajtást szolgálja. A módosítás tartalmi lényege, hogy a kérelemre indult és formális döntéssel záruló eljárás helyett az ügyfél által tett bejelentés alapján hivatalból lenne indítható a változásátvezetési eljárás, amely esetben formális döntés meghozatalára nem kerülne sor, hanem az eredményadatok a MePAR-nyilvántartásban kerülnének átvezetésre. Ezen adatokat az ügyfél a MePAR-felületen keresztül is megismerheti, valamint azokról a támogatási döntésben is értesül. Ha az ügyfél a változásátvezetési eljárás eredményével, amely alapján egyébként minden esetben az érintett terület valós elhelyezkedését tartalmazó adatok kerülnek rögzítésre a MePAR-ban, nem ért egyet, akkor a megállapítás ellen az adott évi támogatási kérelmről hozott döntés ellen indított jogorvoslati eljárás során nyújthat be fellebbezést.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fent előadottak alapján látható, hogy ez a törvényjavaslat egyrészt azon koherenciazavart okozó problémák feloldására irányul, amely a Magyar Államkincstár agrártámogatásokkal kapcsolatos feladatainak akadálytalan teljesítését biztosítja, másrészt a javaslattal technikai jellegű módosítások is átvezetésre kerülnek a jogszabályban. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, majd azt követően pedig fogadja el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Czerván György képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési,

valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról szóló T/4481. számú törvényjavaslat, ahogyan azt államtitkár úr ismertette, lényegében az eljárási törvény legújabb frissítési csomagja, amely az elmúlt év gyakorlati tapasztalatain alapszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítások, amint azt hallhattuk, vitán felül a magyar gazdálkodók érdekeit szolgálják. Céljuk, hogy a támogatásokhoz kapcsolódó eljárásrendek a lehetőségekhez mérten minél egyszerűbbek és hatékonyabbak legyenek. Fontos, hogy a termelők érezzék, tapasztalják, a támogatási rendszer a boldogulásukat, az életüket minél hatékonyabban igyekszik segíteni, tapasztalhasssák, hogy a bürokrácia érezhetően csökken.

A törvényjavaslattal kapcsolatban az elhangzottakon kívül nehéz lenne érdemben többet és mást mondani, ezért az elhangzottakkal egyetértve államtitkár urat nem szeretném ismételni. A Magyar Államkincstár és a magyar termelők közötti agrártámogatási jogviszony zavartalan működésének elősegítését, az egyes eljárási részfeladatok egyszerűsítését és gördülékenyebb végrehajtását csak támogatni lehet. Különösen támogatandónak tartok minden olyan javító szándékú javaslatot, amely a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer hatékonyságát, egyszerűbb használatát kívánja segíteni.

Talán mindannyian tudhatjuk, de a mezőgazdaságban jártas, mezőgazdasággal foglalkozó képviselőtársaim egészen biztosan tudják, mennyire fontos, hogy az a rendszer, amely az agrártámogatások eljárásainak kizárólagos országos földterület-azonosító rendszere, a gazdáknak minél kevesebb gondot okozva, gördülékenyen működjön. A törvényjavaslat tartalmát megismerve nyugodt szívvel kijelenthetjük, hogy a módosítások valóban a hatékonyabb közfeladat-ellátást, a hasznos és érdemi tapasztalatok érvényesítését hivatottak szolgálni.

Kérem tehát, támogassák a szóban forgó törvényjavaslat elfogadását. Mi ezt fogjuk tenni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nem okozok talán túl nagy meglepetést, ha az elején leszögezem, hogy a Jobbik frakciója fogja tudni támogatni az előttünk fekvő, most tárgyalt törvénytervezetet, ahogy egyébként több elődjét is támogattuk. Ha jobban megvizsgáljuk, céljaiban azokat tartalmazza és azokat fogja reményeink szerint elérni, amelyeket már államtitkár úr is elmondott. Tehát azt hiszem, itt nagy vita nem fog kialakulni közöttünk.

Csak egy fél mondat erejéig arra térnék ki, hogy azt viszont sajnálom, hogy sok probléma vagy sok bürokrácialeépítő intézkedés, amelyet egyébként ez a

jogszabály tartalmaz, csak most került a Ház elé. Ha veszi államtitkár úr, vagy kormánypárti képviselőtársaim a fáradságot és megnézik, hogy mondjuk, írásbeli kérdéseken keresztül hányszor hívtam fel a figyelmet az itt orvosolni kívánt problémák többségére, akkor bizonyára önök is beláthatják, hogy jóval előbb is elének kerülhetett volna némely passzusa ennek a jogszabálynak. Konkrét ügyeken keresztül, konkrétan az érintett gazdálkodók panaszain keresztül tolmácsoltam rendre ezeket a kérdéseket az illetékes miniszter irányába. Csak arra biztatnám önöket, hogy ha előre-mutató és a bürokrácialeépítést elősegítő ötletek, javaslatok megjelennek a jövőben is, akár ellenzéki képviselők részéről is az önök irányába, akkor azt tessék nyugodtan gyorsabb ütemben beépíteni a jogrendszerbe, hiszen ilyen esetekben nemcsak kormánypárti, hanem, úgy gondolom, ellenzéki képviselőtársak szavazataira is nyugodtan számíthatnak, ahogy már előlegeztem, ebben az esetben is így fogunk eljárni.

Ezt csak kis zárójeles biztatásként mondtam el *(Farkas Sándor: Köszönöm.)* és még egyszer hangsúlyozom, hogy tudjuk támogatni. Reméljük, hogy jó néhány hasonló intézkedés kerül még a Ház elé. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportja részéről visszavonta a vezérszónoki felszólalási szándékát. Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka nem tartózkodik a teremben. Így ezzel összeségében a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most képviselői felszólalások következnek. Kérem, kíván-e valaki képviselőtársaim közül kétperces, majd esetleg normál időkeretben szót kérni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni. *(Farkas Sándor: Igen.)* Igen. Öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a vezérszónoki hozzászólásokat úgy a kormánypárti részről, mint az ellenzék részéről, azokat a támogató gondolatokat, amelyeket a törvénnyel kapcsolatban elmondtak. Bízom abban, hogy majd a szavazáskor is meg fogjuk élni ezt a nemes pillanatot, amikor együtt tudunk szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, amennyiben lesz, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az Európai Unió adatvédelmi reformjának végrehajtása érdekében szükséges törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4479. számon a

parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a személyes adatok védelmére már a rendszerváltástól kiemelt hangsúlyt fordított. A személyes adatok védelmének európai összehasonlításban is magas szintjét biztosította a korábbi alkotmány, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény, illetve az ezek nyomán kialakult alkotmánybírói gyakorlat.

A személyes adatok védelmének magas szintű védelmét az Alaptörvény és az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény nemcsak fenntartotta, hanem a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének ellenőrzésére és elősegítésére létrehozta autonóm államigazgatási szervként a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot is. A szabályozási javaslat vizsgálata során külön kell választanunk az adatvédelemre vonatkozó alkotmányossági és európai uniós jogi követelményeket.

(13.00)

Az alkotmányossági aspektust vizsgálva elmondható, hogy a személyes adatok védelme az Alaptörvény VI. cikkében nevesített alapvető jog, amely korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alkalmazható. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában többször is foglalkozott az információs önrendelkezési joggal, mind a régi alkotmány, mind az azzal lényegében megegyező alaptörvényi normaszöveg esetében.

Az első ilyen alkotmánybírói döntés, a személyes adatok védelme területén alapvető jelentőségű alkotmánybírói határozat a 15/1991-es AB-határozat volt, amely határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a korlátozás nélkül használható általános és egységes személyazonosító kód alkotmányellenes, valamint meghatározta a személyes adatok védelméhez való jog alkotmányos tartalmát, illetve az alapjog legfontosabb garanciájának, a célhoz kötöttség elvének a tartalmát is. A személyes adatok védelméhez való jog ugyanakkor nem korlátozhatatlan, a szükségességi-arányossági tesztel összehajtható módon ezen alapjog is korlátozható, vagyis amennyiben azt más alapvető jog vagy valamilyen alkotmányos érték védelme indokoltá teszi, a szükséges mértékű és célarányos korlátozás megalapozott lehet.

Az Alkotmánybíróság 2/2014. számú határozatában ugyanakkor azt is kimondta, hogy bármilyen jogszabálynak, amely személyes adat kezeléséről rendelkezik, garanciákat kell tartalmaznia arra nézve, hogy

az érintett személy az adat útját követni és jogait érvényesíteni tudja. E garanciális jogintézményeknek - az ellenőrizhetőség érdekében is - korlátok közé kell szorítaniuk az adat útját. Az általános szintű, az adatvédelem kereteit megállapító törvény mellett is szükségesek a meghatározott adatfajtákra vagy egyes állami, illetve gazdasági ágazatok adatkezelésére vonatkozó speciális szabályok.

Tisztelt Ház! Az európai uniós jogi környezetre rátérve, az Európai Bizottság 2012-ben terjesztette elő a személyes adatok védelmét érintő uniós joganyag reformját célzó javaslatcsomagját, amelynek eredményeként 2016-ban a Tanács és az Európai Parlament mint társjogalkotók két jogalkotási aktus, egyrészt az általános adatvédelmi rendelet, másrészt a bűnüldözési célú adatkezeléseket szabályozó irányelv elfogadásáról döntöttek.

A jogalkotási folyamat eredményeként az általános adatvédelmi rendelet 2018. május 25-e óta az Európai Unió tagállamaiban kötelezően alkalmazandó, és szintén 2018 májusa óta az irányelv is jogharmonizációra, azaz az irányelv szabályainak a tagállami jogba történő átültetésére kötelezi az uniós tagállamokat. Mint ahogyan az önök előtt is ismeretes, az általános adatvédelmi rendelet horizontális szintű végrehajtására, valamint a bűnüldözési irányelv átültetésére már - éppen e Ház falai között - a tavalyi év során, a 2018. évi XIII. törvény, valamint a 2018. évi XXXVIII. törvény elfogadásával került sor.

A 2018. évi XIII. törvény a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot az általános adatvédelmi rendelet szerinti felügyeleti hatóságként jelölte ki. Ezen túlmenően a 2018. évi XXXVIII. törvény a bűnüldözési célú adatkezelésekről szóló irányelv átültetéséről is gondoskodott, továbbá az általános adatvédelmi rendelet végrehajtásához szükséges további rendelkezéseket is megállapított. E törvény a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak az általános adatvédelmi rendelettel összefüggő eljárásának működési feltételeit, eljárási rendjét is meghatározta, valamint az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény, azaz az infotörvény hatályának teljes körű felülvizsgálatával egyértelmű helyzetet teremtett a jogalkalmazók számára is.

Tekintettel az infotörvény keretjelleget, horizontális szintű szabályozására, szükségessé vált az egyes ágazati törvényekben szereplő adatkezelési szabályok felülvizsgálata is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja tehát, hogy az általános adatvédelmi rendelet végrehajtása érdekében az egyes ágazati törvényeket érintő módosító törvényi rendelkezéseket megalkossa.

Nem tarthatók fenn a hatályos ágazati törvényekben a rendelet által meghatározott fogalmakkal akár azonos, akár eltérő tartalommal meghatározó definíciók, értelmező rendelkezések. Szükségessé vált az egyes ágazati törvényekben az infotörvényre mutató hivatkozások pontosítása, valamint az esetlegesen már nem hatályos jogintézményekre történő merev vagy rugalmas hivatkozások módosítása is.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat összesen 86 ágazati törvény módosítását végezné el. 2017 tavaszán kezdődött meg az Igazságügyi Minisztérium koordinálásával az egyes minisztériumok feladat- és hatáskörébe tartozó ágazati törvények adatvédelmi szempontú felülvizsgálata, amelynek eredményeként az egyes minisztériumok által előkészített javaslatok összegzéseként 2018 őszén elkészült törvényjavaslatot az Igazságügyi Minisztérium társadalmi egyeztetésre bocsátotta. A társadalmi egyeztetést nagyfokú érdeklődés és együttműködés jellemezte, amelynek keretében a javaslatot széles körben véleményezték az állampolgárok, valamint a jogalkalmazók is. Szintén kiemelkedő és köszönet illeti a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság igen aktív, tevékeny közreműködését a törvényjavaslat előkészítésében, amelynek során a hatóság folyamatosan figyelemmel kísérte a javaslat alakulását, kifejtette a véleményét a minisztériumok által előkészített módosító javaslatokkal kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Amennyiben az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke a hozzájáruláson, a szerződésen vagy éppen a jogos érdeken alapulóan már lehetőséget ad a személyes adatok kezelésének meghatározására, valamint ha az adott adatkezelési jogviszony tekintetében a rendelet a tagállami jog számára eltérést vagy kiegészítő szabályok megállapítását lehetővé teszi, az adatkezelőknek az adatkezeléseiket közvetlenül az általános adatvédelmi rendelet jogalapjaira szükségessé alapítaniuk. Ezen adatkezelések esetében a jogalkotó a továbbiakban már nem írhat elő különös feltételeket, ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy ezen előírások deregulációja nem az abban foglalt kötelezettségek megszűnését jelenti, hanem csupán azt, hogy az adott kötelezettség a továbbiakban közvetlenül alkalmazandó módon az uniós jogból, azaz az általános adatvédelmi rendelet előírásából fakad.

Az általános adatvédelmi rendeletnek a magyar jogban már korábban is ismert alapelvei - úgymint a jogszerűség, a célhoz kötöttség, az adattakarékosság, a pontosság vagy éppen a korlátozott tárolhatóság - az adatkezelési jogviszonyokat teljesszűrésen áthatják, az adatkezelőknek pedig képesnek kell lenniük annak bizonyítására, hogy e feltételeknek maradéktalanul meg is feleltek.

A törvényjavaslattal érintett törvénymódosítások között számos olyan módosítás található, amelyek az uniós jognak elsőbbséget adva hatályon kívül helyezik vagy módosítják a magyar jogrendszerben jelenleg szabályozott különös adatkezelési szabályokat. A törvényjavaslat így például az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjára, azaz az úgynevezett jogos érdekre alapítandó adatkezelések esetén elvégzi a magyar törvényi szabályok módosítását, esetleges hatályon kívül helyezését.

Ismételnem hangsúlyozom ugyanakkor, hogy a törvényjavaslatban szereplő hatályon kívül helyezések nem hoznak változást a hazai szabályozási környezetben, hiszen a rendelet alkalmazandóvá válásá-

val a hatóságnak már most is a javaslatban foglalt szabályokat kell alkalmazni az uniós jog elsőbbsége okán, tehát a törvényjavaslat e tekintetben nem tesz mást, mint egyértelműen meghatározza az alkalmazható, illetve az alkalmazandó jogot.

További számos helyen egyértelműsíti a javaslat, hogy a törvénnyel elrendelt kötelező adatkezelés hiányában az adatkezelési jogviszonyokban az általános adatvédelmi rendelet szabályai és jogalapjai alkalmazandóak. Ugyancsak e logika mentén haladva, azon jogviszonyok tekintetében, amelyekben az adatok kezelése szerződésen alapul, és amelyekben a kötelező adatkezelés fenntartása a továbbiakban már nem indokolt, a javaslat elvégzi a szükséges módosításokat. Ezekben az esetekben - így például a szolgáltatók és az ügyfelek közötti viszonylatban - nem csupán törvény szabályozza majd a szerződéses adatkezelések tartalmát, e polgári jogi jogviszonyokban az adatkezelő mérlegelése alapján - a rendelet alapelveinek szigorú figyelembevételével - lesznek kezelhetőek.

Tisztelt Ház! A javaslat a fentiekben túl azonban számos, a jogalkalmazók által üdvözölt újítást is tartalmaz. Ezek között említhető az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítása is. A javaslat e törvényben az egészségügyi adatok kezelését megfelelő tájékoztatáson alapuló, önkéntes, egyértelműen kifejezett akaratot tartalmazó és a szabályszerű nyilatkozattal megtételét hitelt érdemlően bizonyító módon tett hozzájárulás esetén is lehetővé teszi.

Ahogy a korábbiakban már utaltam rá, a magyar adatvédelmi szabályozás Európa egyik legszigorúbb szabályozásaként igen magas szinten biztosította az állampolgárok személyes adatok védelméhez való jogát. A javaslat több helyen e hagyományt folytatva, az általános adatvédelmi rendelet előírásait erősítve szigorítja az érintettek védő garanciáit, így például a kereskedelemről szóló törvény rendelkezései a vásárlók könyve kapcsán is tovább szigorodnak. A módosítás arra kötelezi a kereskedőt, hogy a panaszt tartalmazó bejegyzést - az abban foglalt személyes adatok védelme érdekében - haladéktalanul eltávolítsa, elkülönítetten tárolja a későbbi hatósági felhasználás érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános adatvédelmi rendelet a fentiekben bemutatottak mellett eltérő vagy pontosító szabályok elfogadására is lehetőséget ad a tagállamok számára. Ezen az úgynevezett rugalmassági vagy nyitott klauzulák útján kívánta az európai jogalkotó biztosítani a rendelet kellő rugalmasságát, elismerve, hogy bizonyos jogviszonyokban a fennálló tagállami szabályok oly eltérőek lehetnek, hogy indokolt lehet e helyzetekben szabályozási mozgásteret biztosítani.

Ezek között említhető az általános adatvédelmi rendelet 88. cikke, amely kifejezetten a foglalkoztatás tekintetében ad lehetőséget arra, hogy a tagállamok pontosabban meghatározott szabályokat állapíthassanak meg annak érdekében, hogy biztosítsák a jogok és szabadságok védelmét a munkavállalók személyes

adatainak a foglalkoztatással összefüggő kezelése tekintetében.

(13.10)

A törvényjavaslat ezen, úgynevezett nyitott klauzulákban biztosított lehetőséggel élve módosítja a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt is, amelyet egy új, a munkaviszonnyal összefüggő adatkezelésekről szóló alcímmel is kiegészít. E helyen szabályozza majd a munka törvénykönyve a munkáltatónak a személyes adatok, valamint a különleges adatok kezelésével összefüggő jogait és kötelezettségeit is, pontosítva ezzel az általános adatvédelmi rendelet szabályait.

A javaslat alapján az Mt., összhangban a biometrikus adatok fokozott védelmének igényével, meghatározza azokat a kivételes esetköröket és különös feltételeket, amelyek fennállása esetén a munkáltató a munkavállaló biometrikus adatait kezelheti. Erre az Mt. alapján valamely dologhoz vagy adathoz, elzárt területhez történő jogosulatlan hozzáférés megakadályozása érdekében kerülhet sor, amennyiben a jogosulatlan hozzáférés a munkavállaló vagy mások élete, testi épsége, egészsége vagy valamely más, törvényben védett érdek súlyos vagy tömeges sérelmének veszélyével járna.

Az Mt. példálózó felsorolást is ad arra nézve, hogy mely környben védett érdek esetén lehet jogszerű a biometrikus adatok kezelése. Az elszámolhatóság elvével összhangban azonban a munkáltatónak az általános adatvédelmi szabályoknak való megfelelésen túl azt is igazolnia kell, hogy a biometrikus adatok kezelésére vonatkozó feltételek fennállnak, ekként a rendelet és az Mt. előírásai együttesen érvényesülnek majd.

Ugyancsak az Mt. módosítása körében rendelkezik a javaslat arról is, hogy a munkavállaló bűnügyi személyes adata mely esetekben kezelhető. Ezen adatfajta szabályozását az európai jogalkotó a tagállami jogalkotóra bízta, és amelynek kapcsán épp e Ház döntött arról, hogy ezen adatok magas védelmi szintjét fenntartva továbbra is a különleges adatokra vonatkozó szigorú feltételeket kell alkalmazni. A tervezett szabályok szerint a munkavállaló bűnügyi személyes adata, így például a munkavállaló erkölcsi bizonyítványa csak annak vizsgálata céljából kezelhető, hogy a törvény vagy a munkáltató a betölteni kívánt vagy a betöltött munkakörben nem korlátozza-e vagy nem zárja-e ki a foglalkoztatást.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve tehát a törvényjavaslatot, az általános adatvédelmi rendelet mint közvetlenül hatályosuló és alkalmazandó uniós jogi aktus végrehajtását szolgálja, amely a személyes adatok kezelését érintő uniós adatvédelmi reform végrehajtásának utolsó állomását jelenti. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2016. esztendőben az Európai Tanács és az Európai Parlament társjogalkotói tevékenységének produktumaként megszületett a 2016/679-es uniós rendelet, amely a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint egy korábbi, adatvédelmi tárgyú rendelet hatályon kívül helyezéséről rendelkezik.

Az Európai Unió jogalkotó szervei által elfogadott rendelet célja a teljes jogegyesítés a hatálya alá tartozó jogterületeket érintően valamennyi adatkezelési jogviszony tekintetében. A rendelet hatályát tekintve, hatálybalépését követően közvetlenül alkalmazandóvá válik a nemzeti jogunkban.

Hazánk uniós tagállami státuszából eredő kötelezettsége, hogy a jogharmonizációs köteletségének eleget téve biztosítsa az uniós jog és a magyar jog közötti összhangot. Az Európai Unió joga 2018 májusától kötelezi Magyarországot arra, hogy a rendelet alkalmazásához és végrehajtásához szükséges hazai jogszabályi rendelkezéseket hatályba léptesse. Hatályos nemzeti jogrendszerünk jelenleg egy jogszabályban, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben szabályozza a magyar jog egészét tekintve általánosan, horizontálisan alkalmazandó adatvédelmi rendelkezéseket. Ez a fajta jogtechnikai megoldás hagyományosnak számít hazai jogunkban, mint ahogy az is, hogy az egyes ágazati törvények ezen általános jogszabályokhoz kapcsolódnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett hagyományos szabályozási megoldást a magyar jogalkotó továbbra is fenn kívánta tartani a jogrendszeri konvenciók és normatakarékosság elvének érvényre juttatása végett, természetesen a közösségi jog által megszabott keretek között. Mindezeknek megfelelően a rendelet végrehajtására az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény módosításával kerül sor. Mindez megvalósult egyrészt az infotörvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2018. évi XIII. törvény, másrészt pedig az infotörvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más, kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi XXXVIII. törvény elfogadásával.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a benne foglalt 86 darab ágazati törvényt érintő módosítások megalkotása a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében. A magyar jogalkotónak tehát tekintettel kell lennie arra, hogy az infotörvényben rögzített általános szabályok mellett számos, a személyes adatok kezelését szabályozó ágazati norma alkalmazandó, amelyek az általános szabályokat kiegészítve vagy éppen azoktól eltérést előírva érvényesülnek.

Ily módon az ágazati törvények vonatkozásában mindenképpen szükségesnek mutatkozik a különös adatkezelési szabályok áttekintése, kiváltképpen azon rendelkezésekre, amelyek a rendelet alkalmazásának megkezdésével többé nem tarthatók fenn. Ilyen rendelkezéseknek minősül például a rendeletben foglalt fogalm meghatározásokkal azonos törvényi definíciók vagy a rendeletben meghatározott, a kötelező adatkezelés körén kívül eső, jogalapokon alapuló adatkezelések feltételei, illetve az infotörvény normáira és az általuk szabályozni rendelt jogintézményekre történő merev vagy rugalmas hivatkozások.

Úgy vélem, a benyújtott javaslat igen sok, a jogalkalmazók munkáját segítő újítást is tartalmaz. Példának okáért kiemelném, hogy a javaslat e törvényben az egészségügyi adatok kezelését az általános adatvédelmi rendelet által biztosított védelmi szinthez igazítja azzal, hogy a kezelésüket megfelelő tájékoztatáson alapuló, önkéntes, egyértelműen kifejezett akaratot tartalmazó és a szabályszerű nyilatkozat megtételét hitelt érdemlően bizonyos módon tett hozzájárulás esetén is lehetővé teszi majd. A törvényjavaslat újításai közé tartozik mindenképpen az úgynevezett nyitott klauzulák alkalmazása, amelyek lényege, hogy az általános adatvédelmi rendelet lehetőséget teremt a tagállamok számára a rendelettől eltérő vagy pontosító szabályok alkalmazására. Ennek indoka pedig, hogy bizonyos jogviszonyokban a fennálló tagállami szabályok oly eltérőek lehetnek, hogy célszerűnek mutatkozik e helyzetekben szabályozási mozgásteret biztosítani. A magyar jogalkotó a munka törvénykönyvének módosítása kapcsán élni is kíván ezen lehetőséggel, amikor beiktatja a munkaviszonyral összefüggő adatkezelésekről szóló alcímet.

Tisztelt Országgyűlés! Meglátásom szerint a benyújtott jelen javaslat kielégítő mértékben elvégzi azon törvényi rendelkezések deregulációját, valamint módosítását, amelyek az infotörvényre való utalással olyan jogintézményeket kívánnak szabályozni, amelyek a Ház asztalán fekvő javaslat hatálybalépésével megszűnnek, módosulnak, vagy amelyeket az adott tárgykörben már a rendelet mint közvetlenül alkalmazandó norma szabályoz.

Az elmondottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslat elfogadását. Kérem valamennyi képviselőtársamat, tegyék önök is ezt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/4479. törvényjavaslat az Európai Unió adatvédelmi reformjának végrehajtását szolgálja, és mint ilyen, rendkívül komoly kodifikációs munka. E helyt szeret-

ném megköszönni az Igazságügyi Minisztérium munkatársainak azt, hogy ezt az óriási munkát, 86 törvény adaptációját a 2016/679. európai parlamenti és tanácsi rendelethez elvégezték.

Üdvözlöm azt is a javaslatban, amint az előttem szóló Ovádi Péter képviselőtársam is elmondta, hogy mind az egészségügy, mind a munkajog területén az adaptáció mellett olyan újításokat vezetett be, amelyek az életviszonyokhoz igazodnak, és amelyek segítik az adatvédelmet azokon a területeken.

A 86 jogszabály, amelyet módosít a jelen törvényjavaslat, valóban olyan életviszonyokat szabályoz, amelyekben kényszerűen azok gyakorlati adatokat kezelnek, és miután minden jogszabály más-más időszakban keletkezett, a legidősebb 1988-ban, a legfiatalabb pedig talán a 2000-es évek közepén, így természetes az, hogy ezek az elvek, amelyeket az európai parlamenti és tanácsi rendelet meghatározott, nem pontosan lehettek ezekben a jogszabályokban szabályozva.

(13.20)

Az elmúlt évben a 2018/XIII. törvénnyel és a 2018/XXXVIII. törvénnyel mindezeknek a 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a követelményeit az információs önrendelkezési jogról szóló törvényekben mi adaptáltuk, ez a parlament ezt megszavazta, és valóban, most már csak arra volt szükség, hogy az ágazati jogszabályokban mindazokat a módosításokat elvégezzük, ami megfelel az európai tanácsi rendeletnek.

Hősiesnek tartom államtitkár urat is, hogy ezt a száraz anyagot felolvasta és ismertette, de tény, hogy ritkán van a Ház előtt az, hogy koherenzavarokat és új törvényjavaslatokba foglalt, új szemléletet kelljen ilyen sok jogszabályban egyszerre módosítani, és reméljük azt, hogy ezzel a módosítással valóban a joggyakorlókat is segítjük.

A Jobbik frakciója természetesen azon túl, hogy üdvözlö az elvégzett munkát, üdvözlö, hogy benyújtották ezt a Házhoz, meg fogja szavazni, és ehelyütt köszönöm meg még egyszer azt, hogy ezt a némileg heroikusnak is tekinthető munkát az Igazságügyi Minisztérium munkatársai ilyen szépen elvégezték, és nekünk a munkánkat ebben megkönnyítették. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szó Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/4479. számú törvényjavaslat mintegy folytatása az elmúlt évi jogalkotásnak, amely során a magyar parlament az infotörvény módosításával eleget tett a jogharmonizációs követelményeknek, amely

jogharmonizációs követelményt az általános adatvédelmi rendelet, a 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet indította el. Úgy gondolom, hogy az első akadályt határidőre teljesítette a magyar parlament, és most egy sokkal nagyobb, átfogóbb jellegű feladat áll előttünk, hogy az egyes ágazati törvényekben szükséges módosításokat is megtegyük és fogadjuk el azért, hogy a jogharmonizáció az adatvédelem területén teljessé és követhetővé váljon.

Úgy gondolom, hogy az általános adatvédelmi rendelet jelentősen átírta, új alapokra helyezte, illetve egységesítette az európai adatvédelmi jogszabályi kereteket, és miután rendeleti formában történt annak elfogadása, az abban foglalt rendelkezések közvetlen hatállyal bírnak a tagállamok jogszabályaira is, és ezért szükséges az ott szabályozott kereteknek megfelelően módosítani az ágazati szabályozást is.

Ennek az iránya tulajdonképpen három csoportra osztható, három irányt lehet meghatározni. Egyrészt nem lehetnek ellentétesek a közvetlen hatályú általános adatvédelmi rendelettel azok a szabályok, amelyek jelenleg hatályosak, amelyek definíciókat tartalmaznak, mert ezeknek azonosnak kell lenni az általános adatvédelmi rendeletben foglaltakkal, illetve fölösleges a létük a hatályos magyar jogszabályokban is.

Továbbá rögzíteni kellett azt is, hogy nem lehet más szabályokat tartalmazniuk a hatályos magyar jogszabályoknak az adatvédelmi rendelet 6. cikkében meghatározott jogalapokon alapuló adatkezelések tekintetében, és törölni kellett azokat a hivatkozásokat is, amelyek a korábbi adatvédelmi rezsimre tekintettel az infotörvényre, esetlegesen már nem hatályos jogszabályi intézményekre utalnak. Ez pontosan 86 darab törvény módosítását jelenti, és ezt igen kemény és elismerésre méltó munkával végezte el az igazságügyi tárca. Ezúton fejezem ki nagyrabecsülésemet az elvégzett munkáért, és remélhetőleg a szorgalmas és odafigyelő munka úgy sikerült, hogy nincsenek benne koherenciazavarok.

Összességében azt lehet látni, hogy ami újítást jelentett az elmondottakon kívül a benyújtott jogszabályi javaslatban, az elsősorban az egészségügyi szabályozásra, valamint a munka törvénykönyvére vonatkozik, de azért ne felejtjük el azt, hogy jelentős, életünk minden részét érintő jogszabály-módosítási csomag van előttünk. Ha belegondolok, hogy a csődeljárástól, a felszámolási eljárástól kezdve a villamos energiáról, a földgázról szóló és egyéb, víziközműszolgáltatási törvényt, a nemzetiségek jogáról szóló törvényt is módosítja, sőt magát az Országgyűlésről szóló törvényt is módosítja adatvédelmi szempontból, ez is mutatja, hogy milyen jelentős számú és egymással sokszor összefüggő, azonos vagy közel azonos szabályozást tartalmazó jogszabályok átvizsgálására volt szükség.

Kitérnék egy félmondattal a munka törvénykönyvének a szabályozására. Jelen pillanatban is a jelenleg hatályos munkatörvénykönyv egyik fejezete szabályozza a munkaviszony keretén belül a személyiségi jogok védelmét.

Ennek a fejezetnek lesz része a munkáltatótól kapott számítógépek használatának rendje is. Ez sok jogalkalmazási kérdést vetett fel a közelmúltban, több jogvitát és a sajtó számára is érdekességeket tartalmazó ügyeket állított elő. A törvényjavaslat most már általános jelleggel azt irányozza elő, hogy a munkavállaló a munkáltatótól a munkavégzéshez kapott számítástechnikai eszközt eltérő megállapodás hiányában kizárólag munkaviszony létesítése érdekében használhatja. Ennek az ellenőrzésére jogosult lesz a munkáltató; természetesen csak azokat az adatokat tudja ellenőrizni jogszerűen, amelyek a munkavégzéssel összefüggésben keletkeztek. Ez is egy olyan szabályozási rész, amelyet innovációnak mondhatunk a jogalkotásban, és erre az általános adatvédelmi rendelet lehetőséget adott.

Összességében a Kereszténydemokrata Néppárt nevében csatlakozni tudok az előttem szólókhhoz, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a javaslat elfogadását, és arra kéri az Országgyűlés többi pártját, hogy szintén támogassa e fontos szabályozásnak az elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sajnálatos módon nem tudok osztozni kormánypárti képviselőtársaim és a Jobbik szívérványkoalíciója által képezett lelkesedéssel, mert azt kell mondanom, hogy ezzel a jogszabállyal több probléma is van. Az valóban igaz, és ezért mindenképpen elismerés illeti az Igazságügyi Minisztérium kollégáit, hogy hatalmas jogalkotási feladatot végeztek el annak érdekében, hogy megfeleljenek az ágazati törvényekben rögzített adatkezelési szabályok az új uniós szabályozásnak. Sajnálatos módon azonban egyrészt elkéstek vele; ugye, ezt már megvitattuk az adatvédelemmel kapcsolatos korábbi törvényeknél is, hogy jól láthatóan az Igazságügyi Minisztériumot meglepetésként érte az, hogy most már immár lassan három éve elfogadták ezt a jogszabályt. Késve kerültek be és külön-külön az előző két körben is az adatvédelemmel kapcsolatos szabályok. Úgy lett volna ez igazán szakszerű, ha idejében, még az előző parlamenti ciklusban a teljes csomag a parlament elé került volna, és ilyen módon mód lett volna egységében megvitatni és látni ezeket a szabályozásokat.

Ennél nagyobb baj azonban, hogy éppen ellentétesen az egész uniós adatvédelmi szabályozás céljával, ez a javaslat nem szűkíti, hanem tágítja számos területen az adatkezelést, és olyan területeken enged meg adatkezelést, ahol egyébként erre nincsen szükség, ahol ez nem a közérdeket, hanem különböző kormányzati vagy magánérdeket szolgál.

Hadd mondjak négy példát erre. Először is megengedi azt, hogy az oktatási adatokhoz, az oktatási nyilvántartásban rögzített adatokhoz, amelyhez már

így is rendkívül széles körben férhetnek hozzá különböző állami szervezetek, ezt a jogosultságot most már a munkaügyi ellátórendszerre is kiterjeszti. Az a fajta félelmünk, amit ott akkor megfogalmaztunk az oktatási nyilvántartásoknál, hogy egy olyan nyilvántartást kívánnak létrehozni, amely személyiségi jogokat sértő módon nagyon széles betekintést enged állami szervezeteknek az állampolgárok oktatási adataiba, ez most már teljesen nyilvánvalóan látszik.

(13.30)

Nem csodálom egyébként, hogy nincs a törvényjavaslat mellett adatvédelmi biztosi vélemény. Azt gondolom, hogy egy sor probléma fog majd ebből keletkezni. Egyáltalán nem megnyugtató ez a fajta szabályozás. Azt kell mondanom, hogy álláspontunk szerint nem felel meg a GDPR-nak a szabályozás egésze, és biztosak vagyunk abban, hogy ennek következtében ez az ügy előbb-utóbb konkrét sérelemmel és bíróságokon fog végződni, nem is csak feltétlenül Magyarországon.

A második ilyen problémás terület a magánbiztonsági cégekkel, személy- és vagyónvédelemmel kapcsolatos szabályok. Itt lényegében megszünteti a jelenlegi törvényi szabályozásban szereplő kép- és hangrögzítéssel kapcsolatos garanciákat ez a rendelkezés. Tudjuk, hogy önöknek kedvenceik ezek a magánbiztonsági cégek, használják ezeket a törvényjavaslatban. Államtitkár úr hitetlenkedve néz. Felhívom a figyelmét, hogy hasonlítsa össze az új és a hatályos 30. §-át a törvénynek. Teljesen világosan látszik, hogy hányfajta garancia kerül ki a hatályos szabályozásból.

Szintén ilyen típusú pont a 100. §-ban a munka törvénykönyvét módosító javaslat. Széles körben ad jogot a munkaadóknak arra, hogy ellenőrizzék és rögzítsék a munkavállalók különböző személyes adatait, és ugyanúgy, mint ahogy a rabszolgatörvénynél tesszik, ahol egy formális hozzájárulást tesznek kötelezővé, ugyanezt tesszik a munka törvénykönyvénel is - megnézheti majd magát az a munkavállaló, aki nem egyezik bele személyes adatainak a rögzítésébe. Teljesen nyilvánvaló módon itt nem egy szimmetrikus szituáció van a munkaadó és a munkavállaló között. Amikor önök lehetővé teszik azt, hogy a munkaadók széles körben ellenőrizzék a munkavállalókat, akkor ugyanúgy rabszolgává és kiszolgáltatottá tesszik őket, mint a túlórára vonatkozó szabályokkal. Ez az önök üzenete a dolgozóknak és a munkavállalóknak. Önök azt üzenik nekik, hogy önök a tulajdonosok oldalán állnak, a munkaadók oldalán állnak, és hogy a munkavállalónak, a dolgozónak, ha tetszik, a munkásnak ebben az országban nem lehetnek jogaik, amíg önök vannak kormányon.

Végül kapnak az országgyűlési képviselők is ajándékot, köszönjük szépen. Az Országgyűlési Őrség is felhatalmazást kap arra, hogy mint az országgyűlési képviselők megfélemlítésére szánt szervezet hangot és képet rögzítsen. De ezen ne aggódjanak, én szívesen hozzájárulok, hogy minden cselekedetemet rögzítsék, én nem félek önöktől. De szégyenletes, hogy

önök megpróbálják megfélemlíteni az országgyűlési képviselőket, és az is szégyenletes, hogy önök ebben partnerek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség, amennyiben van jelentkező. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. További normál időkeretben felszólalásra? *(Nincs jelzés.)* Szintén nem jelentkezett senki.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel senki nem jelentkezett további felszólalásra, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki mint előterjesztő válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is szeretném megköszönni felszólaló képviselőtársaim támogatását, és azt, hogy elismerték azt a munkát, amit a szakemberek végeztek akár a mi minisztériumunkban, akár az ágazati minisztériumokban ennek a törvényjavaslatnak az összeállításánál. Ugyanakkor külön itt megköszönném a NAIH-nak a tevékenységét is. Bár Arató képviselőtársam kifogásolta, hogy nem véleményezték, részt vettek ennek a jogszabálynak a megalkotásában. *(Arató Gergely: Részt vettek. Mit jelent?)* Tehát természetesen az ő észrevételeik is beépítésre kerültek. *(Arató Gergely: Nem látjuk az észrevételeket!)* Az a fajta... Szerintem az észrevételek beépítésre kerültek az egyeztetések során a jogszabálytervezetbe, nyilvánvalóan ezeket utána nem kifogásolták meg, mert saját javaslatuk is visszaköszönnek benne. Remélem, hogy ez a jövőben is tartható lesz.

Ami a különböző felvetéseket illeti Arató képviselő úr részéről, éppenséggel, hogy milyen garanciális elemek tűntek el, talán nem figyelt, az expozéban is felhívtam rá a figyelmet, hogy a rendeletben szabályozott garanciális elemek kikerültek természetesen a jogszabályból, mivel azok elsődlegesen alkalmazandó joganyagot jelentenek ezen a területen.

Ami a munkavállalókkal kapcsolatos felvetéseket illeti, ez eddig is így volt; akár gondoljunk egy pénztárosi munkakörre, ahol nyilvánvaló, hogy azért egy munkáltatónak ismernie kell az előéletét annak, aki egy ilyen feladatot vállal, hogy nem volt-e vele probléma hasonló munkakörben. De gondoljunk arra, hogy a parlament nemrégiben foglalkozott például a rábízott, kiszolgáltatott emberekkel, gyerekekkel vagy gondozottakkal foglalkozó személyek, munkavállalók visszaéléseinek a kizárásával, hogy pontosan, aki ilyen elkövetett, ilyen területen ne legyen foglalkoztatható, akkor látszik az a fajta... Igenis, ami megint csak szerepelt a bevezetőben, vannak esetek, amikor korlátozhatók ezek a jogok, pontosan annak érdekében, hogy ne következzenek be jogsértések gyakorlatilag a bűnelkövetések ismétlődése miatt. Az is látható, hogy az adatkezelés, a tárolás garanciái minden szabályzatban megjelennek. Az is látható, hogy az érintettek követhetik ezeknek az adatoknak az útját, és tudják,

hogy kifogást emelhetnek bármikor, ha úgy érzik, hogy túllépnék ezeket a kereteket.

Talán szerencsésebb lenne, ha a DK részéről is egy jogász is áttanulmányozná a kifogások előtt, és talán lehetne egyfajta szakmai konszenzust kialakítani az ilyen szakmai előterjesztések tekintetében. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból. - Arató Gergely közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! A módosító... Képviselő úr, ha nem zavarja... Köszönöm szépen megértését. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vagyonkezelő alapítványokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4513. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő, a vagyonkezelő alapítványokról szóló új törvényjavaslat egyik fő célja Magyarország gazdasági, jogi és intellektuális versenyképességének a növelése.

A mai napon a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvényjavaslat irányait és indokait kívánom önöknek bemutatni.

A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény az alapítványokra vonatkozó szabályozást megújította, és biztosította az úgynevezett családi alapítványok létrehozatalát is. Ezáltal egy szűk körben lehetővé vált, hogy az alapító és a csatlakozó, illetve ezek hozzátartozója is az alapítvány kedvezményezettje lehessen. A Ptk. azonban megőrizte azt a főszabályt, amely szerint alapítvány gazdasági tevékenység folytatására nem alapítható.

Felmerült azonban az igény arra vonatkozóan, hogy akár természetes személyek, akár jogi személyek olyan alapítványt hozhassanak létre, amely professzionális vagyonkezelést is végezhet. A külföldi szabályozási minták ugyanis azt mutatják, hogy az alapítvány jogi személyként hosszabb távra, akár generációkon átívelően is alkalmassá tehető a magánvagyonok kezelésére.

A szabályozás előkészítése során az előterjesztő arra a következtetésre jutott, hogy a részletszabályok számosságára és specialitására tekintettel nem érdemes a Ptk. alapítványokra vonatkozó szabályozási rendszerét megbontani és annak keretei közé beépíteni a vagyonkezelő alapítványokra vonatkozó eltérő rendelkezéseket. Ezért e tárgykörnek külön törvényi szabályozása mellett döntött. Annál is indokoltabb volt ez, mert a tervezett szabályozás a vagyonkezelő alapítványoknak is többféle altípusát különbözteti

meg, amely így feleslegesen terhelte volna meg polgári jogi kódexünk rendszerét. A külön törvényi szabályozás azonban mit sem változtat azon a tényen, hogy a vagyonkezelő alapítványok is alapítványok, így e külön törvény eltérő szabályainak hiányában rájuk is a Ptk. alapítványi rendelkezései irányadók, és mint alapítványokra nyilvánvalóan azok az ágazati szabályok is alkalmazandók, amelyek az alapítványokat érintik.

Tisztelt Ház! A vagyonkezelő alapítványokról szóló külön törvény megalkotása - a kormány elmúlt ciklusban tanúsított versenyképességi törekvéseinek megfelelően - a külföldi befektetések magyarországi ösztönzésének, illetve a külföldi tőkebevonást célzó jogi intézkedések sorába tartozik. A vagyonkezelő alapítvány ugyanis alkalmas eszköz lehet külföldi tőke Magyarországra való vonzásában, ezen keresztül pedig hozzájárulhat az ország versenyképességének a növeléséhez.

Hazai viszonylatban is nyilvánvalóvá vált a nagyobb tőkeerejű vagyonkezelő alapítványok alapításának igénye. Az ilyen alapítványi működés szervezeti kereteinek biztosítása és nem utolsósorban az alapítványi vagyonkezelésnek az alapítványi szabályozásban való hangsúlyosabb megjelenítése olyan fontos elemek, amelyekre tekintettel a jogalkotónak immár lépnie kellett. Az eddig elhangzottakra tekintettel ezt a lépést nemcsak a hazai igények, de a külföldi példák is indokolták. A vagyonkezelő alapítványokról szóló törvényjavaslat ennek a jogalkotó által is felismert igénynek a teljesítésére irányul.

(13.40)

A törvényjavaslat egy olyan sajátos alapítványi forma létesítését teszi lehetővé, amely az alapító által rendelt vagyonnal és az ebből származó jövedelemmel - az alapító okiratban megjelölt célok és feladatok megvalósítása érdekében - vagyonkezelést folytat. Ez az új típusú, vagyonkezelést végző alapítvány egyaránt alkalmas közérdekű célok megvalósítására, valamint családi vagyonok több generáción át történő megőrzésére.

A törvényjavaslat tehát a vagyonkezelő alapítványoknak is többféle fajtáját különbözteti meg. Az elmondottak szerint a vagyonkezelő alapítvány lehet közérdeket szolgáló, de olyan is, amelynek célja, hogy a vagyont alapítványi formában magánérdekek mentén kezelje. A törvényjavaslat konkrétan meghatározza azokat a közérdekű célokat, amelyek a vagyonkezelő alapítvány közérdekű minősítésének alapjául szolgálhatnak. E célok között szerepel a nevelési-oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális vagy sporttevékenységek finanszírozása, illetve támogatása vagy ilyen tevékenységeket ellátó intézmények fenntartása és működtetése. Alkalmazására a felsőoktatás is kiváló lehetőségeket kínál.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Fontos rámutatnom arra is, hogy a vagyonkezelő alapítvány tőkeerős intézmény, megalapításához ezért - függetlenül

attól, hogy közérdekűnek minősül-e vagy sem - az alapítvány javára rendelő vagy legkisebb mértékének megállapítása vált szükségessé, amit a szabályozás tőkeminimumnak nevez.

A nemzetközi tapasztalatok alapján ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy vagyonkezelő alapítvány létrehozatala csak egy meghatározott tőkenagyság felett rentábilis. Ennek megfelelően a törvényjavaslat az alapítványi vagyonrendelés mértékét legalább 600 millió forintban határozza meg. A tőkeminimum nagysága egyrészt megfelel az alapító érdekeinek is, hiszen garantálja, hogy az alapítványi célra rendelt vagyont nem emészthetik fel a működési és az adminisztratív költségek, másrészt védi az alapítvány hitelezőit is, mert garanciát nyújt számukra arra vonatkozóan, hogy követelésük fedezetére megfelelő vagyon áll rendelkezésre. A törvényjavaslat a vagyonkezelő alapítvány számára előírja a befektetési szabályzat elkészítését, amelyben az alapítványi vagyon kezelésének és felhasználásának alapvető szabályait kell rögzíteni.

A törvényjavaslat tág teret hagy az alapítói döntés számára, többféle opciót biztosít. Lehetővé teszi például, hogy az alapító az alapítói jogainak gyakorlását az alapítvány ügyvezető szervére, vagyis a kuratóriumra bízva, ennek megfelelően az ezzel kapcsolatos jogainak gyakorlására magát a kuratóriumot jelölje ki, vagy utóbbi e jogait és kötelezettségeit magára az alapítványra ruházza át, így e jogokat ugyancsak a kuratórium gyakorolhatja. Ilyen rendelkezés esetén az alapító lényegében lemond arról, hogy a vagyonkezelő alapítvány működését alapítói döntéseivel bármi módon befolyásolja, nagyobb teret engedve ezáltal az alapítványi önállóságnak. Nincs azonban akadálya annak, hogy az alapító az alapítói jogait a maga számára fenntartsa, és azokat teljeskörűen maga gyakorolja.

Felhívom a figyelmet arra is, hogy a törvényjavaslat a vagyonkezelő alapítvány tevékenységére és jelentős tőkeerejére tekintettel speciális rendelkezést tartalmaz a vagyonkezelő alapítvány szervezetére nézve. Így például az alapítvány ügyvezető szervének, a kuratórium tagjainak kötelező létszámát legalább öt természetes személyben állapítja meg. A törvényjavaslat továbbá kötelezővé teszi felügyelőbizottság létesítését, illetve állandó könyvvizsgáló kijelölését is. Ez utóbbi többek között értékeli az alapítvány javára nem pénzben rendelkezésre bocsátott vagyont.

Arra az esetre, ha az alapító rendelkezése folytán az alapítói jogokat a kuratórium gyakorolja, a törvényjavaslat gondoskodik arról, hogy az alapítvány alapító okiratában foglalt céljainak és a törvényjavaslat rendelkezéseinek megfelelő működését az alapítvány szervezetén kívül álló külső szerv, illetve személy, nevezetesen az alapító által erre kijelölt alapítványi vagyonellenőr figyelemmel kíséresse.

Az alapítványi vagyonellenőr a vagyonkezelő alapítvány vagyongazdálkodásának külső ellenőre, amely az alapítói jogokat gyakorló alapítványi szervek - kuratórium, illetve felügyelőbizottság - működését ellenőrizheti, e körben jogosult e személyi kört

felszólítani jogaik jogszerű gyakorlására és kötelezettségeik teljesítésére. Az alapítványi vagyonellenőr által az ellenőrzési tevékenysége során gyakorolható jogok közül kiemelendőnek tartom azt, hogy a vagyonellenőrt végső soron megilleti a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének joga is. Az alapítványi vagyonellenőr az alapító okiratban meghatározott esetekben az alapító okirat erre irányuló felhatalmazása alapján jogosult arra is, hogy a kuratórium, illetve a felügyelőbizottság törvénytört, alapító okiratot vagy a befektetési szabályzatot sértő döntéseit megtámadja a bíróság előtt.

Felhívom a figyelmet a törvényjavaslat azon garanciális szabályára is, amely az alapítványi vagyon megőrzését célozza. A vagyon megóvása érdekében az alapító az alapító okiratban meghatározhatja azt a mértéket, amely alá az alapítványi vagyon nem csökkenhet. Ha az alapítványi vagyon mégis erre a szintre csökken, akkor az alapítvány általi kifizetéseket mindaddig arányosan csökkenteni kell, illetve akár meg is kell szüntetni, amíg az alapítvány vagyona ezt a minimális szintet meg nem haladja.

Végül meg kell említenem, hogy a törvényjavaslat a vagyonkezelő alapítvány megszűnése tekintetében a Ptk.-ban meghatározott megszűnési okokon kívül két további esetkört kíván szabályozni. Egyrészt a törvényjavaslat nem gátolná az alapító jogait gyakorló alapítót abban, hogy a nem közérdekű vagyonkezelő alapítvány megszüntetését kérje a bíróságtól. Másrészt a törvényjavaslat értelmében megszűnik azon vagyonkezelő alapítvány is, amelynek vagyona három teljes éven keresztül nem éri el a tőkeminimum összegét. Az ilyen helyzetbe került vagyonkezelő alapítvány ugyanis a célját, illetve a kedvezményezettek juttatásban részesítését nem képes megvalósítani, mivel a vagyonmegőrzési kötelezettségének nem tud eleget tenni.

Az elmondottak alapján összegzőképpen megállapítható, hogy a vagyonkezelő alapítványokra vonatkozó szabályok Magyarország gazdasági, jogi és intellektuális versenyképességének a növelését célozzák, ösztönözve ezzel a külföldi befektetéseket is.

Kérem a tisztelt Házat, támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyiunk által ismert mondat, latin közmondás: finem vitae specta, azaz nézz az életed végére - gondolj arra, hogy egyszer már nem leszel. Tulajdonképpen az alapítványokról szóló jogszabálytervezetnek, ha hosszú távon visszavezetjük, ilyen filozófiai mélysége és filozófiai alapja is van.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja - ahogy ezt államtitkár úr kifejtette -, hogy az alapítványt mint a polgári törvénykönyvben szabályozott jogi személyt, a már meglévő, jelenleg hatályos jogi szabályozást is kiegészítve, vagyonkezelő jogintézményként ajánlja és szabályozza mind a befektetők, mind az ilyen alapítványt létrehozni szándékozók számára. A törvényjavaslat egy olyan speciális alapítványi forma létesítését teszi lehetővé, amely az alapító által rendelt vagyon és az ebből származó jövedelem felhasználásával az alapító okiratban megjelölt célok és feladatok megvalósítása érdekében vagyonkezelést folytat. A vagyonkezelő alapítvány a vagyonkezelésen kívül más gazdasági tevékenységet - a gazdasági társaságoktól eltérő módon - nem végezhet.

Az új polgári törvénykönyv szerinti alapítványi szabályozás ugyan teret engedett a magánalapítványok létrejöttének, de a polgári jog hagyományos rendszerébe az 1970-es évek végén visszatért alapítványi jogintézmény hagyományos keretein alapvetően nem változtatott. Az utóbbi évek során ugyanakkor fölmerült a nagyobb tőkeerőjű vagyonkezelő alapítványok alapításának igénye, az ilyen, a befektetőket is vonzó tevékenységet folytató alapítványi működés szervezeti kereteinek biztosítása és nem utolsósorban az alapítványi vagyonkezelésnek az alapítványi szabályozásban való hangsúlyosabb megjelenítése, amelyekre tekintettel a jogalkotónak immár cselekednie kellett. Ezt a lépést ráadásul nemcsak hazai igények, de külföldi példák is indokolják.

Fontos leszögezni, hogy a vagyonkezelő alapítvány is alapítvány. A törvényjavaslat az alapítványokra irányadó általános rendelkezéseken túlmutató, differenciáltabb szabályozással az alapítványnak egy sajátos fajtáját kívánja megteremteni. A törvényjavaslattal nem érintett kérdésekben a polgári törvénykönyvnek és más ágazati jogszabályoknak - ilyen például a civiltörvény is - az alapítványra vonatkozó rendelkezései megfelelően alkalmazandók és irányadóak.

(13.50)

A vagyonkezelő alapítvány a polgári törvénykönyvben szabályozott alapítvány altípusát képezi, amelynek esetében nem annyira az alapítási cél, mint inkább az alapítvány tevékenysége a meghatározó, a megkülönböztetésre leginkább alkalmas elem. Fogalmi szempontból ezért e körben elsősorban annak van jelentősége, hogy a vagyonkezelő alapítvány az alapító okiratban meghatározott célok megvalósítása, illetve az abban meghatározott kedvezményezett, illetve kedvezményezettek juttatásban részesítése érdekében kifejezetten vagyonkezelési tevékenység folytatására jön létre, és e tevékenysége hozamából biztosítja céljainak a megvalósulását.

A törvényjavaslat a vagyonkezelő alapítványoknak is többféle fajtáját különbözteti meg. A törvényjavaslat nemcsak a tőkeerős családi alapítványok, de az intézményeket fenntartó és működtető alapítványok

létrejöttének elősegítését is célozza. A törvényjavaslat lehetőséget nyújt arra is - amit államtitkár úr szintén kifejtett -, hogy a vagyonkezelő alapítványt közérdekű célra alapítsák. E körben a törvényjavaslat konkrétan nevesíti a közérdekű célokat, így a nevelési-oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális vagy sporttevékenységek finanszírozása, illetve támogatása, vagy ilyen tevékenységet ellátó intézmények fenntartása és működtetése.

A vagyonkezelő alapítványok céljaiknak és működési elveiknek megfelelően tőkeerős intézmények, megalapításukhoz ezért függetlenül attól, hogy közérdekűek-e vagy sem, a hazai alapítványi szabályozásban eddig nem ismert más mérvadó külföldi, elsősorban európai államokban azonban létező, az alapítvány javára rendelő tőkeminimum megállapítása vált szükségessé. Ennek megfelelően a törvényjavaslat az alapítványi vagyonrendelés mértékét legalább 600 millió forintban határozta meg; ezt a jogszabály tőkeminimum fogalomként is meghatározta.

Az előttünk fekvő szabályozás tág teret hagy az alapítói döntés számára, többféle lehetőséget biztosít. Lehetővé teszi például, hogy az alapítói az alapítói jogainak gyakorlását az alapítvány ügyvezető szervére, a kuratóriumra bízva, ezzel kapcsolatos jogainak gyakorlására magát a kuratóriumot jelölje ki, vagy utóbbi e jogait és kötelezettségeit az alapítványra ruhazza át. Lemondhat tehát az alapító arról, hogy a vagyonkezelő alapítvány működését alapítói döntéseivel bármilyen módon befolyásolja, nagyobb teret engedve ezáltal az alapítványi önállóságnak. Nincs azonban akadálya annak sem, hogy az alapító az alapítói jogait a maga számára fenntartsa, és azokat teljeskörűen saját maga gyakorolja.

A vagyonkezelői alapítvány szervezeti felépítése kapcsán alapvetően a polgári törvénykönyv szabályai kerülhetnek alkalmazásra. Ugyanakkor a törvényjavaslat a vagyonkezelő alapítvány tevékenységére és jelentős tőkeerejére tekintettel több speciális rendelkezést is tartalmaz. Így például a kuratórium tagjainak kötelező létszámát legalább öt természetes személyben állapítja meg, amely kizárja, hogy vagyonkezelő alapítvány esetében ennél alacsonyabb létszámú vagy jogi személy tagot is magába foglaló kuratórium legyen létrehozható. A törvényjavaslat továbbá kötelezővé teszi felügyelőbizottság létesítését, illetve állandó könyvvizsgáló kijelölését.

Arra az esetre, ha az alapítói jogokat a kuratórium gyakorolja, a törvényjavaslat gondoskodik arról, hogy az alapítvány alapító okiratában foglalt céljainak és a törvényjavaslat rendelkezéseinek megfelelő működésére az alapítvány szervezetén kívüli külső szerv, illetve személy, nevezetesen az alapítványi vagyonellenőr által ellenőrzött legyen. A törvényjavaslat értelmében tehát az alapítványi vagyonellenőr a vagyonkezelő alapítvány vagyongazdálkodásának külső ellenőre. Az alapítványi vagyonellenőr által az ellenőrzési tevékenysége során gyakorolható jogok közül kiemelendő a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének a joga.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A vagyongazdálkodó alapítvány esetén az alapító komoly vagyont rendel meghatározott célokhoz és szervezeti működéshez. A törvényjavaslat abból a feltételezésből indult ki, hogy az alapító elhatározását e kérdésekben az alapító jogait gyakorló kuratórium utóbb csak akkor változtathassa meg, ha arra az alapító őt feljogosította. Abban az esetben tehát, ha az alapító okirat módosítására a kuratórium nem kapott felhatalmazást, úgy a módosításra a kuratóriumnak csak abban a szűk körben van lehetősége, amelyet az alapítás óta megváltozott körülmények, ideértve például a jogszabályi környezetet is, indokoltá tesznek, amely nélkül tehát az alapítványi célok, illetve az ennek érdekében folytatott alapítványi vagyongazdálkodás megvalósítása sérelmet szenvedne.

Az alapító okiratban ugyanakkor meghatározhatók olyan kérdések, amelyek tekintetében az alapító okirat a kuratórium által nem módosítható. Ilyen esetben e kérdésekben az alapító okirat a kuratórium által sem módosítható, és a kuratórium részéről kizárólag abban az esetben kerülhet sor a módosításra, ha ez jogszabályi változások miatt válik szükségessé.

Ha az alapító okirat módosítása a vagyongazdálkodó alapítvány céljait érinti, az ilyen módosítás lehetőségét a törvényjavaslat korlátozástól mentesen csak az alapító számára, és csak akkor engedi meg, ha a vagyongazdálkodó alapítvány nem közérdekű, vagy ha akár közérdekű, akár nem, nem a kuratórium gyakorolja az alapító jogait. Abban az esetben tehát, ha a vagyongazdálkodó alapítvány közérdekű vagy a közérdektől függetlenül az alapító jogait a kuratórium gyakorolja, nincs kellő indoka annak, hogy a vagyongazdálkodó alapítvány alapító okiratában megfogalmazott célok akár az alapító, akár pedig a jogait gyakorló kuratórium részéről a polgári törvénykönyvben előírt korlátozástól mentesen utóbb, később módosíthatók legyenek.

A törvényjavaslat a vagyongazdálkodó alapítvány megszűnése tekintetében a polgári törvénykönyvben meghatározott megszűnési okokon - a polgári törvénykönyv Harmadik könyve 403. § (1) bekezdésében szabályozottan - kívül két esetkört szabályoz. Egyrészt a törvényjavaslat nem kívánja az alapító jogait gyakorló alapítót meggátolni abban, hogy a nem közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány megszüntetését kéri a bíróságtól, ennyiben és ebben a körben tehát eltér a polgári törvénykönyv rendelkezésétől, amely ilyen megszüntetési, illetve megszűnési okot nem ismer. Másrészt a törvényjavaslat rendelkezése értelmében a vagyongazdálkodó alapítvány - mint arról már volt szó - megszűnik abban az esetben is, ha annak vagyona három teljes éven keresztül nem éri el a tőke-minimum összegét. Az ilyen helyzetbe került vagyongazdálkodó alapítvány ugyanis a célját, illetve a kedvezményezettek juttatásban részesítését nem képes megvalósítani, mivel a vagyongazdálkodó kötelezettségének nem tud eleget tenni, még ennek a legalacsonyabb szintje figyelembevételével sem.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a nemzetközi példákat és gyakorlatot figyelembe véve valóban hiánypótló, továbbá

megfelelő szabályozási környezetet biztosít arra, hogy alapítványi keretek között, hatékony biztosítékok mellett megnyíljon az út a professzionális és hivatásos vagyongazdálkodás előtt.

Tisztelt Képviselőtársak! Mindezekre tekintettel kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Először megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Félrevezető a Házban körülnézve a jelenlétet vizsgálni, hiszen nem egy késő esti órán vagyunk, amikor nagyon fajsúlyos javaslatokat szokott a kormány beszórni, arra apellálva, hogy esetleg az ellenzéki lendület és vehemencia alábbhagy. Most így 2 óra tájában ugyanakkor a létszám nem sokkal erősebb a kormánypartai képviselők oldalán egy nagyon fajsúlyos, nagyon kiemelt témánál.

*(A jegyzői székben Szilágyi Györgyöt
Tordai Bence váltja fel.)*

Szeretném megköszönni az előterjesztő felvezetését. Engem sok mindenben eligazított ez. Nem kizárólag a cinizmus mondatja ezt velem, hiszen úgy látom, hogy bár egy szó sem esett a javaslat szerintem valódi céljáról - én két nagy célt látok emögött -, de azért igenis eligazított engem a tekintetben, hogy legalább próbálják magyarázni azt a dolgot, amit szerintem nagyon nehéz. S ezen két lépcső, két cél tekintetében azt látom, hogy egyrészt egy vagyongazdálkodási célzat összpontosulhat a vagyongazdálkodó alapítványok létrehozása mentén, pontosabban azon módosítás mentén, ami előttünk fekszik, hiszen nagyon helyesen jegyezte meg az előterjesztő, hogy a polgári törvénykönyv bizonyos családi alapítványok menedzselésére már azért ad néminemű lehetőséget, lehetőségeket. Ehhez is hozzá lehetett volna nyúlni más irányban, nem így tették. De úgy látom, ha az a vagyongazdálkodó, amelyet adott esetben furcsa körülmények között mentettek ki és több tíz milliárdos nagyságrendben az utóbbi évek során, végül kiköthet ilyen családnak nevezett, jellemzett alapítványoknál, aztán osztalékkivételre kerül, végül is deklarált módon elveszíti közpénz jellegét.

(14.00)

Tehát odajuthatunk el, hogy azon tranzakciók mentén, amelyeket adott esetben egy Csalás Elleni Hivatal vizsgál, amelyek megsértették a közbeszerzésről szóló rendeleteket, jogszabályokat, és amelyek így felhalmozódtak, mondjuk, egy-egy oligarcha kezében, egy alapítványon keresztül, osztalékként kivéve, és ha

úgy tetszik, tisztára mosva lényegében mentesülhet bármiféle közpénzjelleg vádjára, gyanúja alól. De ez talán most mellékszálként értelmezhető amellest, ami az MTA-t illető rendelkezéseket és azt a beszántási szándékot jellemzi, amivel kapcsolatban igaz van képviselőtársamnak, én is ugyanígy fogom a fejem, amikor először szembesülök ezekkel az egészen hagyományos ötletekkel.

Azt mondják képviselőtársaim a kormányoldalon, hogy cselekedni kellett. Valóban, látom, hogy gyorsan kellett cselekedniük, hiszen néhány nap alatt beszánttak egy olyan törvényjavaslatot, amelyről sugárzik, világít az előkészítetlenség, és tulajdonképpen most elvárják tőlük. Egyrészt elvárják azt az ellenzéki képviselőktől, hogy asszisztáljanak a rendeleti költségvetés megalkotásának újabb fejezeteihez, hiszen látjuk azt, hogy ha most akarnának pénzt elvenni az MTA-tól, a Tudományos Akadémiától, mit kellene csinálniuk: vagy költségvetési törvényt módosítani itt a Házban, ez nem jellemző önökre, inkább azt szokták csinálni, hogy megfelelően nagy tartalékrátát képeznek, a kiadásokat abból fedezik, és nem igazán állnak szóba a parlamenttel, nemhogy az ellenzékkel ilyenkor; vagy egyetemeken esetén talán elég lehet egy kormányrendelet is. Tehát most egy viszonylag szűk bázison, de azért a cselekvési terük látható, tetten érhető.

Viszont ha nem nyúlnak hozzá egy minisztériumi fejezethez, nem módosítják a költségvetést, és létrehozzák a vagyonkezelő alapítványokat, akkor mi történik? Elég egy döntés az illetékes részéről, még a Magyar Közlönyben sem kell kihirdetni, nem kell konfrontálódni ellenzékkel, nem kell eljátszani azt, hogy működik demokratikus és legitim parlament. Egész egyszerűen hoz a vagyonkezelő egy döntést, a vagyonkimentés megtörténik, és még a transzparenciával sem kell bajlódniuk, hiszen lényegében alig fog tudni erről valaki; nemcsak a Magyar Közlöny miatt gondolom ezt, hanem azért, mert ezt fű alatt meg tudják tenni. Ha erre tudnak nekem nemzetközi példákat hozni, akkor azt hiszem, itt egy legitim vitaalap alakulhat ki. De ha tudnak arra nemzetközi példát hozni, hogy megkérdnek egy Tudományos Akadémiát, hogy a teljes eszközrendszerét rakja be valahova, cserébe mérhető jogosultságokat lényegében ne nyerjen, a kiszolgáltatottsága, a függése a kormánytól elképesztővé váljon, és még az ott lévő kutatók is veszítsék el közalkalmazotti státuszukat, ez egészen elképesztő! Ha ilyen nemzetközi példát tudnak nekem mondani, mutatni, akár csak utalni rá, akkor azt mondom, hogy ez az indoklás legalább vitaalapot képezhet, addig vannak bennem kérdések, kérdőjelek.

Vannak bennem kérdőjelek egyébként az MTA működése kapcsán is. Tehát ha valakinek volt sok vitája az Akadémiával, akkor az én vagyok, hiszen ha mondjuk, a magyar eredettörténet kutatásának kérdését vizsgáljuk, akkor én nagy opponense leszek az Akadémia utóbbi évtizedekbeli tevékenységének, de nem erről szól ez a történet. Tehát ha valami nem működik jól, ha valami nem úgy működik, ahogy szeret-

nénk, akkor nem az a megfelelő módszer, hogy ezt beszántjuk, megszüntetjük, átalakítjuk, kiszervezzük, elvesszük a vagyonát, elvesszük a jogosultságait, kivéreztetjük az embereit. Ez ösbolsevik módszer, kérem szépen! *(Szilágyi György: Így van!)*

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. Móring József Attilát a jegyzői székben dr. Simicskó István váltja fel.)

Az a helyzet, hogy én ezzel nem tudok azonosulni, még akkor sem, ha az áldozat olyan, akivel én adott esetben bizonyos témakörökben nem értek egyet. Ha Bajkai képviselőtársamtól kívánná valaki elvonni a szabad véleménynyilvánításhoz való jogát, akkor én ön mellé állnék, és küzdenék azért, hogy elmondhassa azt a véleményét, amivel egyébként én nem értek egyet.

Ugyanez a helyzet itt, kérem szépen. Tehát amikor ennyire elképesztő jogosultságok elvonása történik, történelem ilyen módon, és ekkora cinikus indoklások tengerében fuldoklik ez az egész történet - és nem önre gondolok, képviselőtársam, hanem mondjuk, arra, hogy az MTA nem kapna jelentős részvénycsomagot, az alapítványi vagyon jó részét viszont neki kellene bevinni. Amikor erre az MTA képviselője rákérdezett, milyen választ kapott? Azt a választ kapta, hogy az alapítvány nyitott, ahhoz csatlakozhat egy kockázatitőke-befektető vagy bárki. Na de, kérem szépen, ha állítólag, és az önök indoklását elfogadnám, nem lehet ezt a vagyont kicsalni onnan, nem lehet nyereségre szert tenni, akkor mégis mi a jó égnek csatlakozna oda bármilyen kockázatitőke-befektető? Miért vinné oda valaki a befektetését vagy a pénzét? Egyetlenegy esetben viheti oda: ha ez a vagyon fialtatható, a nyeresége kiszervezhető, vagy ha valamilyen furmányos úton onnan a vagyon kimenthető. Más értelmelme nincs annak, hogy valaki ott befektetőként megjelenjen.

Összefoglalva tehát: ez a konstrukció nem teremt új forrást a kutatáshoz, semmi újat nem hoz gazdasági vagy piaci fronton, a vagyonkimentés gyanúját erősen felveti, és ha mindezt összeadjuk azokkal az európai hírekkel, amelyek szerint százezer milliárdos nagyságrendben érkezik uniós forrás kutatás-fejlesztésre, innovációra, kimondottan erre a területre, akkor talán érthetővé válik az is, hogy a kormány miért kívánja rátenni a kezét erre az egész szférára, miért kíván beszántani egy olyan szcénát, amihez adott esetben semmi köze nem lenne, nem lehetne, hiszen a kutatói szabadságba nem nyúlhatna bele. A közalkalmazotti státusz elvétele egyértelműen jelzés erre, hogy a kormány elindult ezen a tilos ösvényen. Még egyszer mondom: azokat is megpróbálom megvédeni öntől, akikkel nagyon sok kérdésben vitám van, akikkel nagyon sok mindenben nem értek egyet, de nem ez az ösbolsevik módszer a módja annak, hogy piaci folyamatokat, kulturális folyamatokat javítsanak, modernizáljanak.

A XXI. században megengedhetetlen az, amire készülnek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot! Folytatjuk munkánkat, méghozzá Varga-Damm Andrea képviselő asszony folytatja a Jobbik vezérszónoklatát. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedje meg, államtitkár úr, hogy már előre jelezzem, hogy szavaim nem önhöz fognak szólni. Különösen azért nem, mert meggyőződésem, hogy ez a törvényjavaslat nem az Igazságügyi Minisztériumban készült, és az is meggyőződésem, hogy az Igazságügyi Minisztérium egyetlen tisztviselőjének ehhez a törvényhez még ötletszinten sincs köze. Annak is örülök, hogy mindössze már csak négy képviselő maradt a Fidesz soraiból a padok közt, és ők is biztosan meggyőződnek arról szavaimból, hogy nekik sem szólnak szavaim.

Mégis el kell mondani azt, ami e mögött a törvényjavaslat mögött van. Mindannyian tudjuk, megéltük, akik itt vagyunk, azt hiszem, korunk alapján el is mondhatjuk, átéltük a rendszerváltás utáni rablóprivatizáció viszonyait, pontosan tisztában vagyunk azzal, hogy akkor, majd az azt követő években, egészen 2000-ig micsoda pazarló módon herdálták el azt az állami vagyont, amely az azelőtti időszak alatt jött létre. Pontosan tudjuk azt, hogy ebből az elherdált állami vagyomból milyen sok jókor jó helyen lévő embert béleltek ki igen komoly vagyonokkal, majd pedig, bármennyire is tudom, hogy fideszes és KDNP-s képviselőtársaimnak nem tetszik, az elmúlt kilenc év alatt ezermilliárd forintos vagyonkimentés történt, a közpénzből különböző csatornákon lecsapolt vagyonelemek és uniós támogatásokból elcsalt pénzek landoltak valahol valamilyen vagyon megtestesülésében.

Két évvel ezelőtt magam mondtam a közösgemnek, hogy el fog jönni az a pillanat, különösen miután a polgári törvénykönyvet elfogadták, hogy majd megjelenik a családi vagyonok elrejtésére szolgáló alapítványok létrehozatalának lehetősége. Elérkezett. Nem tudtam, miért húzódik a tavaszi ülészak kezdete, aztán amikor megláttam február 12-én ezt a törvényjavaslatot, akkor már tudtam, hogy azért, mert még a háttéralkuk zajlottak.

Mindenkinek, aki ebben a Házban képviselő, van annyi élettapasztalata, hogy pontosan tisztában van azzal, hogy ezt a törvényjavaslatot miért kellett benyújtani. Pontosan tisztában vagyunk azzal, hogy a lopott vagyon legalizálásáról van szó. Számtalanszor kérdeztek tőlem választópolgárok, kollégáim bizonyos kérdéseket. Olyan nagyságrendű vagyon halmozódott fel a kormányfő és körei körül, amely vagyont rendkívül nehéz kezelni, rendkívül nehéz eldugni és rendkívül nehéz megóvni a spekulánsoktól, ezt mindannyian tudjuk. Megkérdezték tőlem többször is, hogy mi lesz akkor, amikor valamelyik stróman meghal, hiszen az öröklés szabályai bizony akár olyan

helyzetet is teremthetnek, hogy a valódi vagyontulajdonos elveszti a vagyont.

Aztán megkérdezték tőlem, hogy a külföldön elrejtett vagyont nem látja-e ott senki. Válaszoltam: dehogynem látják, az ottani hatóságok pontosan látják, ezért vagyunk teljes mértékben kiszolgáltatva mindazon országoknak, ahol ezek a vagyonok landoltak, ahol ezeket a vagyonokat kezelik; na, ez a nemzetbiztonsági kockázat.

Aztán megkérdezték már páran tőlem, hogy mi lesz akkor, ha egyszer bukás lesz. Általában akkor, miután láttuk a különböző észak-afrikai országok diktátorainak bukását, hirtelen mindegyiknek a külföldi vagyona zárolásra került; ezt is valaki el akarja kerülni. A legjobb eszköz az az intézmény, amely ebből a jogszabályból látszik.

Merthogy milyen előnyök vannak ezzel?

(14.10)

Ahogy a katolikus egyházban a cölibátust azért vezették be, hogy az egyházi vagyon szétaprózódását megakadályozzák, úgy ez a jogszabály is arra való, hogy a lopott és felhalmozott vagyon szétaprózódását megakadályozzák. De az is benne van ebben, hogy végre esetleg meg akarnak szabadulni jó pár strómantól, mert esetleg már kellemetlenek, mert hiszen a rengeteg vagyon más néven van. Meg valóban, azt is eredményezheti, hogy ha ebbe az alapítványba betérel külföldön lévő vagyont, akkor azt már nem tudják elvenni, mert egy magyar alapítványé, nem azoké az embereké, akik a közt fosztogatták. Tudom, hogy nagyon keményen hangzanak a szavaim, de remélem, hogy én még életemben megérem azt, amikor megismerjük ezeket a vagyonelemeket. De tulajdonképpen bizonyos fokig nyugodt is vagyok, mert látni fogjuk majd, hogy amikor ezekben az alapítványokban megjelennek a vagyonelemek, legalább látni fogjuk, hogy hová került a lopott vagyon, miben testesül meg, milyen vagyont és hol halmoztak fel. Ez egy kétélű fegyver.

Az is igaz, hogy a családok feketebárányai nem járnak jól, mert ezekből az alapítványokból apanázsokat szoktak kapni, és az alapítványok alapítói, ha meghalnak, akkor nem történik öröklés, csak kiderül, hogy ki esett ki a pikszisből, és ki jön be a következő vagyonkezelő pikszisébe. Hosszú távon, meg kell hogy mondjam, ennek a körnek egyetlen családtagja helyében nem lennének nyugodt, mert bár óriási vagyonokról van szó és még az ükunokák is jól fognak élni, de mégis azt gondolom, hogy alapvetően ez egy pillanatnyi érdek lehet, ami ma van, de hosszú távon lehet, hogy nem is járnak annyira jól.

Jogászként természetesen az lenne tőlem elvárható, hogy ennek a javaslatnak a jogi elemzését végezzem el, de teljesen mindegy, hogy jogi értelemben ebben a jogszabályjavaslatban mi szerepel, érdektelen. Egyébiránt, ha összehasonlítjuk ezt a létrehozandó családi vagyonkezelő alapítvány létrehozataláról szóló indítványt, megnézhetjük azt, hogy a nemzetközi térben ezek miként vannak szabályozva.

Elképesztő az a rugalmasság, amit a jogszabály indoklásában is látunk, az a szabad kéz, amit a vagyongazdálkodóknak engednek, ahhoz képest, ami például Németországban vagy az Egyesült Államokban szabályozott. Tulajdonképpen, ha belegondolok, mindössze annyit kellett volna tenni, hogy az első és a második szakaszt leírják, és a harmadik szakasz arról szól, hogy mindenki, aki ebben részt vesz, teljesen mindegy, mit csinál, mert egyébként körülbelül erről szól a törvényjavaslat; de persze valószínűleg annak, aki ezt kitalálta, annak kellett ez a rugalmasság.

Amikor a polgári törvénykönyv hatályba lépett, megismertük a tartalmát, és ezt a bizonyos trustot, a bizalmi vagyongazdálkodást bevezették, akkor az első gondolatom az volt, hogy most meglátjuk, hogy jó lesz-e ez valakiknek, mert hiszen egyébként annak is lett volna értelme, csak arra is rá kellett jönnünk, hogy a magyar ember bizalmatlan. Ki lenne az, aki ekkora vagyont odaad egy teljesen kívülálló embernek kezelésre? Hát, nem sok. Ezért volt szükség ennek a szabálynak az előterjesztésére és ennek az intézménynek a megteremtésére.

Most ezen felszólalásomat befejezem, hiszen nem sok időm van már hátra, viszont fogok még a normál időkeretben gombot nyomni, és folytatni fogom e gondolataimat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő, a vagyongazdálkodó alapítványokról szóló T/4513. számú törvényjavaslat egy hiánypótlást hajt végre, egy hiánypótló javaslat, ugyanis az 1990-es rendszerváltás óta egy olyan intézményrendszerre tesz először javaslatot, amely biztosítja azt, hogy a felhalmozott vagyon továbbélését, valamint mindenféle kezelését - itt a magánjellegű, magáncélú vagyongazdálkodó alapítványokról beszélek -, ezenkívül a közérdeklő alapítványoknál egy rugalmasabb vagyongazdálkodási rendszert hozzon létre.

Miért van erre alapvetően szükség? Azt lehet érzékelni, hogy 1990 óta, ha nézzük, most 2019-et írunk, tehát 29 év elteltével generációváltás van a magyar gazdaságban. Ez a generációváltás nem mindig megy zökkenőmentesen, nem mindig sikerül a gazdálkodási tevékenységet folytatónak olyan utódokat, olyan utódlást biztosítani, amelynek értelmében az a felhalmozódott vagyon, a munkával, gazdálkodással megszerzett vagyon jó kezekbe kerüljön, és ezáltal, a jó kezekbe kerülés által továbbra is biztosítsa a folyamatos gazdálkodást, továbbra is képes legyen biztosítani, hogy az ott dolgozóknak és családjaiknak megfelelő munkát, megfelelő megélhetést biztosítson.

Ilyen szempontból azt gondolom, ennek a generációváltásnak a zökkenőmentes véghezviteléhez szükséges ennek a speciális alapítványi formának a

jogi szabályozása, illetve létesítésének lehetővé tétele. El kell oszlatnom azt a félelmet, ami több előttem hozzászóló ellenzéki képviselőtől elhangzott, hogy ez egy vagyongazdálkodási eszköz. A vagyongazdálkodó, azaz a vagyongazdálkodást végző alapítvány nem lesz tulajdonosa az adott vagyontárgynak, amit az alapító vagyongazdálkodás céljára átad az alapítványnak. A konkrétan vagyongazdálkodó alapítványoknak a tulajdonosa az az örökös, az a tulajdonos, aki a cégnyilvántartásban, az ingatlan-nyilvántartásban, a bankszámla tulajdonosaként szerepel. Tehát úgy gondolom, az a félelem, hogy ez egy vagyongazdálkodási, erről nem lehet beszélni, mert ebben az esetben tulajdonváltás nincs, csak azt a generációváltást szolgálja ennek az alapítványnak a használata, illetve igénybevétele, hogy ha olyan örökös van ennek a vagyonnak, aki nem tud vagy nem akar foglalkozni a vagyon továbbvitelével, további operatív igazgatásával, irányításával, azaz a gazdálkodással, ezt rábízza egy vagyongazdálkodó alapítványra, amely tekintetében ő mint az eszköz tulajdonosa, a vagyontárgy tulajdonosa, kellő mértékben be tud avatkozni, ha úgy látja, hogy a vagyongazdálkodó rosszul látja el a feladatát.

Ez a vagyongazdálkodó alapítványokról szóló előterjesztés pontosan a minimumvagyon megállapításával is - 600 millió forint értékű vagyont kell legalább rendelkezésre bocsátani vagyongazdálkodás céljából a vagyongazdálkodó alapítvány számára - mutatja, hogy az úgynevezett közepes vagy egy kicsivel nagyobb családi vállalkozások, gazdálkodó szervezetek számára is megvan az a lehetőség, hogy vagyongazdálkodó alapítványokon keresztül biztosítsák a gazdaság működésének folyamatosságát. Ez minden bizonnyal pozitív hatású lesz a gazdasági növekedésre is, mert egy egyben maradó, jól kezelt vagyontömeg esetében a vagyontömeggel kapcsolatos üzleti tranzakciók nagyobb bizalmat, nagyobb hitelességet tudnak biztosítani a befektetők számára, mert az élet nem áll meg azzal, hogy valamelyik vagyontárgy a vagyongazdálkodó alapítványba kerül, annak a működtetése, hasznosítása a szokásos ügymenet szerint megy, és ehhez mindenféleképpen jó eszköz a vagyongazdálkodó alapítvány megalapítása.

Számos hasonló intézmény van az úgynevezett fejletlen nyugati jogrendszerekben. Osztrák, német, svájci, liechtensteini és holland alapítványi szabályozást vizsgált meg az előterjesztés, abból merít tulajdonképpen, amikor egyébként a Ptk. szabályaira épülő alapítványi struktúra keretei közé beemeli a vagyongazdálkodó alapítványt. Úgy gondolom, fontos döntés a magyar gazdaság jövője szempontjából, hogy ez a fajta vagyongazdálkodási lehetőség megteremtődik. Azt is kell mondanom, hogy a vagyongazdálkodó abban érdekelt, hogy a kezelésére bízott vagyon ne csökkenjen, mert ha a minimum 600 millió forint alá csökken ennek az értéke, akkor önmagában véve helyből úgynevezett megszűnik a vagyongazdálkodó alapítvány, nem jogosult annál kisebb vagyont kezelni. Ennek a szabályozás megtörtént az előterjesztésben, és ennek az alkalmazhatósága is, úgy látszik, hogy sikeresen fog működni.

Azt hozzá kell tennem, hogy ez azért pozitív ebből a szempontból, mert maga a vagyongazdálkodó érdekelt

abban, hogy a vagyon ne csökkenjen, érdekelt abban, hogy a vagyon növekedjen. Nyilvánvalóan az alapítványnak a működtetésből származó jövedelme biztosított lesz, ezért is érdekelt ebben. Volt olyan példa is közvetlen ismereteim szerint, hogy egy vagyonkezelő alapítvány részére biztosított vagyonkezelési jogot egy jelentős értékű cég tekintetében a cég tulajdonosi köre; az látszott, hogy ez a jelentős cég csőd- vagy felszámolási eljárásra kerül, és mindent elkövetett a vagyonkezelő azért, hogy ez ne következzen be. Akár vagyontárgyak átcsoportosításával is biztosította ennek a jelentős mértékű cégnek a továbbműködését azért, hogy ne csökkenjen 600 millió vagy adott összeg alá a kezelt vagyon értéke, és ne szűnjön meg a maga tevékenysége.

(14.20)

Ez abból a szempontból is fontos, mert ez egyfajta hitelezővédelmi arculatot is ad a vagyonkezelő alapítványok működésének. Ebből következően a gazdaság további versenyképességét is segít majd fenntartani a vagyonkezelő alapítványok működtetése.

Hangsúlyozom még egyszer, hogy az előttünk levő törvényjavaslat nem azokat a félelmeket igazolja, amelyek itt az előbb elhangzottak, hogy ez a vagyonkimentésnek az eszköze, sőt pont ellenkezőleg, a vagyonmegtartást, a vagyonkezelés világosabbá tételét szolgálja, és biztosítja a jövőben azt is, hogy az így felhalmozott vagyonok különböző generációváltásból származó nehézségeket túléljenek, továbbra is a magyar gazdaságot, a magyar nemzeti össztermék növelését tudják szolgálni.

Úgy gondolom, hogy ezzel a céllal és az e célhoz rendelt eszközökkel egyet lehet érteni, ezért az előttünk levő törvényjavaslatot támogatni tudjuk. Talán egy olyan módosítási vagy meggondolásra méltó indítványt tudok tenni, hogy a vagyonkezelt vagyontárgy felszámolása vagy csődeljárása esetén a vagyonkezelésben részt vevők, tehát a kuratóriumi tagok, illetve a vagyonellenőr ne vehessen részt vevőként a felszámolt vagyon felszámolás során történő értékesítésében, mert ez valóban egy olyanfajta, legalábbis összeférhetetlenségi érzést kelt bennem, amit érdemes végiggondolni.

Továbbra is úgy gondolom, hogy ebből a szempontból a jogszabály korszakalkotó, új irányt tud adni a magyar gazdaság stabilitásának, biztosítékot tud adni, helyesebben, és további jogszabályi módosítások természetesen szükségesek, amelyek a nyilvántartásba vétellel és egyéb összeférhetetlenségi szabályokkal érintettek, de gondolom, ezt az igazságügyi tárca előkészíti, és amit kell, a parlament elé terjeszt, ami meg, ha kormányhatáskörben van, azt a kormány elé fogja terjeszteni.

Úgy gondolom, még egyszer megerősítve az előzőeket, hogy egyetértve az előterjesztéssel, ez egy nagyon fontos jogszabály, jó célokat szolgál, és biztonságot ad a magyar gazdaság jövőjének is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném kezdeni az e héten lezajlott Mentelmi bizottság ülésén elhangzottakkal *(Dr. Aradszki András: „Folytani”.)*, ahol arról volt szó, hogy az MTVA-székházban a parlamenti képviselők, Varju László, én, Szel Bernadett és Hadházy Ákos kezdeményeztük, hogy vizsgálja meg, hogy sérült-e a mentelmi jogunk. Ezzel kapcsolatban Hargitai képviselő úr kioktatott bennünket, hogy mire is vonatkozik a mentelmi jog a képviselőkkel kapcsolatban. Az egyik, amire felhívta a figyelmünket, hogy pontosan arra, hogy ami itt, a plenáris ülésen elhangzik, ha nem leszünk képviselők, sem lesznek a képviselők felelősségre vonhatóak, bármit mondanak az üléstermen belül.

Akkor én mondhatom, mivelhogy nem tudnak felelősségre vonni: önök közönséges bűnözők. Ez a törvény is bizonyítja, hogy bűnözők. Képviselő úr, mondjon már néhány példát arra, hogy milyen generációváltásról és milyen vagyonról, melyik cégcsoport vagyonáról beszélnek! Néhány példát mondjon már, ahol az öröklés veszélybe került és a vagyon felhalmozódása veszélybe került, hogy utána ki legyen az örökös, és hogyan működjön tovább a cég! Mert én mesélhetnék arról, hogy mondjuk, Hajdú-Bihar megyében hogyan tettek tönkre jól működő cégeket, amikor megjelentek a táskás emberek, a Fidesz-KDNP táskás emberei, megszarolták a cégeket, hogy ha iksz-ipszilon összegért nem adják át azonnal X. Y. fideszes vállalkozónak a céget, hogyan fogják tönkretenni. Pontosan az elmúlt év végén három ilyen cégről is beszélhetünk. El kell menni Hajdú-Bihar megyébe, ott mindenki ismeri a történeteket. Ha véletlenül a vezető azt mondta, hogy ellenáll a táskás embernek, akkor rászabadították a pénzügyőrséget, az APEH-ot, mindenki ment, és végül az lett a vége, hogy még olcsóbban tudták megszerezni, mert kivéreztték a céget. De évek óta zajlik ez, jó néhány példával tudnám... *(Jelzésre:)* Hiába rázza a fejét, államtitkár úr, szerintem minden megyéből tudunk ilyen példákat hozni. De amúgy ennek a vagyonkimentésnek egyik legjobb példája Matolcsy György Nemzeti Bankja, aki az elmúlt évek során több mint 270 milliárd forintot vitt ki az alapítványába.

Ha csak két szóval vagy egy mondattal lehetne ezt a törvényt értelmezni, akkor azt mondhatjuk, ezt jobbos képviselőtársam is elmondta: fideszes politikusok pénzlopásának legalizálása pénzmosással. Ez az egész erről szól! *(Kormányparti közbeszólásra:)* Hát, önök hozták létre a törvényt, mindjárt felolvasom, képviselő úr, hogy hogyan! Mondják azt, hogy hiánypótló, Bajkai képviselő úr azt mondta, hogy felmerült az igénye a vagyonkezelésnek, és nagyon gyorsan cselekedni kellett. Mondja az a képviselő, akinek segítségével, mondjuk, most az Elfos-ügy miatt 13 milliárd forintot kellett volna az EU-nak visszafizetni, de inkább eldöntöttük, hogy majd az adófizetők, a magyar

adófizetők pont arra valók, hogy majd ők kifizetik ezt a lopást. Amúgy meg Bajkai képviselő úr a cégen keresztül, az ügyvédi irodáján keresztül asszisztált ehhez, ráadásul a cége is több milliárd forinttal károsította meg a magyar családokat.

Az ember azt gondolná, hogy nem tudnak már újabb és újabb olyan törvényeket idehozni a parlament elé, ami majd legalizálni fogja azt a nagymértékű pénzlopást, amit az elmúlt években elkövettek, de úgy látszik, hogy még mindig tudnak ötletekkel előállni, tudnak újabb ötleteket hozni és lényegében törvényesíteni az elmúlt évek lopásait.

Egy ilyen alapítvány lehetőséget teremt arra, hogy a különböző állami támogatásokat meg lehessen szerezni. Példaként a taotámogatásokat kell kiemelni. Ez a jogi konstrukció lehetőséget biztosít arra, hogy az A kft. a taosabályokon keresztül a B sportszervezeteknek juttassa a sporttámogatásra fordítható taopénzeket. Ezek után A kft. létrehoz egy sporttevékenység támogatására szolgáló vagyongazdálkodó alapítványt. B sportszervezet ezek után az A kft. vagyongazdálkodó alapítvány tulajdonába adja a taotámogatásokat a bizalmi vagyongazdálkodás intézményén keresztül. Az alapítvány fölött az A kft. teljes jogokat gyakorolhat, a bizalmi vagyongazdálkodás szerződés miatt a B sportszervezéstől visszakapott taotámogatást akár tőzsdei műveletekre is fordíthatja azzal, hogy a vagyont a sportszervezet javára kell kezelni. Igaz, a sportszervezet ezért díjat kell hogy fizessen.

A helyzetet az teszi még ennél is felháborítóbbá, ha már az alapításkori 600 millió forintos tőkeminimumot is bizalmi vagyongazdálkodással juttatják az alapítványnak. Ekkor ugyanis a kft. megteheti azt, hogy a bizalmi vagyongazdálkodásról szóló szerződésben egy olyan feltételt ad a vagyon visszafizetésére, amely feltétel a bejegyzést követő hetekben bekövetkezik. Ebben az esetben akár a bejegyzést követő napon is visszaveheti a kft. az alapítványba betett pénzt, majd ezek után három éve van arra, hogy az alapítvány vagyonát 600 millió forintra emelje. Ez pedig a korábban ismertett konstrukció alapján gond nélkül megvalósítható.

(14.30)

Ez a törvény lehetőséget ad az adóelkerülés, az adóoptimalizálás több formájára, például az öröklés, ajándékozás esetén az esetleges terhek kikerülésére. Továbbá - tekintettel az alapítványi jellegre - megnyílik az adó 1 százaléka felajánlásának lehetősége is, amely így akár az alapítványtól a kuratórium tagjának juttatott fizetés esetén is fennáll. Így az alapító az alapítványtól szerzett jövedelmének egyik részét az alapítvány számára visszajuttathatja.

A taopénzeket a sportszervezetek bizalmi vagyongazdálkodásba adhatják olyan alapítványoknak, amelyek sporttevékenység támogatására jöttek létre. Ez esetben ezek az alapítványok a taopénzeket bár kötelesek a sportszervezetek érdekében kezelni, ennek ellenére azt szabadon kezelhetik, abból hasznot hajthatnak, profitot termelhetnek. Mindig elmondjuk,

hogy a taopénzek, amit kapnak a sportszervezetek, az közpénz, az adófizetők pénze, hiába mondják azt, hogy próbálták éveken keresztül azt bizonygatni kormánypárti politikusok, hogy ez nem közpénz, nem az, amit az államnak be kellene adóforintként fizetni. Így gyakorlatilag ez a konstrukció lehetőséget ad arra, hogy a taopénzek visszakerüljenek a gazdasági életbe.

Fontos kiemelni, nem tiltja semmi azt, hogy a legnagyobb taotámogatást juttató cégek alapítványokat hozzanak létre, így gyakorlatilag a taopénzeket maguknak juttassák vissza. Így például egy kft. a saját maga által adott taotámogatást egy sportszervezet támogatásával vissza tudja játszani a saját alapítványához, amely alapítványt teljes egészében kontrollálni tud.

Ahogy az előző pontból is kiderül, a vagyongazdálkodó alapítvány gyakorlatilag üzletszerű gazdasági tevékenységet is folytathat, elsősorban a bizalmi vagyongazdálkodás lehetőségén keresztül. Ez utóbbi szerződéses konstrukció olyan szinten tágítja ki a gazdasági lehetőségét az alapítványnak, hogy akár azt is mondhatnánk, hogy elsődlegesen gazdasági tevékenységet végez egy alapítvány.

Az alapítvány gazdasági tevékenysége több szempontból is problémás. Egyrészt nem vonatkoznak rá a gazdasági társaságokra vonatkozó garanciális szabályok. A felelősségére a jogi személy fő szabálya az irányadó, amely nem képes megfelelően kezelni a vagyongazdálkodó alapítvány megnövekedett gazdasági tevékenységét, így a hitelezői érdekek nagyban sérülhetnek. Továbbá maga a javaslat is elismeri indoklásában, hogy az alapítványnak a fő szabályok alapján nincs olyan külső szerve, amely az alapítvány vagyonának felhasználását célszerűségi szempontból ellenőrizni tudja, vagy a vagyongazdálkodás törvényessége érdekében eljárást kezdeményezhet akkor, ha a kuratórium gyakorolja az alapítói jogokat. Ennek érdekében a javaslat ugyan létrehoz egy vagyongazdálkodási bizottságot, de tekintettel arra, hogy ennek a személyéről maga az alapítvány dönt, így a vagyongazdálkodó elfogultsága kétségtelenül megvalósulhat akkor, ha a kuratórium ezt kívánja. Ez pedig tovább rontja a hitelezők helyzetét, a vagyon könnyen külföldre, offshore cégekhez vándorolhat, eltűnhet. Lényegében itt van az, hogy megtörténik a pénzmosás.

Az alapítvány megszűnése esetén is érdekes rendelkezéseket tartalmaz a javaslat. Ezen szabályok alapján ugyanis az alapítvány megszűnik, ha 600 millió forint alá csökken a vagyona, és ez az állapot három éven keresztül folyamatosan fennáll. Ezt a javaslat a lehetetlenülést egy esetként szabályozza. Ez a hároméves határidő rendkívül hosszú, az alapítvány számára rugalmasságot biztosít a gazdasági tevékenység folytatására, hiszen a vagyonát egy beruházás vagy tőkepiaci manőver miatt 600 millió alá csökkentheti akár évekig is.

A lehetetlenülést esetenként való szabályozás is kérdéseket vet fel, hiszen a Ptk. szabályai alapján lehetetlenülést esetén az alapítványnak lehetősége van arra, hogy a célját az eddigiektől eltérően határozza meg és hogy az alapító okiratát módosítsa. Ez a lehetőség a vagyongazdálkodó alapítvány esetén is adótnak

látszik. Úgy látszik - ezt a kis pikírt megjegyzést engedjék még meg -, hogy maguknál beakartant ez a három év, most itt a vagyonkezelő alapítványoknál is meg a túlóratörvényénél is, amikor azt mondták, hogy a 400 óra túlóra ellentételezését elegendő lesz majd három éven belül valamikor megkapnia a munkavállalónak.

Mondták kormánypárti politikusok, meg államtitkár úr is kérte az ellenzékét, hogy ez egy hiánypótló javaslat, pont időszerű volt, hogy a parlament plenáris ülésére kerüljön, és kéri, hogy támogassa az ellenzék. Én azt gondolom, nemhogy módosításokat nem kell ehhez a törvényjavaslatához beadni, hanem egyszerűen ezt le kell venni, képviselő urak, államtitkár úr, ilyen törvény a magyar parlament elé nem kerülhet be. Be sem lett volna szabad ide hozni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Völner Pál: Itt van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának vezérszónoka, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a lehetőséget, bár nem túl örömteli, hogy egy ilyen témáról kell itt beszélnünk, és a véleményem elmondásával szeretném alátámasztani azt, hogy igazából mi zajlik itt. De szeretnék egy más megvilágítást is adni a történetnek, mert nem akarom ismétetni azt, amit képviselőtársaim itt már említettek, hanem nézzünk akkor további érveket, nem azzal a szándékkal, hogy ez önöket különösebben meghatná, de örülök annak, ha figyelemmel követnek bennünket a nyilvánosságban, és egyre több ember szembesüljön azzal a helyzettel, hogy a Fidesz-kormány kiket is képvisel igazából, kiknek az érdekeit szolgálja és milyen jogszabályokat terjeszt itt be. Gondolják, hogy a ciklus elején ezt még le lehet nyelni, vagy le lehet nyomni az emberek torkán. Miközben sok tekintetben, én ezt nem is vitatom, hogy vannak olyan vagyonok, amelynek az illetén való működtetésére önök érdemben keresletet találnak. Tehát ilyen alapítványból lesz is valamennyi, nem tudjuk még, hogy mennyi, de biztosan lesz.

De most előbb nézzük azt, hadd kezdjem azzal, hogy azzal értek egyet, hogy ez egy hiánypótló történet, hogy itt képviselőtársam utolsó gondolatához csatlakozzam. Ez teljesen így van, ez, amit ide beterveztettek, egy olyan különleges jogszabály, egyébként nem létezik ilyen megoldás, amit önök itt előterjesztettek. Államtitkár úr ingatja a fejét, hogy ilyen nincs, de azt gondolom, hogy az a megoldás kicsit előremenne is, az a megfajtás, hogy egy alapítványt tevő nem marad elidegenítve az alapítványtól, hanem egyébként utána részese marad és ő ott tevékenykedni tud az alapítványban, azt gondolom, hogy ez mindenképpen példa nélküli, legalábbis Magyarországon példa nélküli, és ilyen értelemben, azt hiszem, nekem van igazam.

Amit beterveztettek, abból újra elmondani, hogy mekkora tőkével hoznak létre alapítványt, milyen sze-

mélyi feltételekkel, milyen alapítással, ezt nem szeretném megismételni, mert azt gondolom, hogy felesleges.

Egy dologra mindenképpen azért itt csatlakoznék, hogy azt még nem tudjuk, hogy az adózási körülményei milyenek lesznek ennek az alapítványnak, mert könnyen lehet, hogy az eddig általunk megismert kedvezményeken túl még az adózásban is egyszer csak megjelenik egy paragrafus majd az adótörvényeknél, hogy a vagyonkezelő alapítványoknak milyen kedvezményei vannak, milyen lehetőségei vannak. Tehát ez a trükk még, azt hiszem, visszavan.

De mindenesetre az nagyon világos, hogy önök egy szót nagyon kerülnek, nem merete egyikük sem kiejteni a szájukon, sem a képviselő, sem a Fidesz, sem a KDNP vezérszónokai, sem államtitkár úr, hogy mindez a családi vagyonokról szól. A „családi” szót úgy kerülnek, mint macska a forró kását, ezt nem szabad kiejteni, mert akkor túl könnyű lenne beazonosítani azt, amit egyébként valóban nemzetközi vonatkozásában a német területéről vesznek át mint gyakorlatot. Csak apró különbség van, hogy ott nem állami támogatásból hozzák ezeket létre, hanem valóságos, létező magánvagyonoknak a működtetésére, ahol kifejezetten azzal foglalkoznak, hogy igen, legyen meg a lehetőség arra, hogy a családi magánvagyonok generációkon történő átörökítése, megóvása megtörténhessen.

(14.40)

Akkor nézzük meg, hogy kiket érinthet ez, kikről beszélünk, mert a 600 millió forintos alaptőke vagy kezdőtőke még csak kezdet, egyáltalán milyen lehetőségről van szó, kiknek segíthet ez a törvény. Először kezdjük inkább a Központi Statisztikai Hivatal adatainál, és nézzük meg onnét, hogy a felső tízezerbe kerülni, vagy inkább úgy mondom, hogy a felső 10 százalékba Magyarországon bekerülni már évi 5-6 millió forintos jövedelemmel is lehet. A gazdasági elit 15-16 millió forint körül jár. Ez azt jelenti, hogy róluk még nem beszélünk, mert nekik ehhez az alapítványhoz semmi közük nincs. Ezek után következik az a lényegében 1000-1500 fő, akik évi 300 millió forintot meg tudnak takarítani. Most már ott járunk, hogy lassan elkezdhetjük nevesíteni, mert ez már nem lesz olyan nagyon nehéz *(Dr. Völner Pál: Gyurcsány Ferenc!)* az önök elmúlt 8-9 éve működése alapján, hogy kik azok az érintettek, akik ebbe beletartoznak, akiket még folyamatosan most is segítenek.

Az az érvelés, arra is szeretnék egy gondolattal kitérni, hogy a generációváltás most következik be ezeknél a vállalkozóknál. Tisztelettel jelzem, az önök érvelése nem igaz. A generációváltás már tíz éve zajlik. Itt most más okok miatt lettek érzékenyek arra, hogy ezt figyelembe vegyék. Nagyon egyszerű a tétel, akár még az önök gondolatait is figyelembe venni. 1990-ben egy 35-40 éves, vállalkozásra igazából lehetőséget kapott új vezető a vállalkozását elindítva rá húsz évre abba a nyugdíjkorba került, amikor valakinek át kell adnia a

társaságot, tehát tíz évvel ezelőtt. Tehát már akkor elindult ez a folyamat, így ez az érvek nem igaz. Itt most lett hirtelen fontos az, hogy hogyan lehet Magyarországon legalizálni azt a vagyont, ami az elmúlt tíz év alatt megjelent, most már 5000 milliárd forintos megtakarításnál járnak egyébként azok, akikről beszélünk. Ezt a vagyont kell valamilyen módon megoldani úgy, hogy ne kelljen ahhoz elköltözni Magyarországról, hogy kicsit is élvezni lehessen ennek hasznát, hogy mégiscsak Magyarországon maradjanak.

Tehát ebből az következik, hogy miközben a tegnapi napon a Corvinus Alapítvány tételéhez kötődően önök, mondhatnám, folytatnak egyféle szemfényvesztést, addig fű alatt viszont a vagyonkezelő alapítványokkal el akarják intézni azt, mondjuk ki egyszerűen, hogy mind Mészárosnak, mind Garancsinak, mind Simicskának, meg mindenkinek, aki ebben a történetben a maguk fejében benne van, ennek a néhány embernek, ezer embernek a családi megoldására sor kerülhessen. Éppen ezért, mielőtt a törvény részleteibe belemennék, egyértelművé szeretném tenni, hogy ezt a törvényt természetesen nem támogatjuk. Nem elég őszinte ahhoz ez az előterjesztés, hogy ezt meg lehessen tenni. Bizonyos értelemben még azt is mondhatnám, hogy az Orbán-rendszer bukásának beismeréseként is kezelhetem, mert ez az utolsó fázisa annak, hogy az elmúlt tíz évben eltüntetett vagyonokat vagy ilyen értelemben megszerzett vagyonokat legalizálják, és azt gondolják, hogy egy NER-rendszer leváltása után ezekkel önöknek már különösebben nem kell bajlódniuk, támadhatatlanokká válnak. De azt hiszem, hogy önök túl optimisták.

Nézzük azonban, hogy e törvényben mi az, ami egyértelművé teszi ezt! Egyik oldalról az a szabályozás, hogy ezt a polgári törvénykönyvön kívül emelik és külön törvényt alkotnak erről, ez önmagában is, azt gondolom, újdonság. De meglehetősen aggasztó az a megoldás, amit az államtitkár úrnak már az előbb említettem, hogy korlátlan összefonódást tesz lehetővé az alapítvány ügyében az 5. §, amely szerint az alapítói jogokat a kuratórium is gyakorolhatja. Ebben az esetben a kuratórium választhatja meg a felügyelőbizottság tagjait. Ilyen a világon nincs!

Önmagát fogja ellenőrizni, engem fog ellenőrizni az, akit én kineveztem. Drága uraim, hogyan képzelik ezt a történetet?! Ez igazán a csókosok összefonódása, és ebben az értelemben viszonylag könnyű lejátszani azt a történetet, hogy valóban megmaradjon az öröklésen túl meglévő lehetőséggel az önök, illetve az alapítók hatáskörében.

Amikor az előbb részletesen említettem, hogy kiket érinthet ez, és azt mondtam, hogy még a 10 százalékat sem a magyar állampolgároknak, akkor hangsúlyozni akartam azt is, hogy a 90 százalékot megbiztosan nem, de a 10-ből is csak összesen ezt az 1500 embert, az összes többit nem. De ki az az összes többi? Az az összes többi, akik részére ilyen alapítványi vagyonjuttatás helyett inkább egy rabszolga-törvényt akasztottak a nyakukba. Tőlük azt kérik, azt várják el, mert nem kérik, jogszabályt hoztak arról, és követelik, hogy éjt nappallá téve dolgozzanak. Mondom ezt

egyébként tíz évig bányában dolgozó emberként azoknak az embereknek a nevében, akik munkásként mindennap a fizikai erejüket viszik a vásárra. Ezeknek az embereknek semmi közük nem lesz az ilyen alapítványokhoz.

Ellenben ahhoz a törvényhez, amit önök itt meghoztak, ahhoz pedig az marad nekik. Mindegy, hogy egyébként ma valaki a Suzuki vagy bármely más autógyár szalagsorán dolgozik, mindegy, hogy földéken dolgoztatják-e őket, épp ezért nekünk hazafias kötelességünk az, hogy értük szót emeljünk. És ha önök csak az 1000-1500 ember érdekében hoznak törvényt, akkor ugyanolyan bünt követnek el, mint amikor ezekkel az emberekkel szemben ezt a 400 órás túlórárt lehetővé tették a cégek számára. Nem rabszolgák, hanem mi szabad európai magyarok vagyunk. Maguk pedig ennek a totális ellenkezőjét képviselik.

Itt vannak hárman a teljes Fidesz-frakcióból, önök fogják elvinni azt a balhét, ami ezzel kapcsolatos. Bízom benne, hogy mindazok a hozzászólások, amelyek elhangzanak, eljutnak a nyilvánossághoz, bár tévéközvetítés nincs, arra nem futja ennek a Háznak mindenféle őrséggel ellentétben. Kövér László elnök úr nem képes megoldani azt, hogy abban a köztévében, amelyben 90 milliárd forintot költenek el, legalább azok az emberek szembesülhessenek azzal, hogy önök milyen jogszabályt terjesztettek be a mai napon.

Hát, tisztelt államtitkár úr, tisztelt Ház, ezt a törvénytervezetet a rabszolga-törvényvel együtt vonják vissza, akkor teszik a legjobbat Magyarországnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szégyen, hogy a magyar kormány egy ilyen törvényjavaslatot idehoz az Országgyűlés asztalára. Ha a törvényjavaslatot megnezzük, itt nem a törvényjavaslat részletei érdekesekek, hanem a törvényjavaslat célja. Ha megnézzük, egyértelmű, hogy e törvényjavaslatnak kettős célja van; az egyik célja, hogy a gazdagokat még kedvezőbb helyzetbe hozza, a vagyonosokat, a másik célja pedig az, hogy bizonyos közfeladatokat ellátó intézményeket kézívezérelje, illetve ahol még tudja, rátegye azok vagyonaára a kezét.

Ezzel a törvényjavaslattal a kormány egyértelműen bizonyítja, hogy a gazdagok pártja. A magyar kormányt egyáltalán nem érdekli a magyar emberek érdekhelyzete, egyáltalán nem érdekli, hogy a magyar társadalom szakad szét, egyáltalán nem érdekli az, hogy nagyon sokan a szegénységi küszöb körül élnek, és gyakorlatilag a mindennapi betevő falatjukkal gond van. Ilyen szempontból érdemes megnézni, hogy hogyan szakad szét a társadalom, és mit nem tett meg a kormány az egyszerű emberek jobblétéért és azért, hogy jobb életkörülmények között éljenek.

(14.50)

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy hazudott-e például a kormány akkor, amikor azt mondta, hogy az emberek oldalára áll a bankokkal szemben. Hazudott, mert nem oldotta meg például a devizahitelek problémáját, és egyszerűen érzéketlenül nézi azt, amikor az embereknek, családoknak az ezreit kilakoltatják.

De hazudott a kormány akkor is, amikor arról beszélt, hogy a hazai kis- és középvállalkozásokat támogatja a multinacionális cégekkel szemben. A multinacionális cégeknek szinte mindent megad. Emlékezzünk arra, hogy a többkulcsos nyereségadó egykulcsossá tette, és 170 milliárd forintot vett ki akkor a költségvetésből. De azt is látjuk, hogy amikor egykulcsossá tette a személyi jövedelemadót, akkor hozzájárult ahhoz, hogy még jobban szakadjon szét a magyar társadalom. Akkor, amikor az egykulcsos személyi jövedelemadót a kormány bevezette, gyakorlatilag azt tette, hogy a magas jövedelműek zsebébe betett 500 milliárd forintot, és az alacsonyabb jövedelműek zsebéből kivett több mint 130 milliárd forintot. Tehát ezek mind azt mutatják, hogy a kormányt igazán csak a holdudvara és a már meggazdagodott emberek érdeklik.

De ha a kormány családpolitikáját nézzük, akkor is azt látjuk, hogy a tehetősebb, magasabb jövedelmű családoknak kedvez. Az is tény, hogy nagyon sok társadalmi csoportot a kormány az út szélén hagy, miközben azt mondja, hogy idehoz egy olyan törvényjavaslatot, ami hiányt pótol, kérték és ezért teljesítenie kell. De akkor nem kell teljesíteni, amikor arról van szó, hogy 28 500 forint a minimálnyugdíj Magyarországon, hogy abból semmit nem lehet kezdeni. Valamit tenni kellene. Vagy akkor, amikor az otthonápolási díjból rászorultak kimaradnak - ezeket a kormány nem hallja meg.

És akkor most ez a törvény, az előttünk álló törvényjavaslat igazából miről is szól? Egyrészt azt látjuk, hogy az alapítványi vagyonkezelés egyébként a világban máshol is kifejezetten a gazdagok egyik népszerű adóelkerülési trükkje. Ez tény. Tehát ha megnézzük, akkor biztos, hogy ezeknek a csoportoknak segít, hogy a gazdagok még gazdagabbak legyenek.

Számos előnyt nyújtanak azoknak, akik igénybe tudják ezt venni. A jelen javaslat szerint Magyarországon 600 millió forintot vagy ennek megfelelő vagyontárgyat kell betenni. És azt is látjuk, hogy majd ebben az adózás kedvezőbb lesz. Hogy lehet behozni egy ilyen törvényjavaslatot, amikor nem látjuk mellette azt, hogy majd milyen adózásban fog részesülni? - kérdezem. Nagyon jó lenne, ha a végén - mert gondolom, államtitkár úr nem fog részt venni a vitában - választ adna arra, hogy vajon ehhez milyen adózás fog csatlakozni, mikor akarják behozni, mikor fogjuk ezt meglátni. Ebből ez nem derül ki. Egyetlen szót nem ejtenek arról, hogy vajon Magyarországon ez az alapítványi forma mennyivel, hogyan hozza kedvezőbb helyzetbe a vagyonokat.

Amikor erről az adózásról beszélünk, akkor ennek van egy költségvetési vonzata is. Vajon ez az alapítványi forma, amibe bevisznek vagyonokat, ami valakiknek majd további vagyont és további hasznot fog

hozni kedvezményesen, ez vajon mennyivel fogja majd a költségvetést megkurtítani? De vannak a nemzetközi adórendszernek is kritikusai, és szerintük az adóparadicsomok mellett ez az intézmény az, ami talán a leginkább hozzájárul a vagyoni egyenlőtlenségek szélsőséges növekedéséhez a világban. És ehhez hadd hozzam azt a példát, hogy néhány évvel ezelőtt még 128 ember volt a világon, akinek a vagyona akkora volt, hogy megfelelt a világon 3,5 milliárd ember vagyonának. Ma már ez csak néhány tízre tehető. És pontosan azért, az ilyen szabályozások miatt, azért, mert a kormányok egyszerűen érzéketlenek a szegény emberek és az emberek problémái iránt, mindig csak azt nézik, hogy hogyan lehet a gazdagokat még jobb helyzetbe hozni, és önök is ezt teszik. Önök egyáltalán nem foglalkoznak azzal, hogy az emberek hétköznap hogyan élnek, hogy van olyan ember, aki télen megfagy, mert nincsen tüzelője. Ezért mondom azt, hogy szegény, hogy ilyen törvényt idehoznak az Országgyűlés elé.

Összefoglalva ezt a részt: tehát tulajdonképpen önök létrehozzák azt az alapítványi formát, hogy többnyire az önök jóvoltából meggazdagodott emberek bevihetik a pénzüket egy alapítványba, hogy még több vagyont és még több pénzt fialjon. De persze lehet másképpen is fogalmazni, elhangzott ez ma, hogy igazából igen, bevihetik a pénzüket egy alapítványba, tehát valamilyen módon kimenekíthetik a vagyonukat.

Az LMP szerint nem ezt az utat kell követni. A kormányoknak a multinacionális vállalatok és a gazdagok helyett az emberek pártjára kellene állni, és Magyarországon is ezt kellene tenni. Nagyon sok szegény, rászorult ember van, akiken segíteni kellene, és nem a gazdagokon, ahogy ezt önök teszik.

És akkor szeretnék a törvényjavaslatnak egy másik oldaláról is néhány szót szólni. Igen, ennek a törvényjavaslatnak van egy másik sötét oldala is, ez pedig arról szól, hogy önök megágyaznak egy újabb fideszes rombolásnak és lopássorozatnak, és a fókusz ezúttal a felsőoktatás és a tudomány. Azt már eddig is tudtuk, hogy a kormány nem nagyon sokat gondol Magyarországon a kiművelt emberfők sokaságáról, és a cél leginkább az volt az elmúlt években, hogy a multinacionális vállalatok magyarországi futszalagjait kiszolgálják. Nem az volt az elsődleges szempont, hogy a hozzáadott érték növekedjen Magyarországon, és nem a tudás volt az elsődleges. Önök az elmúlt kilenc évben fokozatosan szűkítették a felsőoktatásban részt vevők számát, láttuk ezt a férőhely tekintetében, szakokat, karokat letámadtak, kivéreztek, megszüntettek, és tanúi voltunk az egyetemi autonómia felszámolásának is. Gyakorlatilag így írható le a kormány felsőoktatási politikája.

Ebben tudjuk azt, hogy a CEU elüldözése egy újabb szint volt. Hát, ők most közben csomagolnak, mert el fogják hagyni az országot. A legújabb támadás a Magyar Tudományos Akadémia, ahol azt látjuk, hogy a nemzetközi hírnév, az elismerés, az eddigi teljesítmény nem számít, önök elsősorban azt látják, hogy ott vagyon van, pénz van, épületek vannak, és önök erre rá akarják tenni a kezüket. Egyáltalán nem

érthető, hogy miért nem tudják tiszteletben tartani egy hosszú évtizedek alatt kiépült, kialakult intézmény autonómiáját.

Tartunk attól, bár ígéretik önök, hogy majd megegyeznek és sikerül megállapodni a Magyar Tudományos Akadémiával, hogy ennek a vége az lesz, hogy igen, önök érvényesíteni fogják az akaratukat, hiszen például látjuk azt is, hogy most a kormány részéről a Trócsányi Ügyvédi Iroda folytatta le a tárgyalásokat; ugyanúgy, mint amikor a devizahitelesek ellenében a bankok oldalára álltak, most is ez fog bekövetkezni, hogy nem a magyar tudomány és nem a Magyar Tudományos Akadémia oldalára fognak látni. Azt látjuk, hogy önök a tudósokban, a tudományban inkább ellenséget látnak, és ezeknek az ellehetetlenítésén dolgoznak.

Szeretném önöktől megkérdezni, hogy vajon belegondoltak-e abba a Magyar Tudományos Akadémia esetében, hogy ott a kutatóhálózat, hogy itt most már jó ideje folyik ez a lebegtetés, hogy mi fog veletek történni, hogy elveszik a működési feltételeket, hogy azok az emberek, akik ott dolgoznak, a tudomány szereplői, akiknek projektjeik vannak, azok vajon hogyan élik meg ezt. Emberszámba veszik őket, hogy ők vajon mit gondolnak a saját jelenükről, jövőjükéről? Azt látják mindenhol, hogy önök gondolnak egyet, egyik pillanatról a másikra ki vannak rúgva. Nem önöknek tetsző dolgot mondanak, akkor megváltozik a helyzetük.

Mi azt kérjük önöktől, hogy álljanak le ezzel a tudománynak a gyakorlatilag a meggyalázásával, és összességében, azt gondolom, akkor tennék a leghelyesebben, ha ezt a gyalázatos törvényjavaslatot visszavonnák. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokra lenne lehetőség, de ilyenre senki nem jelentkezett. Így aztán normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek; elsőként Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

(15.00)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt több mint nyolc évben megszokhattuk, hogy önök kommunikációban nagyon erősek, mindig valamit mondanak, valami szépet próbálnak mondani, és a tetteik pedig nem fedik a szavaikat, tehát álságosan nyilatkoznak.

Viszont ez arról jutott eszembe, hogy pont két nappal ezelőtt, amikor az ellenzék nem volt hajlandó asszisztálni az önök propagandanapjához, és kivonult a teremből, akkor az önök szóvivője, Halász úr kiállt, és azt mondta, hogy aki nincs bent a teremben munkaidőben, az adja vissza a fizetését. Ha most itt körbenézek, akkor államtitkár úr a bársonyszékben a kormányt képviseli, a Fideszt így a képviselői padosokban egyetlenegy ember képviseli, Bajkai István, a

többiek nincsenek itt. Gondolom, majd Halász úr őket is felszólítja arra, hogy adják vissza a fizetésüket.

De egyébként ez még szimbolikus is lehet, hogy Bajkai István az egyetlen fideszes képviselő, aki itt van, hiszen ő Orbán Viktor ügyvédje, és ez a törvényjavaslat, ami most előttünk van, egyértelműen Orbán Viktor érdekeit és az ő családjának az érdekeit szolgálja. (Dr. Völner Pál: Ez a napirendi pont?) Tehát egyértelmű, hogy az ügyvédje jelen van egy ilyen helyzetben, és itt a parlamentben képviseli az Orbán család érdekeit.

2010 óta egy precíz, tűpontos gazdasági machináció tanúi vagyunk az országban, és azt is mondhatnám, hogy még elismeréssel is adózhatnánk ennek a zseniális végrehajtásnak, ha ez a gazdasági terv, amit önök végrehajtottak, nem az ország szétrablásáról, a különböző gazdasági ágazatok bekebelezéséről szólna, és nem ezt hajtanák végre. De sajnos ez a célja az önök nagy gazdasági tervének: a Fidesz hataloméhségének a biztosítása a magyar gazdaság uralásán keresztül is. Így ezt a gazdasági szabadrablást szerintem nyugodtan nevezhetjük gazdasági banditizmusnak is. Ezt a gazdasági banditizmust hajtják önök végre, hiszen a Fideszhez, Orbán Viktorhoz tartozó családtagok, haverok és strómanok uralják mára a jelentősebb magyar gazdasági szektorokat. Beszélhetünk akár a mezőgazdaságról, a kereskedelemről, a turizmusról, az energetikáról, az építőiparról, mindenről, ott mind-mind önök, a haverjaik és a strómanjaik uralják ezeket az ágazatokat.

Éppen ezért, mivel most már nyolc éve egy szabadrablást végeznek ebben az országban, így egy mérhetetlen vagyonfelhalmozás alakult ki Orbán Viktor környékén, az ő barátai és családjaik környékén, és eljutottunk ehhez a törvényhez, hiszen valamit most már kezdeni kell ezzel a mérhetetlen vagyonnal, hiszen egyre nehezebb ezeket a vagyonokat mozgatni, egyre nehezebb ezeket a vagyonokat kezelni, és egyre nehezebb eltüntetni úgy, hogy azt ne lehessen megtalálni, ha véletlenül lenne egy-egy bátor oknyomozó újságíró vagy bárki más, aki utánamenne ezeknek a dolgoknak.

A gazdasági élet kiszámítható működéséhez, a gazdasági szereplők tevékenységének átláthatóságához, illetve a magántulajdon védelméhez megfelelő, stabil, kiszámítható és korszerű jogi szabályozási környezet szükséges.

Az Országgyűlés hosszú megelőző munka eredményeként elfogadta az új polgári törvénykönyvet, a 2013. évi V. törvényt. Ezen törvény hivatott szabályozni és garantálni az egyes jogi és természetes személyek alapvető vagyoni jogait és kötelezettségeit. Ebben a törvényben az alapítványok egyértelműen elkülönítésre kerülnek a kifejezetten gazdasági, vállalkozási tevékenység végzésére létrejött társaságoktól, a gazdasági társaságoktól. Ennek történeti, logikai és dogmatikai indokait mind a törvény indokolása, mind a jogtudomány részletesen tárgyalja.

Ha feltételezzük, hogy a korábbi jogalkotók jó munkát végeztek - ezt is önök végezték -, és a polgári törvénykönyvben megfelelően választották szét az

alapítványokat és a gazdasági társaságokat, akkor felmerül a kérdés, miért kell egy új törvényben olyan alapítvány létrehozásához jogi kereteket teremteni, amely alapítvány gazdasági tevékenység végzésére is alkalmas. A professzionális vagyonkezelés keretei szintén adottak jelenleg a hatályos polgári törvénykönyvben. Ezt a célt szolgálja a bizalmi vagyonkezelés jogintézménye. Mi szükség van ugyanezen funkció ellátásához párhuzamos szabályozás megalkotására? Nincs semmi szükség rá. De majd később rájövünk, hogy igenis van, mert a jelenlegi keretek között ők nem tudnák elvégezni azokat a tevékenységeket, amiket majd el fognak végezni.

Az elmúlt évek gyakorlatát ismerve ezen atipikus jogalkotási megoldás mögött sem a közérdek szolgálata, a valós társadalmi szabályozási igények kielégítésének szándéka húzódik meg, hanem inkább a NER lovagjainak személyes igénye arra, hogy vagyonukat elrejtse a kíváncsi szemek elől. Az előttünk fekvő törvényjavaslat valódi célja nem más, mint a harácsolts, törvénytelenül szerzett vagyonok elrejtése. Ezen vagyonok valódi tulajdonosai kilétének eltitkolása mellett a vagyonkezelő alapítványok rendszere egy olyan átláthatatlan, szövevényes hálót hoz létre, ahol a közpénz elveszíti közpénzjellegét. Önök ezt nagyon szeretik, ugye. A tulajdonos alapító vagy ennek családtagja egyúttal az alapítvány személyes kedvezményezettje is lehet, és mindezt inentől kezdve - mert el fogják fogadni, nincs ebben kétségünk - törvényesen. Tehát önök majd hivatkoznak arra, hogy teljesen törvényesen járnak el ezekben az ügyekben.

Vegyünk egy példát, hogy a törvényjavaslat hatálybalépésével milyen helyzet állhat elő. Előállhat például az, hogy Mészáros Lőrinc vagy valamely cége, esetleg több cége együttesen, vagy még, mondjuk, Tiborcz István is beszáll, mondjuk, az Elios Zrt. 13 000 millió forintjával, amit most nem kell visszafizetni az EU-nak, vagy esetleg ha már itt ül Bajkai István, akkor ő is beszáll esetleg a saját SBGK Ügyvédi Irodájával, azzal a 4,8 milliárd forinttal, amit szintén majd az EU-nak nem kell visszafizetnie, mert majd a magyar adófizetők fizetik ki. Emlékszünk arra, hogy önöknek kellett volna ellenőrizni a közbeszerzéseket az ügyvédi irodán keresztül, és aztán utána itt is szabálytalanságokat találtak, és ezt sem kérik vissza az EU-tól.

Tehát lesz itt pénz bőven, hiszen ha csak ezt a ketőt vesszük még a Mészáros-vagyon mellé, akkor már ott tartunk, hogy 18 000 millió forintból azt a 600 milliót, amit egy alapítvány alapításához majd be kell rakni, nyugodt szívvel berakhatják, és akkor, mondjuk, így önök közösen létrehozhatnak egy alapítványt, mondjuk, az „Orbán család jobb létéért” alapítványt, aminek az alapító okiratában rögzített célja, hogy vagyoni juttatásokat teljesítsen a kedvezményezett család számára. És már mindjárt törvényes lesz minden. Abban a pillanatban a legszegényebb miniszterelnök, akinek alig van valamilyen megtakarítása, legálisan, törvényesen mérhetetlen vagyonnal fog rendelkezni, mert az összes stróman, az összes barát, az összes haver és mindenki le fogja adni a sápot majd

ebbe az alapítványba, és már abban a pillanatban legális is lesz. A vagyon tehát névleg nem kerül a kedvezményezettek tulajdonába, de annak jövedelme, haszna őket gyarapítja teljesen törvényesen és szabályszerűen.

A vagyonkezelő alapítvány gazdasági társaságokat is létrehozhat. Így a jövőben már nem kell Orbán Vikornak a vejéhez fordulnia ahhoz, hogy a támogatott közvilágítási tendereken induljon, megteszi majd ezt a cég, amit a vagyonkezelő alapítvány kifejezetten, mondjuk, erre a célra hoz létre. Formálisan nem lesz tulajdonosi kapcsolat a kedvezményezettek és az alapítványok, illetve az alapítvány cégei között. Ha beleegyeznek abba, hogy akár a vagyonkezelő alapítványok, akár az általuk létrehozott cégek a világ bármely pontján végezhetnek tevékenységet, tehát vállalkozhatnak, befektethetnek, ingatlanokat vagy ingóságokat vásárolhatnak, világossá válik, hogy a vagyonkiemelésnek és vagyonelejtésnek az optimális eszköze jön létre ezen vagyonkezelő alapítványok révén.

A jövőben nem kell sem a magánrepülőket, sem a luxusjachtokat más nevére íratni. Azokat törvényesen a vagyonkezelő alapítvány tulajdonolja majd, amely a deklarált céljainak megfelelően a kedvezményezett személyek számára tartja fenn és üzemelteti azokat, tehát adott esetben az „Orbán család jobb létéért” alapítvány. Tehát az Orbán család jobblétét fogja szolgálni, mondjuk, az a magánrepülőgép vagy az a jacht, amit inentől kezdve törvényesen tulajdonol az alapítvány, és senki nem szólhat egy szót se, ez teljesen törvényes lett.

A törvényjavaslat valódi indoka tehát nem más, mint az, hogy a Fidesz kifogyott a strómanokból, már nincsenek megbízható szomszédok, egykori kollégiumi szobatársak, ismerős gázszerelők, illetve édesanyja is minden NER-tagnak csak egy van, tehát a szóba jöhető megbízható személyek száma korlátozott. Ezt a feszítő problémát oldja meg az előttünk fekvő törvényjavaslat, ami törvényessé tenné a sajnálatos módon a gyakorlatban már intézményesült strómanmutyik rendszerét, és amely arra hivatott, hogy tisztára mossa azokat a lopott pénzeket, amiket önök a NER rendszerében, a NER-lovagokkal együtt Magyarországra és a magyar emberek kárára elloptak a magyar adófizetőktől, elloptak Magyarországtól, és ezt a lopott pénzt próbálják meg nyugodtan és törvényesen élvezni majd abban az időszakban, amikor már nem önök lesznek hatalmon.

(15.10)

Én csak azt ígérhetem önöknek, higgyék el, hogy mindent meg fognak tenni azok az emberek, akik önök után jönnek, hogy elszámoltassák önöket, és ne tudják ezeket a pénzeket eltüntetni, és nyugodtan élvezni a hátralévő életükben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Szabó Szabolcs képviselő úr, független képviselő. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezeknek a vagyongazdálkodó alapítványoknak az ügye már tegnap is szóba került a Corvinus Egyetem átszervezése kapcsán. Én már utaltam rá akkor is, hogy lehet, hogy célszerű lett volna egyébként egyben tárgyalni ezt az egészet, hiszen úgy lehet igazán jól értelmezni a Corvinus átalakítását is, miközben értem, hogy itt van egy pluszpont, a családi vagyongazdálkodó alapítványokat is engedélyezi majd ez a javaslat, hogy létrehozzák, hát akkor tárgyaljuk itt!

Néhány dolgot célszerű tisztázni az elején. Egyrészt ez egy nagyon érdekes dolog, hogy mire hivatkozik az előterjesztő, hogy miért van erre szükség. Hallottuk is az előterjesztő részéről: az az indok, hogy számtalan olyan magyar vállalkozás van, amelyek tulajdonosa vagy tulajdonosai olyan korba jutottak, hogy az utódlás kérdéséről gondoskodni kell valamilyen módon. Önmagában ez akár még elfogadható indok is lenne. Gondoljunk csak bele, hogy ha jól emlékszem, a társasági törvényt 1988-ban fogadták el, elkezdtek létrejönni Magyarországon a társasvállalkozások. Azok a középkorú emberek, akik akkor ezt létrehozták, nyilván az elmúlt 10 évben kerültek olyan korba, hogy ezen gondolkodni kell.

Önmagában tehát ez még lehetne érv, csak ha egy picit valaki ismeri ezt a területet, akár csak érdeklődőként, mint én, akkor az pontosan tudja, hogy az elmúlt bő egy évtizedben az ilyen pénzügyi tanácsadó cégek-nél ez majdhogynem egy külön iparág lett, enyhe túlzással, hogy próbáljanak meg valamit javasolni ezeknek a tulajdonosoknak, hogy hogyan lehet megoldani azt a problémát, hogy ha ő attól fél, hogy az örökösök - amennyiben több örökös van - között széttagolódik a tulajdon, és ez bizonyos esetekben akár okozhat a cégvezetésben meg a cég fejlődésében törést, amire van ilyen példa is, meg amolyan. Tehát nem törvénytörés, hogy ez öröklésnél megtörténik, de akár elő is fordulhat. Ismerünk ilyen negatív példát.

De mondom, ez bizonyos értelemben nem új probléma. Ez az elmúlt években, hosszú években jelen volt. Erre szakosodtak bizonyos tanácsadó cégek. Ráadásul önök pont úgy alakították át vagy hozták létre az új Ptk.-t, hogy tettek bele elemeket, melyek erre alkalmasak: ez a bizalmi vagyongazdálkodás, amit egyébként az előterjesztés indoklásában is megemlítenek; plusz még ha jól emlékszem, 2017-ben egyszer finomítottak is úgy a szabályon, hogy még könnyebb meg egyszerűbb lett a bizalmi vagyongazdálkodás.

Ha én jól értem azt, amit nekem mondanak ilyen ügyekben jártas szakértők, akkor ezt viszonylag kevesen használták ki eddig Magyarországon, merthogy egy picit féltek attól, hogy hogy bízzanak meg abban a bizonyos vagyongazdálkodóban. Szerintem ezzel semmivel nem leszünk közelebb, ha ezt egy alapítványba tesszük be, mert ott is ki kell nevezni a kurátorokat, és ez is egyfajta bizalmi viszony. De majd erre a későbbiekben egy picit visszatérnék.

Honnan jön a vagyongazdálkodó alapítvány ötlete? Hallottuk ezt szintén már az előterjesztő részéről. Ez főleg német nyelvterületen elterjedt, nem kis szám-

ban vannak ilyen vagyongazdálkodó alapítványok. Utána néztem, hogy mik a tapasztalatok, miket írnak, miket mondanak a vagyongazdálkodó alapítványok működési gyakorlatáról ezekben az országokban. Viszonylag sok kritikát lehet olvasni. Két fő iránya van a kritikának. Egyrészt azt mondják az ott működő alapítványokról, hogy a szabályozási rendszer kicsit bonyolult, a döntéshozatali mechanizmus ezért lassabb, jóval lassabb, mint egy normál társasvállalkozás esetében, ezért nem biztos, hogy minden esetben ez automatikusan jó megoldás. Tehát biztos, hogy nem lesz csodaszer, ha alapítványba szervezik át az ilyen vagyongazdálkodókat.

Másrészt az is viszonylag gyakori kritika, és ez nem hóbotos emberek kitalációja, amit Schmuck Erzsébet előhozott már az előbbiekben, mégpedig az, hogy bizony - kicsit eufemizmus azt mondani, hogy adóoptimalizálási eszközként használják, fogalmazzunk inkább úgy, hogy - az adóelkerülési trükkökben szeretik bevetni az ilyen alapítványokat. Nagyon sokan - és mondom, nem egy-két emberről beszélek - úgy kezelik, úgy értelmezik ezeknek az alapítványoknak a jelenlétét, mint az offshore cégeket. És egyértelműen azt mondják, hogy amikor eljutunk majd oda, és voltaképpen már nagyrészt eljutottunk oda, hogy az Európai Unión belül az offshore cégeket sikerült visszaszorítani, valószínűleg ennek kellene lenni a következménynek, amiket vissza kellene szorítani. Mert valóban, azokat a társadalmon belüli egyenlőtlenségeket, amire Schmuck képviselő asszony utalt, az ilyen típusú megoldások csak növelni tudják. Ez egy gyakori kritika az ilyen vagyongazdálkodó alapítványokkal szemben.

Van egy nagyon fontos tényező még. Igazából nem tudjuk, hogy milyen adószabályozási környezet lesz majd a jövőben a vagyongazdálkodó alapítványoknál, mert nem kerül ez most szóba. Valószínűleg a nyáron, majd amikor bejön a költségvetési törvény, és ahhoz kapcsolódva benyújtják az adótörvények módosítását, ott fogjuk megtudni, hogy terveznek-e valamit vagy sem. Akkor tudnánk értelmezni gazdasági értelemben ezt az előterjesztést. Örülnek, ha az előterjesztő mondana erre valamit, hogy lesz ilyen plusz adókedvezmény ezekhez az alapítványokhoz vagy sem. Nem azt kérdezem, hogy terveznek-e most vagy mi lesz; lesz vagy nem? Mert majd később erre vissza tudnánk utalni, hogy elmondták-e az igazságot vagy sem. Fontos dolog lenne szerintem most, hogy ezt tisztázzuk, mert mondom, ezt Nyugat-európában alapvetően adóoptimalizálási eszközként is használják, sőt jórészt arra használják.

És akkor itt van még egy nagyon fontos dolog, amit ki kell emelni, ezt már többen említették: az alapítói jogok gyakorlása még egy érdekes kérdés. Lehetőséget ad az előterjesztés - vagy adna, ha meg lesz szavazva, bár kétségem sincs, hogy a kormánypárti többség ezt megszavazza -, hogy az alapítói jogok gyakorlásáról a tulajdonos lemondjon, és majd akkor a kuratórium gyakorolja az alapítói jogokat. Ez nagyon érdekes megoldás olyan szempontból, hogy bár nem

sok jogköre van az alapítónak, jóformán kimerül a kuratórium tagjainak a kinevezésében, még visszavonni sem olyan egyszerű, de voltaképpen marad a kinevezés, és ha ezt is átadja magának a kuratóriumnak, akkor létrejön egy szűk kör, aki voltaképpen teljesen maga fog mindenről gondoskodni. Kívülről persze ez a vagyonellenőr, amiről itt már beszéltünk és benne van az anyagban, ellenőrizni tudja, de igazából hatásköre végképp semmire nem lesz a döntéshozatalban. Persze, ha szabálytalan vagy törvénytelen, azt tudja mondani, és annak megvan a jogi következménye. De igazából a döntések irányát tekintve végképp semmilyen befolyása nem lesz kívülről erre senkinek. A Corvinus esetében azonnal ki is használják ezt a szabályt, ami nem a családi vagyonkezelő alapítvány alpontra vonatkozva jön létre, hanem a közérdekű vagyonkezelő alapítványnál. De nyilván a családiaknál is ezt létre fogják hozni, mert így létre lehet hozni egy szűk döntési jogkört, amibe kívülről már semmiféleképpen nem lehet majd később beavatkozni. Pluszembert sem lehet oda betenni. És van az emberben nyilván jogosan egy olyan félelem, hogy valóban, ezeket az érdekes módon összeharcsolt, -szedett családi vagyonokat teszik majd be egy ilyen védett burokba, és nagyon nehéz lesz ehhez hozzányúlni egy kormányváltás után, valljuk be őszintén.

(15.20)

Szóval az én szemem előtt, amikor láttam a törvényjavaslatot, egyből a Mészáros családi vagyonkezelő alap képe lebegett föl, és eléggé biztos vagyok benne, hogy az elsők között fog létrejönni a Mészáros, meg ne adj' isten, a Tiborc család alapítvány.

A másik eleme ennek az előterjesztésnek ez a bizonyos közérdekű vagyonkezelő alapítvány, amire hivatkozva a Corvinus Alapítvány létrehozásáról tegnap az általános vitában már tárgyaltunk is. De hogy egy új témát hoznak be, most már azt kommunikálja maga a kormány is, hogy voltaképpen az MTA-t, illetve a kutatóhálózatát is egy ilyen vagyonkezelő alapítványhoz óhajtja átszervezni. Bár másfél hete még teljesen másról beszélt Palkovics úr, de most ezt tegyük zárójelbe, és nem vagyok biztos benne, hogy másfél hét múlva is ezt fogja mondani. Most éppen ezt mondja, és a Professzorok Batthyány Körével ezt üzentette meg. De majd meglátjuk.

De mivel most ezt mondta, azt gondolom, joggal hozom elő azt, hogy van egy nagyon nagy probléma ezzel az egész átalakítási rendszerrel. Előljáróban innen szeretném tiszteletemet kifejezni az Akadémia kutatóintézeteiben dolgozó kollégáimnak, azok felé is, akik az én szakterületemen dolgoznak, meg azok felé is, akik nem, hogy lelkesen, becsületesen, szakemberhez, kutatóhoz, tudóshoz illő módon kiállnak a tudomány, a kutatás szabadságáért, egy majdnem kétszáz éves Akadémia szabadságáért. Azt pedig felháborítóan tartom, hogy Palkovics miniszter úr simán és egyszerűen sorosistának bélyegzi őket, csak és kizárólag azért, mert tudósként kiállnak a tudomány szabadságáért. A magyar tudományos közéletben ez a

stílus nemhogy a rendszerváltozás óta, de körülbelül a hatvanas évek óta nem volt jellemző. Egyébként egy kulturált, normális országban ilyen hozzáállás és ilyen kijelentés után udvariasan megkérlik a minisztert, hogy mondjon le, aki egészségügyi okokra hivatkozva ilyenkor le szokott mondani, ha meg nem, akkor kirúgják.

Így nem szokás tudósokkal beszélni, főleg úgy, hogy ráadásul kollégák, merthogy Palkovics úr is tudományos fokozattal rendelkező tudós. Pláne úgy, hogy a kormány részéről egy értelmezhető érv nem hangzott el azzal kapcsolatban, hogy például miért kéne átszervezni a Tudományos Akadémia intézményhálózatát ilyen közérdekű vagyonkezelő alapítvány felügyelete alá. Nem hangzott el szakmai érv, ami elhangzott, az mind mellébeszélés. Az nem szakmai érv, hogy el akarom venni, oszt' jó napot, és megcsinálom, mert megtehetem. Ez nem szakmai érv. És ha ezt nekem nem hiszik el, kérdezzék meg Pálincás Józsefet, aki nemcsak az MTA volt elnöke, hanem az önök volt oktatási minisztere vagy az NKFIH volt vezetője, aki eléggé világosan elmondta, hogy ez az egész, kezdve onnan, hogy milyen stílusban és hangnemben beszél Palkovics úr, egészen odáig, hogy milyen blódség az a megoldás, hogy egy ilyen alapítványba akarják átszervezni, az mennyire rossz. Elmondja világosan. Merjék neki a szemébe mondani, hogy ő sorosista, és akkor majd meglátom, hogy mi lesz annak a következménye.

Egyébként azt látom, hogy az MTA ügyében szaladnak a falnak, de higgyék el, a végén úgyszólván a fal lesz az erősebb. Mert a tudományt nem lehet pártutasításra irányítani. A tudomány meg a kutatás nem így működik. Volt időszak, amikor egyes emberek ezt gondolták, de akkor sem jött be. Úgy is mondhatnám, hogy a tudomány nem autószerelés, az egy teljesen más kategória.

Másrészt az MTA vagyonának az elzabrálása kapcsán Z. Kárpát Dániel képviselőtársam azt kérte a kormánypartii képviselőktől, hogy mondjanak már nemzetközi példát, ahol ilyen megvalósul. Jogos a kérdés egyébként. Kormánypartii képviselőtársaim nyilván nem fognak felállni és nem mondják el, de én elmondom, hogy Oroszország a jó nemzetközi példa. Tudományos Szervezetek Szövetségi Ügynökségének hívják ezt, 2013-ban Putyin elvtárs hozta létre, kinevezte oda az akkori pénzügyminiszter-helyettesét, egy Mihail Kutjukov nevű embert, aki elzabráltta az orosz akadémia vagyonát, ami nagyjából 2 milliárd dollár volt akkori áron. Egyébként azóta ez a jóember, hogy, hogy nem az Orosz Föderáció kutatásért és felsőoktatásért felelős minisztere. Tehát még a miniszteri pozíció is nagyon hasonlít, mint amit Palkovics úr betölt. Úgyhogy van rá nemzetközi példa, egy biztosan, ezt én ismerem, ez az orosz példa. Gratulálok hozzá, hogy a putyini példát sikerül megvalósítani, már nem először Magyarországon.

Összességében annyit tudok mondani, hogy az előterjesztést ebben a formában természetesen nem tudom támogatni. Nyújtottam be módosító javaslatot. Legalább ezt a családi vagyonkezelő alapítvány

dolgot emeljük ki belőle, a másiktól meg beszéljünk, hogy mire lehet alkalmazni és milyen körülmények között, de ezt a fajta adóelkerülő trükközést én nem nagyon támogatnám a magam részéről. Pont úgy kéne kezelni, mondom még egyszer, mint az offshore cégeket. Ezeket vissza kell szorítani, és nem terjeszteni kell Európában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő felszólaló. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kormánypárti képviselőtársaink megkértek bennünket, hogy a „vagyonkimentés” kifejezést e törvényjavaslat kapcsán kerüljük vagy legalábbis fogjuk vissza. Én ugyanakkor az ő figyelmüket szeretném felhívni arra, hogy az önök szabályozása szerint az új vagyonkezelő alapítvány olyan célt is megjelölhet az alapító okiratában, hangsúlyozom, miszerint vagyoni juttatást teljesít az ott megjelölt kedvezményezettek számára. Tehát ez nem a mi hagymázás lázalmunk, ez az önök által megfogalmazott javaslatban itt van feketén-fehéren előtűnt.

Szintén önök kötötték ki azt, hogy 600 millió forintnál kezdődik az a tőkeminimum, ami fölött az önök által létrehozott vagyonkezelő alapítvány, feltételezhetően oligarchavagyonokat is kezelő alapítványi forma létrejöhet, ugyanaz, amivel az MTA, a Tudományos Akadémia vagyonát kívánják elvonni. Ugyanakkor azt nem fogalmazták meg, hogy a vagyoni juttatás teljesítése tekintetében mire gondoltak. A 600 millió forint fölötti eszközök hozamát akarják valakinek kifizetni évente? Mert az indoklásukban az szerepel, hogy azért kell 600 milliós tőkeminimum, mert ekkora vagyon alatt aligha lehetne „megfelelő mértékű hozamot hajtani a kedvezményezettek javára, számára”. Akkor a vagyoni juttatás teljesítése, ami az alapító okiratban leszögezhető, mire vonatkozik? A vagyont akarják kiszervezni? Annak a hozamát akarják idegenek számára, harmadik felek számára biztosítani? Amíg nem tesznek rendet a saját fogalmi tárukban, addig engedjék meg, hogy az egyszerű ellenzéki képviselő legalábbis kétségeket fogalmazzon meg.

Említettük, hogy ha az az oligarchavagyon, ami feltételezhető módon közpénzek furmányos utakon történő elsíbolásából ered, bekerül egy ilyen alapítványba, feltételezhető módon osztalékkifizetésre kerül egy idő után, akkor valóban elveszíti közpénzjellegét. Tehát azt látjuk, hogy ezen vagyonelemeket sokkal nehezebben lehet majd egy tisztességes felülvizsgálat vagy eljárás során visszamenteni a köz számára. Eppen ezért ezen gyanúnk eloszlátása tekintetében további válaszokat igénylünk, hiszen ezt a gyanút nem sikerült eloszlátani, főleg akkor nem, amikor az MTA kapcsán azt látjuk, hogy a kormány tulajdonképpen azt akarja, hogy az MTA önként adja oda a székházait, az összes vonatkozó vagyontárgyát egy olyan új alapítványnak, amelynek a szervezeti kereteiről most kezd el vitatkozni a parlament.

Ez a kilencedik éve szokásos tempó a biankó csekkek aláírásáról elképesztően kontraproduktív, egyébként leginkább a kormányra nézve. Úgy gondolom, egyre kevésbé találunk majd olyanokat a piacon vagy a kulturális életben, akiket szakmai partnernek tekinthetnek, mert a partnerekkel szemben megadjuk azt a tiszteletet, hogy egy asztalhoz hívjuk őket, megiszunk egy kávét, kommunikálunk, elbeszélgetünk, megpróbáljuk azt a szűk keresztmetszetet megtalálni, ahol ugyanúgy látjuk a világot, vagy annak legalább egy részét. Itt nemcsak a kommunikáció kerül kizárásra, hanem gyakorlatilag nettó diktátum kerül ezen érintettek elé, ami egy normális demokrata számára tökéletesen elfogadhatatlan. De még egyszer mondom, hogy ez a jelenleg regnáló kormányzat számára is kontraproduktív, hiszen jó pár év elteltével egész egyszerűen nem fognak partnerekre találni.

Higgyék el, az az illékony, tünékeny támogatottság, ami most önök mögött van egy túlhájpolt kommunikációs kampány következtében, olyan gyorsan eltűnik, hogy nem is gondolnák, és aztán ott marad a magyar rögválóság, ott maradnak a létező megoldandó problémák, és ott marad az az elképesztő hiány, hogy nekünk itt a parlamentben nemzeti minimumokat kellene megfogalmaznunk, az összes pártnak együttesen. Mondjuk, a magyar demográfiai egyensúly helyreállítása érdekében nemhogy ott nem tartunk, hogy a nemzeti minimumok megfogalmazásra kerültek volna, de gyakorlatilag diktátumokkal próbálnak dolgozni tökéletesen visszatetsző és tökéletesen kontraproduktív módon.

(15.30)

Ezért arra kapacitálnám önöket, igyekezzenek létező problémákra koncentrálni, megtalálni azokra a válaszokat és kommunikálni végre, a szekértáborok elkülönítése helyett nemzeti minimumokat találni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatom a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvényjavaslat tárgyalásában, ahol abba hagytam. Nagyon látszott Aradszki András képviselőtársunk felszólalásában, hogy kereszténydemokraták vagyunk, mert végtelen jóindulattal mondta el azt, hogy na de, kérem szépen, jó lenne esetleg azt belevenni, hogy ha felszámolják ezeket az alapítványokat, akkor bizonyos személyi kör ne vásárolhasson a vagyontól. Nagyon tetszett ez a végtelen jóhiszemű és jóindulatú felszólalás, mert el tetszik képzelnem, hogy ezeket az alapítványokat soha az életben nem fogják felszámolni, mert ezekbe az alapítványokba olyan mennyiségű vagyont fognak beintegrálni, olyan mennyiségű vagyont fognak kezelni, hogy mindig lesz

forrás arra, hogy ha valakinek valamilyen tartozása lenne, azt ki tudja fizetni.

Azt mondták a felszólalásban, és több képviselő-társam reagált erre, hogy generációváltás. Nem, kérem szépen, itt nem generációváltás van, itt egyszerűen csak tőkésosztályváltás van. Felváltotta az alulról, szép, szisztematikus képességeken alapuló vállalatépítést a hiénák vállalatszerző tevékenysége. És ezeknek a hiénáknak a vállalatszerző tevékenységével gründolták össze azt a mennyiségű és minőségű vagyont, amit bele kell egy rendszerbe tenni az előző felszólalásban megjelölt okokból.

Az, hogy itt valamifajta igény lenne, az az igény egy nagyon szűk körtől való, és amint mondtam az első felszólalásomban, abban biztos vagyok, hogy önök, akik itt vannak, pár fideszes és KDNP-s képviselőtársunk, nincsenek benne. Kénytelenek képviselni valamit, ami - hangsúlyozom - jogi értelemben, jogállami értelemben, polgári jogi értelemben semmilyen kivetnivalót nem hagy maga után. Nehogy félreértsenek, számtalan országban van ilyen intézmény. Itt ebben a Házban nem ezzel van probléma, hanem az időszerűségével van probléma, és azzal a személyi körrel van probléma, akikre önök azt mondták, hogy igényt támasztottak rá.

Bizonyára hallják, amikor autóban ülnek és rádiót hallgatnak, hogy a kormánypárti és közszolgálati rádiókban óránként 4-5-ször mondják be újra azt a rendkívül félelmet keltő, effektekkal teletűzdelt reklámot, hogy Brüsszel kötelező betelepítési kvótát akar. Amikor idejöttem a Házba, az utolsó megszólalása a rádióknak is ezt a reklámot hirdette, aminek az a vége, hogy a reklám megrendelője Magyarország Kormányja. Önök minden éterforráson keresztül félelemben tartják a magyar embereket. Sajnos, az itt ülő államtitkár úr is Magyarország Kormányának része. Most elképzeli azt, hogy önök a szegény, szerencsétlen, szegény sorban élő embereket a rádió és televízió hullámain keresztül még mindig ezzel a brüsszeli hazugsággal bombázzák, az érzelmeiket megpróbálják teljes mértékben kiiktatni, csak hogy a félelem uralja őket!? És közben azt nem mesélik el a következő híradásban, hogy egyébként most éppen Magyarország parlamentiében én egy olyan vagyontörvényt szeretnék elfogadtatni, olyan alapítványi törvényt szeretnék elfogadtatni, amivel a gazdagoknak még kényelmesebb lesz a vagyonuk kezelése! Na, ezt nem tetszenek bemondani a következő híradásként - csak úgy jelzem.

És a lakossági fórumokon, amikor még képviselőjelöltek voltak, odajöttek az egyszerű, 40-50 ezer forintos, nyugdíjas emberek, és önök azt mesélték nekik, hogy azért önöket kell megválasztani, mert csak önök tudják a migránsoktól megvédeni. A polgármesterek a végeken, a csicskák, odamentek szegény, szerencsétlen, 80 éves asszonyokhoz, akik megélték a második világháborút, megélték a Rákosi-rendszer kitelepítését, megélték a padláslesöppréséket, megélték '56-ot, megélték az államosítást, ezeknek az embereknek azt súgja a polgármester: Juli néni, hány szobája is van önnek?. Mondja: hát, drágám, ismered a házat, három. Igen, Juli néni, három? Hát, ha

majd az ikszet április 8-án nem a Fidesz mellé teszi, akkor két szobáját a migránsoknak fogják kiigényelni. Merthogy egy csomó szegény, szerencsétlen, idős ember erre adta a szavazatát.

És amikor ezt az önök csicskái elmondták ott az embereknek, meg a rádióhullámokon, a televíziós sugárzásokon keresztül ezeket a félelmet keltő reklámokat az embereknek folyamatosan a fülébe nyomták, érdekes módon nem volt az mellette, hogy egyébként, kedves, egyszerű polgár, azért kell rám szavazz, mert majd amikor én április 8-a után újra kormányzó párt leszek, akkor én majd rabszolgotörvényt fogok neked hozni, akkor én majd kormány alá rendelt bíróságot fogok teremteni, és nekem a legfontosabb problémám az lesz, hogy a gazdagok a vagyonukat hogy tudják átmenteni a következő generációnak, és hogy ne legyenek majd öröklési problémák meg szétaprózódási problémák.

Tessenek végiggondolni azt, hogy a magyar társadalomnak milyen az anyagi és egzisztenciális szerkezete! Hát, kilép Budapest határán, és 20 kilométer múlva már olyan szegénységet lát, hogy az embernek a szíve megszakad. És ezek az emberek nem arra adták a szavazatukat, hogy itt a gazdagok a képviselők segítségével még jobban járjanak, meg még jobban tudják az adójukat optimalizálni, hanem arra, hogy minden egyes idegszálukkal azért dolgozzanak önök, hogy Magyarország lakosságának életszínvonala növekedjék. Hát, pillanatnyilag ezekkel a vagyonokkal nem sikerült növelni, sőt úgy tűnik, hogy ezen intézménnyel még inkább koncentrálnak a vagyont úgy, hogy még véletlen se szakadjon le belőle semmi, sőt még az állami költségvetés se nagyon látogassa ezeket a vagyontömegeket. És akkor arról beszélünk itt, hogy most kinek milyen igénye volt? Hát, tessenek ezt végiggondolni!

Egyébként még annyit hadd mondjak önöknek: 2018-ban a száz leggazdagabb magyarnak 23 százalékkal nőtt a vagyontömege egy év alatt. Ez egy jóléti állam? Ez egy szociális piacgazdaság? Ez az, amit '90-ben ígérték az embereknek? Tessenek már megnézni, hogy az emberek átlagbére mennyivel emelkedett, mert nagy eséllyel nem 23 százalékkal! És az a szerencsétlen ember, aki kénytelen, meg a nyugdíjas is számlát nyitni, mert már a postás se szívesen viszi ki a nyugdíját, annak még a bank felé is költségeket kell fizetnie, és ő fizet azért, hogy a bankban benn van a pénze, tehát az egyszerű társadalom a kis apró fillérjeire nem kap kamatot, de a felső száznak 23 százalékkal nőtt a vagyontömege! Elképesztő!

És akkor ez a Ház, ez a parlament arra van, hogy ezeknek még kedvezőbb körülményei legyenek?! Most ne tessenek haragudni: kit érdekel?! Marhára nem érdekel engem az, hogy a gazdagoknak hogy nem aprózódik fel a vagyona! Egyébként jelzem, ez a gazdaságot semmilyen módon nem dinamizálja, mert a rablott vagyonból, a hozzá nem értésből még nem lehetett extraprofitra szert tenni.

Még egyet hadd mondjak el önöknek! Idehozták a külföldi példákat, hol voltak ilyenek. Igen, voltak, vannak, csak azt nem szabad elfelejteni, hogy azokban

az országokban a kapitalizmus fejlődésének útján azok a hatalmas vagyonok, családi vagyonok úgy jöttek létre, hogy volt egy kis szatócsbolt először, volt egy kis optikusbolt először, volt egy kis apró műhely először, és aztán hosszú évtizedek vagy évszázadok után szorgalmas munkával létrehozott vagyonok torkolltak bele ezekbe az alapítványokba. Jellemzőnek, a Rothschild-családnak 140 évi munkálkodása kellett ahhoz, hogy az első ilyen alapítványt megcsinálták. A Krupp-családnak Németországban 350 évi vagyonfelhalmozás után keletkezett az első alapítványa. Vagy a Tata-családnak Indiában 120 év, 120 év vagyonfelhalmozás után lett az első alapítványa. *(Szilágyi György közbeszól.)* A Rockefeller-családnak 120 év. A legrövidebb idő a nyugat-európai gazdag családok történetében a Walton-családnak volt az első alapítvány létrehozatalához: neki is 30 év kellett.

Szóval, én csak azt szeretném mondani, hogy akiknek érdekében ez a jogszabály születik, az az elmúlt nyolc év költségvetési fosztogatása és uniós pénzek lenyúlásából eredő vagyont szolgálja, és semmiképpen nem lehet összehasonlítani ahhoz, hogy Nyugat-európában vagy a világ fejlettebb részein ezek az alapítványok vagy ezeknek az alapítványoknak lehetőségük miként jött létre. *(Szilágyi György: Úgy van!)*

(15.40)

Ott szorgalmas emberek évtizedekig, évszázadokig dolgoztak, egyik fillért rakták a másikra, és nem úgy volt, hogy odaküldi a táskás embereket, a hiénákat azokhoz a vállalatokhoz, amiket szorgalmas munkával hoztak létre honfitársaink, és fenyegetéssel elveszik tőlük, vagy mert nem kapnak közbeszerzést, ezért tönkremennek, így, mikor már filléreket érnek, akkor Mészáros Lőrinc fölvásárolja, aki azt sem tudja, hogy mikor milyen vállalatot vásárol. Tehát az a baj Magyarországon, hogy a gazdasági élet morálisan olyan rettenetes rossz színvonalon van, hogy ebben az országban csak jogi értelemben ezt a javaslatot nem lehet kezelni. Jogi értelemben semmi baj nincs vele, az égvilágon semmi baj nincs vele, de ebben az országban ezt most idehozni egyszerűen elképesztően álságos dolog.

Még azt hadd mondjam el, mivel azt mondta Aradszki András képviselőtársam, hogy nem lesz az alapítvány tulajdona az a vagyon: képviselőtársam, ezt nem zárja ki a jogszabály. Igen, lehet, hogy nem az övé, csak vagyonkezelő, de nyugodtan lehet az övé, átadja alaptőkébe. Abban a pillanatban, ahogy az alaptőke része lesz a teljes vagyon, amiről beszélünk, az alapítvány tulajdona lesz a vagyon. Nem zárja ki, semmi nem zárja ki!

De annyira vicces volt, amikor ezt a 600 milliót elolvastam, merthogy biztosan látják, hogy legalább 5-tagú kuratórium kell, legalább 3-tagú felügyelőbizottság és könyvvizsgáló. Ez kilenc darab ember. Magyarországon biztosan minimum nettó egymillió forintért vállal valaki ilyen munkát, mert azt a titkot, amit neki őriznie kell, amikor látja, hogy itt milyen vagyonról van szó, minimum havi nettó egymillióval

szokták jutalmazni. Kiszámoltam, egy év alatt így 220 millió forint csak a menedzsment bére és járulécai. Akinek van 600 millió forintja - az két budai villa -, azért nem érdemes ezt csinálni. Tehát milyen álságos dolog: meghatározza egy ilyen 600 millió a minimumtőkét, ami egy egyszerű embernek tényleg az egek, egy egész falu nem keres egy életen át 600 milliót, de ha megnézzük azt, hogy az ezekben a tevékenységekben munkálkodóknak milyen jövedelemszintje van, már bocsánatot kérek, de akinek csak a menedzsment legalább évi 200 millióba fog kerülni, na, az a 600 milliós vagyonára biztosan nem fog ilyen vagyonkezelő alapítványt létrehozni. Ez a sokmilliárdos vagyonokról szól, azokról a vagyonokról, amiket magyar emberek soha az életben nem fognak látni.

Még hadd mondjak önöknek valamit. 2016. januárban, három évvel ezelőtt 238 darab tartósan betöltetlen háziorvosi praxis volt; 2019. januárban 422. Szeretném javasolni önöknek, hogy azok a családok, akik majd ezeket az alapítványokat létrehozzák a vagyonuk egyébként nem kimentésére, hanem elrejtésére - ez a jó szó igazán, az elrejtés a jó szó -, tegyék meg már, hogy adakozzanak a magyar állami költségvetésnek arra, hogy haza tudjuk külföldről csábítani orvosainkat, hogy be tudjuk végre tölteni ezt a rengeteg üres háziorvosi praxist, mert azért szerintem egy kormányának egy kicsit nagyobb problémája, ha két év alatt sikerült 200-zal emelni a betöltetlen háziorvosi praxisok számát, mintsem az, hogy mi a gazdagok vagyonával foglalkozunk ebben a Házban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm azon képviselőtársaim hozzászólását, akik a témához szöveget hoztak hozzá; Szabó Szabolcs hozzászólásának is a fele, bár vitatta az előterjesztést, de azt hiszem, azért tárgyszerűen hozzá kötődött. Az MTA-ra vonatkozó részekre nem térnek ki, miután erről, úgy látom, külön polémiát folytatnak miniszter úrral, nem akarnék más vizekre áttevezni.

Ami a lényegét érinti és a hozzászólásokban elhangzott: valóban, itt nem vagyonkimentésről van szó, hanem egy vagyonnak az alapítvány alá rendelkezéséről beszélünk. Azt talán mindenki tudta követni, hogy valóban van egy közérdekű és egy családi ága ennek a fajta alapítványi vagyonkezelésnek. A közérdekről, azt hiszem, sokat nem kell vitatkoznunk, miután a közcélok támogatása, azt hiszem, valamennyiünk érdeke.

Arra a részére a dolognak, amikor arról beszéltek, hogy itt állami vagyont tüntetnek el, meg egyebek: valamennyien tudjuk, hogy az állami vagyonra az állami

vagyonra vonatkozó törvény továbbra is vonatkozik, tehát ugyanaz a parlamenti kontroll megvalósul az állami vagyonnal való rendelkezés során, ami az eddigiekben is. Az expozéban is ismertettem, hogy az egyéb jogszabályok természetesen az adótörvények és egyéb törvények vonatkozásában is érvényesülnek.

Maga az alapítvány csak vagyonkezelői tevékenységet végez, tehát az alatta lévő cégek termelik úgymond a vagyont, a nyereséget, ez ugyanúgy vonatkozik rá, függetlenül attól, hogy ennek a mértéke milyen. Bár nem akarok kitérni Schmuck Erzsébet képviselőtársamnak az adórendszerrel érintő felsorolására, jól tudjuk, hogy 2010-ben először a kis- és középvállalkozások tekintetében valósult meg a 9 százalékos adó, és 15 százalékra le lett szállítva az szja is - 800 ezer új munkahelyet köszönhetünk az adórendszernek -, s azt is tudjuk, hogy a családi adózás révén a munkavállalók jó részének ezt a részt sem kell megfizetni, hiszen már a kétgyerekeseknek is olyan jelentős adókedvezményeik vannak akár a járulékokra kiterjedően is, ami szintén magába foglalja. Tehát azt, hogy csak a gazdagoknak lenne jó ez a fajta adórendszer, a magam részéről visszautasítanám.

Ami az alapítványok kuratóriumi jogköreit illeti: a vagyonellenőrnél elhangzott, hogy nincsenek tényleges jogosítványai. Tudjuk, ezt az alapító nevezi ki, és később, mondjuk, ha az alapító elhunyt és nem képes ezt megtenni, akkor valóban a kuratóriumnak van benne szerepe, de itt is a bírósági kontroll megvalósul a jövőben is, tehát az a fajta önjárása az alapítványnak, hogy semmiféle külső kontroll alatt nem lenne, ez nem létezik. Azt is tudjuk, hogy a könyvvizsgáló jelenléte kötelező, ez egy szakmai, konkrét felügyeletet jelent. A vagyonellenőrnél is egyébként szakmai előírások vannak, hogy kik lehetnek vagyonellenőrök, ez is biztosítja azt a fajta törvényességi működést, ami megkívánt ezeknél az alapítványoknál.

Összefoglalóan a nemzetközi példákról is szó volt. Valóban német nyelvterületen a legelterjedtebbek. Nagyon köszönöm Varga-Damm Andreának azt a mondatát, ahol mondta, hogy jogi értelemben minden van az előterjesztés, tehát ez egy keretszabály, ténylegesen majd az alapítványok alapítása fogja majd ezt feltölteni. Tudom, mondta azt is képviselő asszony, hogy nem tartja időszerűnek, tehát kiegészítem a mondat másik felével is, hogy ne pontatlanul idézzek. De önmagában szerintem a kodifikátori munkát illetően, úgy látszik, nem merült fel kifogás, egyébként szakmán belül sem volt vita ennek a megfogalmazását illetően.

Szerencsétlen kitételekre nem térnek ki és nem adnék választ; Bangóné hozzászólásában is - ami, mondjuk, minősített kormánypárti képviselőket -, itt elhangzott, hogy a tudósok hogyan beszélnek egymással, szerintem a képviselők is ezt azért figyelembe vehetnék időnként, amikor egymással beszélnek; vagy éppen a polgármestereket csicskának minősíteni. Tehát azért jó lenne, ha tényleg a törvények és konkrét jogszabályok nélkül is - a régi illem, etikett, mit illik, mit nem - vissza tudnánk térni erre a terepre. Elné-

zést, hogy kitértem erre a részére is. Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: Ezt a szót a miniszterelnök úr használta először ebben a Házban. - Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Szilágyi György: A miniszterelnök úr mondta ebben a Házban először ezt a szót.)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szilágyi György: Hogy a jegyzőkönyvben is benne legyen: Orbán Viktor miniszterelnök úr...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Dr. Völner Pál: Nem a polgármesterekre.)* Érdemes meghallgatni, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség, tisztelt Országgyűlés.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, tisztelt képviselők, így aztán a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője mondja el felszólalását: „Szakképzésből (is) megbukott a kormány!” címmel. Ander képviselő úr, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Így van, szakképzésből is megbukott ez a kormányzat. Elképesztő, döbbenetes adatok jönnek. Hiába kongatta a vészharangot a Jobbik éveken keresztül amiatt, hogy milyen magas a korai iskolaelhagyók aránya, egyébként ez 11 éves negatív rekordot döntött Magyarországon, és példálózhatnak kormányzati oldalról azzal, hogy vannak olyan európai országok, ahol még rosszabb mutatókkal úgymond dicsekedhetnek, de ha megnézzük a mi közvetlen versenytársainkat, a V4-államokat, akkor az a helyzet, hogy mindenhol jobb mutatókat találunk, még Szlovákiában is feleakkora a korai iskolaelhagyók aránya, mint itt nálunk, Magyarországon.

Ez az, amit különösebben cizellálni nem is kelene tovább, mert szégyen és gyalázat, hogy 2019-ben Európa kellős közepén itt tartunk, mint ahogyan az is szégyen és gyalázat és megmagyarázhatatlan - bár látunk azért arra elég sok próbálkozást, mondjuk, Rétvári államtitkár úr részéről, hogy megmagyarázza azt a megmagyarázhatatlant -, hogy hogyan fordulhat elő, hogy a fiatalok 25 százaléka úgy kerül ki az oktatásból, hogy gyakorlatilag funkcionális analfabéta.

(15:50)

Ezek azok a dolgok, amelyekkel nekünk valamit kellene kezdeni, hogy el tudjon ez az ország mozdulni abból az állapotból, abból a kárhuzatos állapotból, ami a globális értékláncok aljához köti a hazai gazdaságot is, és benne sok százezer munkavállalót. Ugyanis teljesen egyértelmű, hogy az alacsony végzettség alacsony hozzáadott értéket eredményez, és ez alacsony fizetéssel fog párosulni, márpedig ebből európai perspektíva és fellendülés nem lesz, még ha a kormány azt is vizionálja, nem tudom, milyen delíriumban, hogy Magyarország 2030-ra az ötödik leginkább élhető országgá válik Európán belül. Ez akkor

sincs így, látjuk, hogy nincs így, egész térségek, járások, vidéki régiók szakadnak le és tűnnek el abban a társadalmi összeomlásban, amely bizony kibontakozik azoknak a szeme előtt, akik mernek látni, és értékelni tudják ezeket a gyászos folyamatokat.

A kormányzat is elismerte, hogy óriási baj van, hiszen az Innovációs Minisztérium számára készített új szakképzési stratégia egyértelműen beismerte, hogy baj van, hatalmas baj van. Ez az a stratégiai ágazat, amelyik az elmúlt években minisztériumok között hanykolódott, mostohagyermekként kezelték, és oda juttatták mára, ahol látjuk, hogy van. Pedig stratégiai területről lenne szó, hiszen ha nem gondolunk másra, mondjuk, csak a cigányintegráció egyre sürgetőbb és egyre nyomasztóbbá váló feladatára, akkor ezt a kérdést is szemünk előtt tartva azt kell mondanunk, hogy a mindenkori kormányzatnak sokkal felelősségteljesebben kellene ehhez a kérdéskörhöz nyúlnia.

A Gyermekesély-program által érintett kistérségekben 28 százalékos a korai iskolaelhagyók aránya. Fogódzkodjon meg mindenki! A cigány fiatalok körében ez az arányszám több mint 50 százalékos. Ezért bátorkodom azt mondani, hogy bizonyos térségek, járások süllyedő Atlantiszként tűnnek el abban a társadalmi összeomlásban, amely bizony itt komorlik előttünk, és jól prognosztizálható, ha nem lesz érdemi előrelépés. Márpedig olyan formában, mint ahogy azt a kormány eddig levelezényelte, abban a formában, hogy mondjuk, a szakképzés ágazatában dolgozó pedagógusokat, szakoktatókat is, a nemzet napszámait inkább a kormányzat mindenkori cselédjeiként kezelik, kibontakozás ebből nem lesz.

Jó lenne, ha szemük előtt tartanák azt a tényt is, amely szerint - mondjuk, a börtönrehabilitáció is adott esetben egy értékes dolog, de sokkal bölcsebben cselekedne a mindenkori kormányzat, ha a forrásokat már a kora gyermekkorban oda összpontosítaná, ahova kell, hiszen közgazdásztudorok hada bizonyítja azt, hogy a minél korábbi időpontban elkezdett fejlesztés sokszorosan megtérülő befektetés egy előre látó állam és kormányzat számára.

A Jobbik ezt a témát még nagyon sokszor elő fogja venni, hiszen van egy hatalmas társadalmi felelősségérzet, ami itt van, mi látjuk, nagyon sajnáljuk, hogy a kormányzat ezt nem érzékeli, nagyon sajnáljuk, hogy nem tettek érdemi lépéseket ennek érdekében. Mi viszont a keserű tényekbe fogjuk dörgölni a kormányzat orrát nap mint nap, minden egyes alkalommal, amikor ezt megtehetjük. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője következők: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem véletlen az, hogy amíg Ander Balázs barátom süllyedő Atlantiszról beszél, addig én demográfiai térről, hiszen üdvözítő előrelépés az, hogy a közbeszéd tárgya, annak is középpontja felé közelít a magyar családtámogatási rendszer, a magyar

életfa megdőlése, de ettől még sajnos az elveszületések száma folyamatosan csökken, ahogy a termékenységi mutató is megállapodott, illetve egy kicsit romlásnak is indult.

A régió országait vizsgálva azt láthatjuk, hogy a volt szocialistának nevezett országok mindegyikénél megtorpantak a születésszámok. Magyarországon a Bokros-csomag és egyéb megszorító csomagok tovább súlyosbították ezt a folyamatot, és az is látható, hogy a módszerváltás óta jellemzően öt évvel tolódott ki a szülővé válás átlagos kora a 2011-es mérésig, hiszen eddig áll rendelkezésre teljes adatsor. Azt is láthatjuk, hogy egy általános halasztási folyamat indult be, tehát a vágyott gyermekek egyre később kezdtek világra jönni.

Szerencsére 2011-től ez a halasztási folyamat mérhető módon, érdemi módon lelassult, ugyanakkor a Demográfiai portré 2018-as kiadását vizsgálva azt látjuk, családtámogatási rendszer ide vagy oda és egyébként általam is támogatott jó intézkedések ide vagy oda, hogy sajnálatos módon a demográfiai mutatószámok nem javultak érdemben, sőt egyértelműen nőni látszik a gyermektelenség, hiszen az első gyermeküket vállalók aránya az ezredfordulón megfigyelhető 92 százalékról 84 százalékra csökkent, és ebből következik egyébként, hogy 8 százalékról 16 százalékra emelkedett a gyermektelenség aránya. Csökkenés látszik mindemellett a kétgyermekesek számarányában is, hiszen 78 százalékról 67 százalékra csökkent azok száma, akik az elsőt követően második gyermeket is vállalnak. Ezen riasztó számok pedig éppen azért nem váltak eddig katasztrófává, mert a nagycsaládosok száma, viselkedése, életvitele nagyjából stabilizálódott, és ők viszik, idézőjelben, a hátukon ezt az egész folyamatot, elképesztő vállalást teljesítve.

Azt is látni kell és látni lehet ebből az adatsorból, hogy egyértelműen nőni látszik az egy gyermeket követően megálló aránya, tehát azok, akik további gyermeket, gyermekeket vállaltak volna, valamilyen külső behatás folytán azonban sajnos elállnak ezen szándékuktól. Még egyszer mondom, szerencsére a nagycsaládok szándékai stabilak maradtak.

Ugyanakkor azt is érdemes megvizsgálnunk, hogy ha kivonjuk a hazai születésszámokból azokat, akik külföldön tartózkodnak életvitelszerűen, ámbár bejegyzett magyarországi lakhelyük van, adott esetben még itt is születik meg a gyermekük, még rosszabb számokhoz jutunk. Bár a demográfiai mérések jellemző módon kétféleképpen is korrigálják az adatokat, a külföldi lakóhelyű anyák elveszüléseit nem veszik számításba, míg a külföldön történt, de magyarországi lakóhelyű anyák Magyarországon anyakönyvezett születeit igen. Ez az egyenlet, tehát ahogy eljutunk a hivatalos statisztikáig, mindig pozitív, tehát valamivel magasabb születésszámot, jobb adatokat kapunk, mint amelyek egyébként a valóságban előfordulnak. Magyarország területén történő születéseket vesz amúgy a szakma alapul.

Azt is el kell hogy mondjuk, ha Kárpát-medencei kitekintésben vizsgálódunk, hogy a statisztikák, mérések szerint példának okáért Erdélyben 2015-ben

összesen 9071 fő magyar gyermek született. Ezt a drámai, sokkoló adatot összevetni azzal, hogy adott esetben természetesen autonómiát szeretnénk, az önrendelkezés legteljesebb fokát biztosítani erdélyi testvéreinknek - azért ehhez szükséges még egy feltétel: ott legyen az a lakosság 50-60-80 év múlva is, aki számára biztosítjuk a jogokat, hiszen jogai jellemző módon a történelemben annak vannak, aki azt alá tudja támasztani erővel, létezéssel, lélekbátorsággal.

Éppen ezért rengeteg feladatunk lesz tehát, és azt is látnunk kell, hogy Magyarországon nemzeti minimumok nélkül mindez nem megy. A jó szándékú intézkedések mellett fékezett habzásúakat is bejelentett Orbán Viktor és a Fidesz, ugyanakkor a lakhatási szegmenst kizárólag a CSOK-ra szűkíti, kizárólag a saját tulajdonú ingatlanra, miközben a magyar fiatalok, a kivándorlással kacérkodó magyar fiatalok számára egy állami háttérű bérlakásprogram jelentene olyan megoldást, amely nemcsak a hét pontból hiányzik, hanem rendszerszinten a Fidesz-KDNP gondolkodásából is. A bérlakásprogram hiánya pedig magyar gyermekek életébe kerül oly módon, hogy meg sem születnek vágyott gyermekek, és magyar családokba kerülnek oly módon, hogy nagyon sokan vándorolnak ki azok közül, akik amúgy itt szeretnének boldogulni.

Éppen ezért minden létező követ meg fogunk mozgatni a közeljövőben is annak érdekében, hogy Magyarországon a lehető legtöbb magyar fiatal megtalálhassa a számítását, hiszen Magyarország csak így maradhat a magyaroké, így maradhat egy egységes, erős nemzetállam *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, amelyen egyébként jóval több mint ezer éve. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője következők: „A magyar méhek, méhészek és a rovarvilág helyzetéről” címmel. Parancsoljon!

(16.00)

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Egyfajta segélykiáltásnak szánom eme napirend utáni felszólalásomat, hiszen olyan lesújtó adatok, kutatási eredmények látnak napvilágot, most már mondhatom azt, hogy heti rendszerességgel szerte a világból és szűkebb hazánkból, Európából és Magyarországról is, amelyek mindenképp megérnek néhány szót itt a Ház falai között.

Hazánkban a méhészeket sokkolta gyakorlatilag, hogy a tavalyi évben két komoly méhpusztulási hullám söpört végig az országon, de nem csak a házi méhről és nem csak a méhészekről van szó, hiszen úgy általában az európai és a hazai rovarvilág 40 százalékkal csökkent, ha az egyedszámokat tekintjük, két évtized alatt. A fajok egyharmada veszélyeztetett, és bizony ez azt jelenti, ha megnézzük, hogy nyolcszor gyorsabban pusztulnak a rovarvilág szereplői, mint akár az emlősök. Össztömegük évi 2,5 százalékkal

csökken, ami a biomasszát illeti, tehát riasztóak a számok. Ezek után joggal mondják azt a tudósok, hogy valószínűleg a mi életünkben elkezdődött és jelenleg is zajlik az a bizonyos hatodik nagy kihalási hullám, ami a Föld bolygón tapasztalható volt.

Ha a méhekről és a rovarokról van szó, akkor az emberi szempontokat is érdemes idehozni, hogy ez mégis, túl azon, hogy meg akarjuk őrizni jó eséllyel hazánk és a világ sokszínűségét, még milyen kihatással lehet. Rögtön adódik az első válasz, a beporzás helyzete. Még ha jó néhány kultúrnövénynél az a nemesítési irány, hogy minél kisebb mértékben támaszkodjanak a beporzásra a méhekre, még mindig jelentős részben olyan élelmiszereket fogyasztunk, amelyek alapját képezi a méhek által elvégzett munka. De a rovarok például a tápanyagkörforgásban is elképzelhetetlen fontos szerepet töltenek be, akárcsak a kártevők kordában tartásában. Ha más nem, arra gondolunk, hogy sok esetben predátor szerepet töltenek be ezek a rovarok.

Ha a méheket nézzük, értelemszerűen az emberi hatások közül, amit érdemes kiemelni leginkább, az a különböző növényvédő szerek hatása. Számítalan kutatás, tanulmány támasztja alá azt, hogy mi, emberek a saját élelmiszerünk előállításánál olyan technológiákat és olyan kemikáliákat használunk, amelyek végzetesek a rovarokra. Különböző gyomirtó szerekről, rovarölő és csávázó szerekről bizonyosodott be az elmúlt időszakban is, hogy érdemes lenne mellőzni a használatukat, pedig megvannak egyébként a méhkímélő szerek és technológiák is. Itt különös figyelem szükséges, hiszen nem mindegy az, hogy konkrétan az adott rovarra mérgező-e az a szer, vagy csak később a hatásában eredményezi azt, hogy elpusztul. Sajnos nagyon sokszor becsapó eredményre jutottak a kutatások, amikor csak azt vizsgálták, hogy mondjuk, a méhek elpusztulnak-e az adott szer használatától, és azt már nem nézték, hogy hosszú távon az a szer azt eredményezi, hogy mondjuk, a bélflórájukban olyan baktériumok pusztulnak el, amelyek a hosszú távú életben maradásuk, az immunrendszerük karbantartásához nélkülözhetetlenek lennének. Tehát itt komoly megalapozó kutatások sokaságára van még szükség, hogy minél inkább le tudjuk szűkíteni azt a kört, ami az ilyen végzetes szereket jelenti, és ezek használatát minél inkább tudjuk korlátozni időben és térben.

Bizony kell a segítség nemcsak a rovaroknak és a házi méhnek, hanem kell a méhészeknek is, és ezzel összefüggésben számítalan írásbeli, szóbeli kérdést intéztem az elmúlt években a kormány felé, sajnos eddig nem sok pozitív válasz érkezett. Pedig nem akarunk sokat a magyar méhészek, csak azt a munkát szeretnék a továbbiakban is elvégezni, ami a magyar mézet, a magyar akácmézet például hungarikummá tette, és amely képes volt a fél világ előtt megismertetni a terméket és ezen keresztül valamennyire természetesen hazánkat is.

A felvásárlási árákról érdemes azt elmondani, hogy az elmúlt nyolc évből hatról kijelenthető, hogy jó, ha nullára kijöttek a méhészek, de sok esetben inkább

veszteséggel voltak kénytelenek zárni az évet. De kértek segítséget például a C+E jogosítvány megszerzéséhez is a kormánytól, hiszen ez nélkülözhetetlen a munkájukhoz. A mézhamisítási botrányok sokaságára sem érkezett kielégítő válasz. Amikor a Nébih megvizsgált száz mézet, azt állította róla, hogy egyikkel sincs semmi probléma, közben a magyar méhészek összefogtak, találomra kiválasztottak 19 mézet, kiküldték nemzetközi laboratóriumokba, és mindegyikben találtak kivetnivalót. Ezek olyan aránytalanságok és olyan csúsztatások, amik azt feltételeztetik velünk és a méhészekkel, hogy a kormányzat szándékkal fedez bizonyos komoly mézhamisításban vagy a silány méz Magyarországra érkezésében érdekelt gazdasági csoportokat.

Tehát ezekben várnánk érdemi előrelépést, különben nagyon nagy baj lesz. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Tájékoztatom önöket, az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó napot! Viszontlátásra mindenkinek!

(Az ülésnap 16 óra 05 perckor ért véget.)

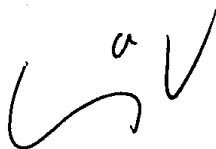
Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)